

Barcode - 9999990869793

Title - Iname Mojud-2

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 166

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

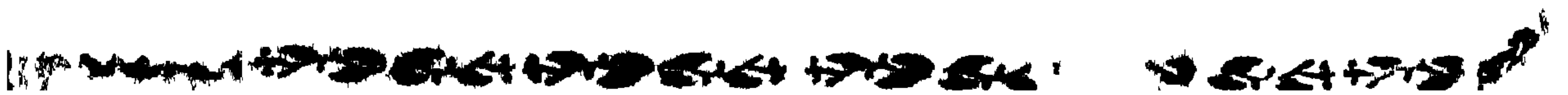
9 999999 086979

185

SUNNY HILLS

7222

गुजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ८८११ वार्षिक

पुस्तकचंु नाम धर्मशास्त्रे मीमेनुडे

विषय ४७२६:९

ધમામે ઝમાનની શોધ કરનારાઓની
રહેબરી કરનાર પુસ્તક.

ધમામે—મોબુદ,

ભાગ ૨ જી.

મીં અએનના ત્રીસ રવાલોના જવાબો તથા
મીં આકાંક્ષીને જવાબ તથા મીં ગુલામ
હુસેન જંગખારવાળાને જવાબ.

લખનાર

વલ્લીભાઈ નાનજી હુદા.

ગુલશને એટમના કર્તા તથા અમુદ્ય
મોતીની માળા ભાં ૧-૨-૩-૪-૫ ના
બ્રહ કર્તા તથા ઈ. સ. પ્રકાશના અધીપતી.

પ્રગટ કરનાર.

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ
આવ્રતી ૧ લી] મુખઈ [પ્રત ૩૦૦૦
તાં ૧-૬-૨૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૫૫

આ પુક મેનેજર વલ્લીભાઈ નાનજીએ ધી
જોગ્ન સિંધી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, ૧૧૩ પાલખી
મહોલા, મુંબઈ નંબર ૧૬ માં મુખી
લાલજીભાઈ દેવરાજ માટે છાપી
અને મુખી લાલજીભાઈ
દેવરાજે ધી જોગ્ન સિંધી
પ્રી. પ્રેસ ૧૧૩, પાલખી
મહોલા, મુંબઈ-૬ માં
પ્રગટ કરી.

પ્રસ્તાવના.

ત્યારે મેં ઇમામે મોઝુદ લખી ત્યારે મહને સહેજ પાણુ ખ્યાલ નહિ હતો કે મહારે તહેનો ખીન્ને ભાગ પાણુ લખવો પડશે. ઇમામે મોઝુદ ભાગ ૧ લો લખ્યો ત્યારે છ માસ જેટલી ટુક મુદતમાં પાંચ પાંચ આવૃત્તીઓમાં હજારો કાપીઓ ખહાર પડશે એવી આશા મને નહોતી.

શરૂઆતમાં સીંધી પ્રેસ તરફથી, તહેની પ્રથમ આવૃત્તીની અઠી હજાર કાપીઓ છાપી ખહાર પાડવામાં આવી અને તે ઇસ્માઈલી સતપંથ પ્રકાશના આહકાને ઇમામે ઝમાન હાદી યુલ મહેંદી કાયમુલ કિયામત ઇસ્માઈલી હાજર ઇમાન સર સુલતાન મહમદશાહની પવિત્ર સાલગરેહ જેવા શુભ પ્રસંગે ભેટ આપવામાં આવી; તે ઉપરાંત દાઉદી વંહારા તેમજ શીયા ઇશના અશરી ખોજ ગૃહસ્થોને ક્રી આપવા જાહેર ખખરો આપવામાં આવી અને એવી જાહેર ખખરના બોર્ડ સીંધી પ્રેસના મકાનપર તેમજ અન્ય જગોએ લટકાવવામાં આવ્યાથી, દાઉદી વંહારા તેમજ ઇશના અશરી ખોજ ગૃહસ્થો તરફથી હજારો કાપીઓનો ઉઠાવ થઈ ગયો. એટલુંજ નહીં પણ તેઓ તરફથી ચાલુ માગણી થતાં ખીણ આવૃત્તી છપાવવાની તક્યારી થવા લાગી; એટલામાં આફ્રીકા વારસલામ સુકામેથી ત્યાંના ધર્મચુરત ડેબ-

વણીના હીમાયતી ગૃહસ્થ મી. અકબરઅલી રતનશી
 નો ત્યાંના કેટલાએક સખી ગૃહસ્થોના અરચે એક હજાર
 ને પચાસ કાપી છપાવવાનો ઓર્ડર સાથનો પત્ર મળ્યો.
 ત્યારે આ અખર ઈ. સ. પ્રકાશદ્વારા ખહાર પડી કે
 તે ઉપર આફ્રીકાના શાહ વેપારી સખી શેક સુલેમાનભાઈ
 વીરજી એન્ડ સન્સ તાબા શેક મહનઅલીભાઈ સુલેમાન
 વીરજીનું લક્ષ ખંચાતા તેઓએ પણ એક હજાર
 કાપી ખેતાના અરચે છપાવી ખેતા તરફથી દરેક સ્થળે
 બેટ મોકલી આપી.

એ મુજબ ત્રણ આવૃત્તીઓ ખલાસ થતાં ચોથી
 અને પાંચમી આવૃત્તી સીધી છપાવવાના તરફથી ખહાર
 પડતાં કુલે સાત હજાર કાપીઓ છપાઈ ખહાર પડી
 ચુકી છે અને શીયા ઇશનાઅશરી ખોળ ગૃહસ્થો તેમજ
 દાઉદી બહારા ભાઈઓને તદ્દન મફત આપવાનું
 હજી ચાલુ છે.

આજનો ચળવળવાળો જમાનો અમુક નવિન
 અને ઉપયોગી બાબતને તુરતજ ઉપાડી લે છે એ
 ઉપરની બાબતથી સીદ્ધ થાય છે અને અમુક લખાણ
 કે કિતાબ ત્યારેજ પ્રિય તથા ખેંચાણુકારક થઈ પડે છે
 કે ત્યારે તેમાં કાંઈક નવીનતા અને કુદરતી સત્ય ઝળ-
 કલું હોય છે અને એ મુજબ આટલા દુક અરસામાં
 આટલી મોટી સખ્યામાં ઉચકાયેલ આ કિતાબમાં સત્યનો
 ખરો ઝળકાટ હોવાનું સાબીત થાય છે.

ધસ્લામના કેટલાએક શીરકાઓ ઇમામની ઇન્તેજારી માં હોવાથી ઇમામત માટેની જાળતો વાંચવા ધણાએક જાસુઓ હમેશા ચપલ રહે છે એટલુંજ નહી પણ તેના પર અન્ય લખાણો કરતાં વધારે ધ્યાન આપે છે. શીઆ ઇશનાઅશરી મતવાળાઓ ઇમામને ગયખ માને છે જ્યારે આ કિતાબ ઇમામનું સર્વદા જાહેર હોવાપણુ સિદ્ધ કરતી હોવાથી, તેઓને આ કીતાબનું લખાણ ફટકા સમાન થવાથી તેવી માન્યતા ધરાવતા કાઇએ અએન તખ્લુસ હેજળ અમેને ત્રીસ શ્વાલો પુછેલા છે, જેના જવાબ રૂપે અમેએ આ બીજો ભાગ લખ્યો છે.

જેઓ ખરેખરા જાસુ છે તેઓ માટે અમને સંપુર્ણ માન છે, પણ જેઓ અંધ શ્રધાળુ છે અને કકત સત્ય જાણવા ખાતર નહી, પણ પોતાના કંકા ખરા તરીકે ધુંટાવવા અર્થે વિધ વિધ પ્રશ્નો ઉભા કરી અમેને મહેનતમાં નાંખે છે તેમના તરફ અમેને સ્વાભાવીક અભાવ ઉત્તર થાય છે. જે કે મીં અએન દાણુ છે તે અમે જાણતા નથી તેમજ મીં અએન પોતે ગયખ રહેવા જુશી હોવાથી તેમને જહાર આવવાની ખોહોંશ પણ કરી શકતા નથી, છતાં તેઓના લખાણુ અને તેમાં જણાતા તેમના વિચાર ઉપરથી તેમને ખરેખરા જાસુ હોય એવી કાંઈક આશા આંધી સંકાય

છે, અને તેથીજ તેમના કેટલાએક વિચીત્ર અને જ્ઞાની વર્ગ હસે એવા સ્વાલોના જવાબો આપવાનું મુનાસબ ધાર્યું છે; પણ મીં આકાંક્ષીના સ્વાલો એક બાળકના હવાઇ ખ્યાલ જેવા લાગે છે, છતાં તેમને ગેર ઇન્સાફ ન થાય તે ખાતર આજ કીતાબમાંજ તેમની શંકાઓનું સમાધાન યથાશક્તિ કરી દીધું છે અને મીં આકાંક્ષીના સ્વાલોને બાળ બુદ્ધિથી ઉદભવેલા એટલા માટે ગંભીર એ છીએ કે તેઓ ઇમામનો ખરો અર્થ અને મરતબો સમજતા હોય તેમ જણાવું નથી. તેઓ ઇમામને માણસના રમકડા તરીકે લેખતા હોય તેમ ઇમામે માણસોને પસંદ પડે તેવી હબ્બ છબ્બમાં રહેવું જોઈએ, એવો મત ધરાવે છે, અથવા તો તેમને જમાનાના ફેરફારો અને તેમા ઇમામની જરૂરત અને ફરજનો ઘણો થોડો ખ્યાલ છે. આ માટે તેઓ જે દીનમાં હોય તે દીનના બાહોશ ઓહમાઓ પાસે એ વિષયમાં તેમણે અભ્યાસ કરવો ઘટે છે.

મીં અએનના સ્વાલો અને અમારા જવાબો ઉપરથી વાંચક વર્ગ સમજી શકશે કે, મીં અએન ફક્ત કીતાબો ઉપરજ ઝઝુમે છે જ્યારે અમારો મદાર ફક્ત કીતાબોના લખાણો ઉપરજ નહીં પણ તે સાથે અકકલ ઉપર પણ છે. કીતાબો લખી જનારાઓ પણ ઇન્સાનોજ હતાં, તેઓ પણ એક ઇન્સાની વધતામાં વધતી હદ

સુધીના અકકલ ધરાવતા હતા, એટલે કે તેમની અકકલને હદ હોવાથી તે હદ બહારની વાતો તેઓ નજ લખી શકે એ સ્વાભાવિક છે. તેમજ તેઓ ઈસ્લામીઓના ૭૩ શીરકાઓમાંના એક શીરકામાંહેના હોવાથી, તેઓ જે બાબત લખે તે તેમના અકીદાને મજબુત કરનારીજ હોય એમાં શક જેવું નથી. અને તેથી તે સત્યજ હોય એમ નખને; તેથી સત્ય શોધકાએ તેની બાબતો ઉપર આધાર રાખવા નહીં જોઈએ બલકે પોતાની અકકલનો તે બાબત પર ઉપયોગ કરી તેમાંથી સત્યનું દોહન કરવું જોઈએ.

ઈમામી ઈમામહલી દીનને સુપ્રીઝમ સાથે ઘણા ઘાટો સંબંધ છે, કારણ કે બન્ને અકકલ ઉપર મદાર રાખે છે અને તેથી ઈમામહલી દીનના સીધાંતો સુપ્રી મતવાળાને જોટલા અસર કરી શકે અને સમજમાં ઉતરી શકે, તેટલા ફક્ત શરીયત ઉપરજ મદાર રાખનારાઓને અસર કરી શકતા નથી; કારણ કે ફક્ત જાહેરી જોનારાઓ હીરાથી ભરેલ દાખડાની કિમત દાખડા ઉપરથી કરે છે જ્યારે બાતુન પરતો ગમે તેવા લોખંડના દાખડામાં રહેલા હીરા ઉપરથી દાખડાની કિમત આંકે છે. આટલાજ ફક અમારાં પુસ્તક ઉપરથી સવાલો ઉત્પન્ન કરનારા અને અમારા વચ્ચે છે. જો તેઓ મુળ અને બાતુન તપાસે તો તેઓ અમારાં વિચારો બરાબર

સમજી શકે; પણ જ્યાં સુધી તેઓ ખહારથીજ જોનારા છે ત્યાં સુધી તેઓને અમારા વિચારો અજાણ્ય લાગશે અને તેથી તેઓને અનેક શંકાઓ ઉભી થાય એ સ્વાભાવીક છે. દોડતી ત્રેનમાં બેઠેલાંઓ ઝાડો અને પહાડોને દોડતા જુએ છે અને જો તેઓ ખવ્ચાંઓ હોય તો તહેમને ગમે તેટલું સમજવો કે ઝાડો કે પહાડો દોડતા નથી પણ ગાડી દોડે છે તો તે તેમના મગજમાં કદી ઉતરી શકશે નહીં; તેજી રીતે તેવા જોનારાઓની અકકલમાં અમારા વિચારો અને સમજણ કદી ઉતરી શકે તેમ નથી. તેઓએ અમારા વિચારો સમજવા ગાડી માંથી ઉતરી જવું જોઈએ. તે સીવાય તેઓ સાથેની અમારી માથાફોડ તદ્દન નકામીજ છે; છતાં અમારે તો અમારી ફરજ અજાણવાની હોવાથી અમારી શક્તી અનુસાર તેઓની શંકાઓની સમાધાની અર્થે જવાબો આપવાને બંધ કરીએ છીએ અને કરીશું પણ સમજવા ઈચ્છનારાઓએ એટલે ખરા જ્ઞાસુઓએ પહેલાં અમોએ જે અખતરો બતાવ્યો તે અજાણી જોવો જોઈએ અને તે બાદ જે જે શંકાઓ રહે અગર ઉદભવે તે તેવા સવાલો રજુ કરવા જોઈએ, જે વગર અમોને ભય રહે છે કે અમારી માથાફોડ તેવાઓ માટે તદ્દન નકામીજ નીવડશે.

દરેક કાર્ય કે ચીજ દીન પ્રતીદીન સુધરતી જાય છે, એ કુદરતનો નીયમ છે જેને (Evolution) પ્રગટી-કરણ કહેવામાં આવે છે. ઇસ્લામની સ્થાપનાને આજે તેરસો વર્ષ ઉપરાંત મુદત થઈ છે તો તે સમયમાં તે પોતાની પ્રગતી કરે તેમાં શક જેવું નથી અને તે ફક્ત ઇસ્લામી દીનમાં દાખલ થનારાઓની સંખ્યામાં વધારો થવા તે નહીં, પણ તે દીનમાં દાખલ થયેલાઓ પોતાની અસલીયાતમાં મળવા આગળ વધવું તે છે. જેમ મુદાવન્દ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે—

“યા અઇ યવહન નફસુલ, મુતમધન્ન તુરે જઈ ઈલા રખ્ખેકા, ગઝીયતન, મરઝીયતા.”

એટલેકે—“ઓ શાન્ત પામેલા રહ તું તારા પરવર-દીગાર તરફ ખુશ અને રાજી થઈને પાછો ફરજે.”

(સુરે ફેઝર આ. ૨૭-૨૮)

તેમજ કહ્યું છે કે:—

“કુલે શાયુન હલિક ઈલાહુ વજહહુ”

અર્થ—દરેક આદમનો રહ પોતાની જાતમાં મળશે.

જેને હૈ રમુલિલ્લાહની હદીસ ટેકા આપે છે.

કહિલન નખી

યો કુટલો શકિન નયરજેઓ ઇલા અસ્લેહી

અર્થ—કહ ચીજને પોતાની અસલીયાતમાં
સમાવાનું છે.

એ મુજબ દીન યાને ધર્મનો હેતુ આ દુનીયાના
લોકોના આત્માઓને પોતાની અસલીયાત કે જે ખુદાવન્દ
તઆલાનું તુર છે તેમાં સમાવવાનો છે અને તે હેતુ જે
રસ્તે ખર આવી શકે છે તેનેજ ખરો રસ્તો યાને સરાતલ
મુસ્તકીમ કે સતપંથ કહેવામાં આવે છે.

ઈસ્લામ એ છેલ્લામાં છેલ્લો અને સુધરેલો દીન
એટલા માટે ગણાય છે કે, તેનાથી માણસ પોતાની
અસલી જાતમાં મળી શકે છે, કારણ કે તે દીનમાં
શરીયત, તરીકત, હકીકત, અને મારફત જેવા
અનુક્રમ દરજ્જાઓ છે, જે પસાર કરેથી મારફત કે જે
છેલ્લો દરજ્જો છે અને જે થકી ખુદાવન્દતઆલાની
જાતમાં મળાય છે તે મેળવી શકાય છે એ ચાર
દરજ્જાનું હોવાપણુંજ ઈસ્લામીઓને આગળ વધવાનું
સુચવે છે; વળી જેમ પંથમાં આગળ વધવા ભોમીયાની
જરૂર પડે છે, તેમ એ સરાતલ મુસ્તકીમમાં આગળ
વધવાં રાહખર તરીકે ઇમાને ઝમાન હમેશાં મોબુદ
રહે છે, અને તે રસ્તે વધવા ઈચ્છનારાઓને આગળ
વધારે છે. એથીજ ઈસ્લામદીનની મહત્વતા વધારે છે.

આર તરીકાઓ પસાર કરવા ઈચ્છનારાઓને અનુક્રમ દરજ્જાઓ પસાર કરવા પડે છે, અને તે મુજબ દરેક દરજ્જાઓની રહેણી કહેણી ભીન ભીન હોય એમાં શક જેવું નથી; પણ તે ખતાવનાર રહેખર ઈમામે ઝમાન હોવાથી દરજ્જા પ્રમાણે મોમીનોને આગળ વધારે છે અને જરૂર જોગી નસીહતો કરે છે; જેઓ ખરા રાહદારીઓ (મોમીનો) છે તેઓ તે રહેખર હાદીના હુકમો પર ચું ચાં કર્યા વગર અમલ કરે જાય છે, જ્યારે કેટલાએક દોઢ ડાહ્યા પોતાની અક્કલ ચલાવી હાદીને છોડી પોતાની અક્કલને પોતાનો રાહખર બનાવી ખરો રસ્તો મુકી ગુમરાહ થઈ જાય છે.

તેવા દોઢ ડાહ્યાઓને નવા દરજ્જાની રૂઠીઓ પર શક થાય છે કારણ કે તે અમાઉના દરજ્જાથી ભીન હોવાથી તેની અક્કલમાં ઉતરી શકતી નથી અને તેથી તે તેની નવી રૂઠી કે અકાયદો માટે તાબુખીથી જુએ છે અને પોતાની અક્કલનો ઉપયોગ તેની ટીકા કરવામાં કરે છે. પણ ખરૂં જોતાં પહેલા દરજ્જાના રાહદારીઓની નજરમાં ખીજ દરજ્જાવાળાના અકાયદો ગમે તેટલા વિચીત્ર લાગતા હોય, અમર તેની નજરમાં ટીકાને પાત્ર જણાતા હોય, છતાં તે નીચેના દરજ્જાનો હોવાથી તેમાં જુલ શોષી શકવાની તાકાત ધરાવતો નહી હોવાથી તેમ કરવામાં તે પોતાની અક્કલનું કમીપજૂગ ખતાવે છે.

મ

એટલે કે શરીયતીઓ હકીકતીઓના અકાયદોને પોતાથી
 હંતરતા ગણે અથવા વીચીત્ર ગણે તેમાં ફક્ત તેમની
 સમજમાં તે ન ઉતરી શકે તેની તેમની કમતાકાલ
 અકક્ષ અને કમસમજણને લીધેજ તેમ તેઓને જણાય
 છે. ખરું જોતાં તે અકાયદો હંતરતા નહીં પણ વધારે
 મહાન હોય છે. આવા કારણને લઈનેજ ઈમામી ઇસ્મા-
 ઇલી શીરકા કે જે હકીકતી દરજ્જાનો શીરકા છે તેના
 અકાયદો શરીયતીઓની બુધ્ધી આગળ વીચીત્ર લાગે તો
 નવાઈ પામવા જેવું નથી અને તેથી તે ઉપરની તેઓની
 ટીકાથી તે દીનના મહાન અકાયદોની મહત્વતા ધટતી
 નથી પણ તે સમજવા જેટલી બુધ્ધી ધરાવનારા પાસે
 તેવું મહાત્મ્ય વધે છે.

શીયા ઈસ્માઅશરી યોગ્યો કે જેઓના પાપદાદા
 અસલ હીન્દુ હતા અને જેમને પીર સદરદીન વગેરે
 પીરો જેવા મહાન અજીત દાઇઓએ હકીકતી તરીકાના
 ઇસ્માઇલી દીનમાં દાખલ કીધા હતા, તેઓ
 સંગતને લીધે અગર તો ઇસ્માઇલી દીનના મહાન
 અકાયદો સમજવા જેટલી અકક્ષાની ડાલાઈને લીધે
 એ પાક દીનની હકીકતી સડક પરથી અડી જઈ શરીયતી
 સડક પર ઉતરી જવાથી, તેઓની નજર આગળ ઇસ્મા-
 ઇલી સીધાંતો લાબુબી ઉત્પન કરનારા તથા વીચીત્ર
 જણાય એ રવાબાતીક હોવાથી, તેઓ પોતાના જેવાઓ

૧૨

આગળ એ પાક મહાન સીધાંતોની મહત્વતા ધટાડવાના ઇરાદાથી તે ઉપર ટીકા કરતા જણાય છે; પણ તેઓએ ખુબ માદ રાખવું જોઈએ કે તેમનો તેવો હેતુ તેમના જેવા આગળજ પાર પડી શકશે પણ જેને ખુદાવન્દ તઆલાએ સમજવાની બુધ્ધી બક્ષેલી છે અને જેઓ તત્વ શોધનારા છે તેઓ આગળ તો તેઓની તે પાક સીધાંતો પરની ટીકાઓ તે સીધાંતોનો ઝળકાટ બતાવનાર તરીકે કારગત નીવડશે.

જેમ બીલાડીને ખીર પચી શકતી નથી તેમ ઇસ્માઇલી સીધાંતો તેવા શરીયતી ખ્યાલવાળાઓની અકકલ માં કદી પચી શકે તેમ નથી અને તેમ અવામીજ તેઓએ આ પાક દીન છોડી જવામાં પોતાની બહેતરી સ્હાઈ છે અને જ્યાં સુધી તેઓની બુધ્ધી પરીપકવ ન થાય ત્યાં સુધી તેમજ રહેવામાં તેમના હકમાં ફાયદો છે.

ઇમામી ઇસ્માઇલી દીનના સિદ્ધાંતો બાતુનની બાબુ જોતા હોવાથી, બાપા ઉપર નહીં પણ હેતુ તરફ, કાર્ય તરફ નહીં પણ નિવ્યત તરફ, પોપાક તરફ નહીં પણ દીલ તરફ, અંગની સફાઈ તરફ નહીં પણ ઇમાનની સફાઈ તરફ, જાહેરી દેખાવ તરફ નહીં પણ બાતુન તરફ, બાપા ઉપર નહીં પણ અંદરના મકસદની સંબંધી તરફ પોતાની મદદ નજર રાખતા હોવાથી, તે બાબતમાં શંકા હઈ નારાઓએ પ્રથમ તે પાક સિદ્ધાંતોનું લક્ષ બિન્દુ તપાસીનેજ પ્રત્નો કરવા ઘટે છે.

મીં અએન તેમજ મીં આકાંક્ષીએ જે સ્વાલો પુછ્યા છે તે ઉપર મુજબ ઈરમાઇલી સિદ્ધાંતોના લક્ષ્ણી-દુ તરફ જરા પણ ધ્યાન આપ્યા વગર પુછ્યા છે. તેઓ પોતે શરીરતી તરીકા ઉપર હોવાથી અને પોતે જે તરીકા ઉપર છે તેને સવ થી આલા દરબજીનો ગણતા હોવાથી, પોતાના સિદ્ધાંતોને સર્વથી ઈષ ગણે છે, અને તેથીજ પોતે જે સિદ્ધાંતોને વળગેલા છે, તે સિદ્ધાંતોથી વીરુદ્ધ જણાતા સિદ્ધાંતો તરફ હલકી દૃષ્ટિથી જુએ છે અને ટીકા કરે છે, પણ જો તેઓ આગળ વધે અને પોતાની જુદીને હકીકતી સિદ્ધાંતો સમગ્નય એટલી કેળવે તો વગર પ્રશ્ન પુછે તેઓ પોતાની જુદી આગળથીજ પોતાની શંકાઓની સમાધાની મેળવી શકે અને ત્યાંસુધી અમારા જવાબો પણ તેમની સમજમાં કદાચ ન ઉતરે તો અમે તાજુબ ઘઈશું નહીં.

દરેક દીન ઉપર ઈરલામ દીનની ઈષ્ટતા હોવાના બે કારણો છે. એક તો તે દીન છેલ્લો અને સુધરેલો દીન હોવાથી તે દીન પાળનારાઓને આગળ વધારનારો છે, જ્યાં સુધી કે તેઓ પોતાની અસલ જાતમાં મજે અને ખીજું તે મુજબ આગળ વધારવા તે દીનનો પેશ્વા ઈમામે જમાન હમેશાં હાજર અને જાહેર રહે છે કે જેમાં તે પાક જાતનું તુર જહુર રહે છે. જેમ ખુદાવન્દ તઆલામ ફરમાવે છે કે:—

“ પુણ્યવંશલઆલા જેને મ્હાય છે તેને પોતાના
દુર વડે હીઠાયત કરે છે ”

એ મુજબ જેઓ તે રાહબર-હાદોને મેળવી શકે
છે, અને તેનો પાલવ કદી છોડતા નથી, તેઓ જ તે પાક
દીન પર આગળ વધી પોતાની મક્કસદને પહોંચી શકે
છે પણ જેઓ તે પાક જાતનો પાલવ છોડી દે છે તેઓ
ત્યાંજ અટકી પડી ગુમરાહ થઇ જાય છે.

તેવા રાહબરની શોધ માટે ખરા રાહદારીયા સદા
ધનતેજાર રહે છે, અને જો તેઓની ધનતેજારી ખરા
જગરની હોય છે તો તેઓ તેવા રાહબર-હાદો જરૂર
મેળવવા જામ્જાળી થાય છે પણ જેઓ પોતાની
અક્ષમ ઉપર મગરૂર છે અને પોતામાં રહેલા એકમ માટે
તકબુરી કરે છે તેવાઓ તેવા હાદો કદી મેળવી
શકતા નથી.

હાલમાં ટુંક વખત થયા જોળમાંથી જુદા પડનારા
માંના મીંઠ કાખા ઈશનાઅક્ષરી લેખક તરીકે પોતાને
ઓળખાવે છે, તેમના પુસ્તકો અને લખાણમાં ઈસ્માઈલી
દીનના સીધાંતોની નીંદા જ્યાં ત્યાં નજરે પડે છે અને
તેવી હીચકારી ફારોશ તેઓ ઈસ્લામી સુધારકના ડોળ
નીચે કરે છે, પણ ખરું જોતાં તેઓ ઈમામી ઈસ્માઈલી
દીનદારોની સાગણી દુઃખવવા સીવાય બીજું કંઈ કરતા
નથી. છતાં અમારે એટલું તો કહી લેવું જોઈએ કે
તેમની તેવી ફારોશથી ઈમામી ઈસ્માઈલી દીનને ઘણો

શાયદો ઘણાં છે અને અનેક જગ્યાએ તે પાક દીનનો સત્ય જળાકાટ નજરે પડવાના સાધનો આપો આપ મળી ગયા છે.

અમોને પુછાયલા ત્રીસ સવાલોનું જુદું પેમ્ફ્લેટ મીં કાપ્યા તરફથી વહાર પાડવામાં આવ્યું છે તેમાં તેઓએ જે ભુમીકા લખી છે તેમાં ઇમામી ઇસ્માઈલી ખાનગ્યોના સીધાતો માટે અતેક શંકાઓ કરી જાહેર આલમ પાસે તે પાક સીધાતોને ગુન્ચવડીઆ જણાવવા કાશેશ કાધી છે. ઇમામી ઇસ્માઈલી ખાનગ્યો કે જેઓ હીન્દુ અને ઇસ્લામી દીની દુન્યવી અધિક્યતા જેવાને એક પગે આતુર છે, તેમને તેવી અધિક્યતા દર્શાવતા આચરણોને ઇસ્લામ વિરુદ્ધનાં આચરણો અને અસાધારણ્ય સેળભેળપણું આમેજ થયેલા તરીકે જણાવી ટીકા કરે છે, પણ તેઓએ ખુબ યાદ રાખવું જેમએ કે હીન્દુ અને મુસ્લમીનનો ખુદા એકજ છે અને તેની નજરમાં તે ખાનગ્યોને મહાન કામો એક સરખીજ છે. તે પાક જાતને ખાનગ્યોમાં અધિક્યતા થાય તેવા આચરણો પસંદ છે, તે તેવી હક ખાખત પર ટીકા કરી મીં કાપ્યા ખુદાના ગુનેહગાર થાય છે, એટલુંજ નહિ પણ તેમ કરી તેઓ જે દેશમાં રહે છે તેની મહાન ખે કામોની અધિક્યતા સીધાતી અંકાવવા માટે દેશદરોહી ઠરે છે. તેઓ જે એક લેખકનો હવો કરતા હોય અને એક લેખકની જે તેઓ ફરજ સમજતા હોય તે, તેઓએ જે મહાન કામો ઇસ્લામી

અને હિન્દુઓના કર્મના મુળ સીધાંતો તપાસી, તેનું મળતાપણું બતાવી, તે બંને વચ્ચે અધિક્યતાનું બેકાસુ મજબુત કરવા મોત્તાની કલમનો ઉપયોગ કરવો બેધએ હું જેમ અખ્યાત હું જેપક મીં પવાળ હુશન નીકામી હિન્દુઓના મહાન પુરોના જીવન ચરીત્રો "ફીબ ધીતી" "શમ એર ફીબ હિન્દુસ્તાનક પેગખરો" વગેરે લખી હિન્દુસ્તાનની મહાન સેવા બજાવી છે. ઇસ્માઈલી મહાન પીરોએ નવસો વર્ષ પહેલાં એ કાશેશ આરમ્બી હતી અને આજ સુધી તેવી કાશેશ તેમના અનુયાયીઓ તરફથી ચાલુ છે, જેને તેમનાજ હાથે ઇસ્લામ દીનના શુદ્ધ હકીકતી તરીકામાં મુશરફ થયેલાઓમાંના ફટલાક મુખ્યચેર કરજ દો તોડી પાડવા મથે છે.

મજકુર પેમ્હલેટમાં મીં અએને ઇસ્માઈલી સીધાંતોને વખોડવા અને જાહેર આલમ આગળ હલકા દેખાડવા પ્રયત્ન કરતાં, હીજ હાઈનેસ નાં આગાખાન ઇસ્માઈલી ઇમામે ઝમાનનાં કર્મોનો ટાંક્યા છે અને તેમ કરી યાની વાંચક વર્ગ આગળ પોતાની બુધ્ધિ કમતાકાત સાબિત કરી છે. કારણ કે તેઓ જે શંકા ધરાવે છે અને જે ઇસ્માઈલી સીધાંતો પર ટીકા કરે છે તેનો સચ્ચોટ જવાબ તેજ મુખ્યારક હરમાનમાં પ્રગટી નીકળે છે; અને તેમ થતાં યાની વાંચક વર્ગ મીં અએનની સમજ સક્રિય થાયે મુજમાં હસે તો નવાઈ પામવા જેનું નથી.

કુટુંબમાં ઇસ્માઇલી દીનના સિધ્ધાંતો સુશીલમને મળતાં અને આલા દરજ્જાના હોવાથી શરીયતી મીં અએન કે મીં કાખાની સમજમાં ઉતરી શકે તેમ નહી હોવાનું તેમના લખાણ પરથી સાબિત થાય છે અને તેથી તે સિધ્ધાંતો પરની તેમની ટીકા તે સિધ્ધાંતોની મહત્વતા ઘટાડવાને બદલે વધારે છે.

ઇસ્માઇલી દીનના સિધ્ધાંતો અને આચરણો પર ટીકા કરનારાઓએ પ્રથમ એ પાઠ દીનનો અભીયાસ શુદ્ધ મનથી કરવો ઘટે છે અને ખિામે હમાનને સરણે જઈ તેમના તરફથી હીદાયત મેળવવી ઘટે છે, તે વચર તેઓ તે દીનનું મહત્વ અને ખુબી કદી સમજી શકવાના નથી અને તેથી તેઓએ તે પાઠ દીન પર ટીકા કરવાનું મોકલ રાખવું જોઈએ.

છેવટમાં મીં અએન કે જેઓના પ્રશ્નોને ભીષેજ આ દિતાબ બહાર પાડવાનું અન્યું છે તેમજ અન્ય ખીરાંદરો કે જેઓ મહને હમેશાં દરેક કાર્યમાં મદદ કરતા રહે છે તેમનો આ તકે ઉપકાર માનતાં વાંચક વર્ગ પાસે આજીજીથી માંગી લઉં છું કે, આ પુસ્તકમાં નજર ચુકથી કે ખીજા કારણે જુલો રહી જવા પામી હશે તો, તે તરફ દરજ્જાની દષ્ટિથી જેવા કૃપા કરવી.

ઇમામે મોજુદ

ભાગ ૨ જો.

મી. અએનના ત્રીસ સવાલોના જવાબો.

મી. અએનનો પત્ર.

મે. વલીભાઈ નાનજી હુદા,

અધિપતિ;—૪૦ સ૦ પ્રકાશ.

જોગ મુ. મુંબઈ.

માનવંતા સાહેબ,

આપ ઈસ્લામમાં જે જે ધાર્મિક
ફળવાણીનો પ્રચાર કરો છો તેના માટે આપને
ખરેજ ધન્યવાદ ઘટે છે.

આપ કદાચ નિઃપક્ષપાતથી જો ધર્મનો
પ્રચાર કરતા હો અને ઈસ્લામમાં રહો, સર્વ

ઈસ્લામ એક મતે કબુલ કરે તેવી જો કાશેશ
આપ કરતા હો તો ખરેજ આખી દુન્યામાં
સુરા ઉપદેશક તરીકે મશહુર થઈ શકે
(દિલગીરી એટલીજ કે તેમ થતું હોય એમ
જોવામાં આવતું નથી.)

આપ જાણો છો તેમ એ તો જગમશહુર છે
કે, સ્વસાતિ અધકાર તરફ હોમાતી હોય તો
તેને સુજ્જનોએ પ્રકાશમાં લાવવા પ્રયત્ન
કરવો તેના જેવો બીજો કાઈ ધર્મ નથી અને
તે મુન્દો આપે આજે ઇસ્માઈલી જ્ઞાતિમાં
હસ્ત કર્યો છે, તે ખરેખર માનનીય છે પરંતુ
સખેદે લખવાનું કે આપ એક કળવાયલા
મહાન પુરુષ થઈ લોખા ઇસ્માઈલી બન્ધુઓને
અન્ધકાર પ્રદેશમાં હુડસેલી મુન્દો છો તે આપ
જેવા સુરા વકતાને છાજતું નથી.

આપથી અજાણ્યુ તો નહીજ હોય કે
દુનિયાની લાલચમાં કારૂન ફિરઓન નમરૂદ
અને શહદાદ ફસાઈ પડી કેવા કેવા અનર્થ ભર્યા
કાર્યો કરેલા છે તેમાં તેઓ પણ આખર નિષ્ફળ

નિવડયા છે, તે ફરી આપે યાદ દેવગવવાની અગત્ય નથી અને તેવાઓની માફક આપ નહિ જ હો જેથી કરીને આપે પ્રગટ કરેલ 'ઈમામે મોબુદ' માંથી કેટલાક સ્વભાવિકપણે ઉદભવેલા પ્રશ્નો આપના પુછવાની રજા લઉ છું જે કૃપા કરી સમસ્ત ઈસ્લામ કબુલ કરી શકે તેવા પ્રશ્નો સાથના ઉત્તરો આપના કામ પ્રિય માસિકમાં અને બુદ્ધુજ પુસ્તક પ્રગટ કરી સ્વજ્ઞાતિ ઉપરથી અઝુમી રહેલું અધકારનું વાદળ દુર કરી આભારી કરશો.

સાહેબ, આપ જાણો છો તેમ આ દુનિયા ધાધની થઈ નથી અને થવાનીયો નથી. ઈસ્લામી શરાઅ માફક રોજે કયામતમાં દુન્યામાં કરેલા કૃત્યનોખદલો મેળવવો પડશે તો આપ તે દિવસનો ડર રાખી લાલચમાં ન લોભાતાં અને બીજા સ્વાર્થીઓના કંદામાં ન ફસાતા જે હક વ્યાજબી વાત હોય તે જ મુજબ વર્તી ઉતરો આપી ઉપકૃત કરશો.

અમારો જવાબ.

આપનો તા. ૧૧-૧૨-૧૯૧૯ નો પત્ર પ્રશ્નો સાથેનો મળ્યો. આપે પૂછેલા સવાલોના સંબંધમાં કેટલાએક પ્રશ્નો આપને પૂછવાની મારી ઇચ્છા થઇ કે જેના જવાબો મળવાથી આ પ્રશ્નોનો જલ્દી અને સ્પષ્ટ રીતે નિવેડો થવા સંભવ હતો અને તેથીજ આપને મેં તા. ૧૮-૧૨-૧૯ પત્રથી સવાલો પૂછવાની રજા મંગાવી પણ આપને નહિ રચવાથી આપે નામરજા દેખાડી તેથી હવે આપના પ્રશ્નોનો જવાબ બની શકે તેટલા ખુલાસાથી આપવા કાશેશ કરું છું.

આપ નિઃપક્ષપાતપણે અને સર્વ ઇસ્લામ એક મતે કબુલ કરે તેવી કાશેશ મારા તરફથી થવાની માંગણી કરો છો પણ સાહેબ, નિઃપક્ષપાતપણે કાશેશ કરવાનું દરેક લેખક કે વક્તા જણાવે છે પણ તેવી કાશેશ નિઃપક્ષપાતી કાશેશ છે કે પક્ષ-પાતી તેનો નિર્ણય આપ કે હું કેમ કરી શકીએ ? તેનો ઇન્સાફ ઇન્સાફી વાંચક વર્ગ કરવો ઘટે છે; વળી સર્વ ઇસ્લામ એક મતે કબુલ કરે એવી

કાશેશ આજ સુધીમાં કાઈએ કરી હોત તો, ઇસ્લામમાં ધાર્મિક મત ભેદો શા માટે હોત ? આનો જવાબ તેજ તેનો જવાબ છે. ઇસ્લામમાં તો શું પણ કાઈ પણ જાતિમાં જ્યાં ધાર્મિક મત ભેદો છે ત્યાં પણ કાઈ પણ મહાન પુરૂષ એવો નથી થયો કે જેણે તે આખી જાતિને એક મતે કબુલ હોય તેવી કાશેશ કરી હોય ! ! તો મારા જેઓ અદના ઇસ્લામનો ગુલામ તેવી કાશેશ કરવાની શેખી ક્રમ કરી શકે ? આપની આ માંગણી ફરલી બેહુદી છે એ આપ લાંબો વિચાર કરશો તો સારી રીતે સમજી શકશો. એક ઇન્સાન તો શું પણ ખુદ પયગમ્બરો તેવી કાશેશ કરી શક્યા નથી. ખુદ ખુદાવન્દ તઅલાના પાક કલામો પણ જે ફામ ઉપર તે ઉતારવાનાં આવ્યા તેઓએ એકમતે કબુલ નથી શખ્યા તો આ માંગણી “સસલાને સીંગડા ઉત્પન્ન કરવા” જેવી છે.

મારી કાશેશો મારા મત મુજબ નિઃપક્ષ-પાતી છે એમ હું માનું છું કારણકે મને જે સત્ય લાગે છે તેજ બતાવવા કાશેશ કરું છું. મને જાસતું સત્ય બીજાને અસત્ય લાગતું હોય તેમાં મારો દોષ નથી. મારી બુદ્ધિની તુલનામાં મને જે

હક લાગે છે તેજ યથાશક્તિ જાણાવવા કાશેશ કરવી એ મારી મારા ભાઈઓ તરફની ફરજોમાંની એક ફરજ સમજું છું. મુજ ઉપદેશક હોવાનો મારો દાવો નથી તેમજ તેવો થવાનો અભિપ્રાય પણ મને નથી. મને મારા આપ દાદા તરફથી જે દીન વારસામાં મળેલ છે તેની સત્યતા પ્રકાશમાં લાવવી તે મારા દીન તરફની મારી ફરજોને અંગે છે. હું આલિમ છું અગર તે હુંજ અધુ જાણું છું એવા અઝાઝીલના ખ્યાલ જેવા ખ્યાલોથી તોળાઈ કરું છું પણ મને જે કાંઈ અહના જ્ઞાન અને સાર અસાર તોળવાની તુલના (બુદ્ધિ) ની બક્ષીસ તે ખારીતવ્યાલા તરફથી થયેલ છે તે વડે મારા દીન ભાઈઓની યથાશક્તિ સેવા બજાવવાની હું હોંશ રાખું છું.

પોતાની જ્ઞાતીને અજ્ઞાનતાના અંધકારમાંથી બહાર કઢાડવા અગર અંધકાર તરફ જતી અટકાવવાની કાશેશ તે કામના સમજી વર્ગે કરવી ઘટે છે. તેવી કાશેશો પોતાનું એટલું ખરાબ અને અન્યનું એટલું સારું એવી સમજણ આપવાથી ફળીભૂલ નથી થઈ શક્તી પણ પોતાનુંજ જે છે તેમાં તત્વ શું છે ? તેમાં ખુશી શું છે ? અને તે ખરાબ

શામાટે લાગે છે ? તે બતાવવાથીજ કળે છે. અન્યનું
સારું શા માટે ? અને આપણું ખરાબ ક્રમ ? એ
શોધી આપવાની કાશોજી કળીભૂત નિવડે છે.

આપ અમારા ઉપર ભોળા ઇસમાઇલી બન્ધુ-
ઓને અન્ધકારમાં લડાવેલી મુકવાનું તહોમત મુકા
છા એવી આપની બુદ્ધિ અને દ્રષ્ટિ માટે દયા
ઉપજે છે. કળવાયેલ મદાન પુરૂપ તરીકે સંબોધી
તેવો આક્ષેપ મુકવામાં આપ મારી મશ્કરી કરો છો
એ બેદ મને બેદ થાય છે પણ ત્યારે તેમાં
આપનો દોષ નથી પણ આપની દ્રષ્ટિનો તથા
બુદ્ધિનો દોષ બેદ છું ત્યારે તે બેદ દયામાં
બદલી જાય છે.

દુનિયાની માયાએ અનેકાને કસાવ્યા છે.
બે તેવી માયા ન હોત તો આજે તીકરકા ન
હોત, મતમતાં તરો ન હોત, એ આપ ઇતિહાસિક
દ્રષ્ટિથી બેશો તો જણાશે. ખોતાના પાપી પેટ
ખાતર સત્ય પંથ મૂકી બુદ્ધાઈ જોત મૂકી પાપી
પેટને ખાતર બેનીત થનારાઓ અને ભોળા-
ઓને ઉધે રસતે દોરવનારાઓ ખરેજ શીટકારને
લાયક છે.

આપ મારા તરફથી સખાયક બુક નામે
 “ હિમામે મોબુદ ” નાં વાંચનથી ઉદ્ભવેલા પ્રશ્નો
 પૂછો છો અને તેના ઉત્તરો સમસ્ત હસલામ
 કબુલ કરી શકે એવા માંગો છો પણ સમસ્ત હસલામ
 કબુલ કરી શકે એવા જવાબોની આપની માંગણી
 કટલી ગેરવ્યાજબી છે? એ આપ કાંઈ નિઃપક્ષપાત
 વિદવાન જ્ઞાની જનને પૂછી જોશો તો જણાશે.
 “લલાટે લલાટે લિત્ત લિન્ન મતી” હોય છે એટલે
 મારા જવાબો દરેક માન્ય કરે એવા દાવો હું
 નજ કરી શકું પણ જેને ખરું અંતઃકરણ છે
 સાફ નજર છે અને શુદ્ધ બુદ્ધિ છે તેવાઓને
 કબુલ કરાવવાને સમજાવવાને યથાશક્તિ કાશેશ
 કરી શકું.

જેને ખુદાવન્દ તઆલાએ કાંઈ પણ સમજ-
 વાની શક્તિ આપેલી છે અને જે તે આસ્તીક
 છે તો સારા કત્યો બદલો સારો અને ખરાબ
 કત્યોનો બદલો ખરાબ મળશે એમ જાણી શકે
 છે અને તે નિઃપક્ષપાતપણે પોતાની બુદ્ધિથી
 ન્યાય અન્યાયની તુલના કરી સારા કત્યો કરે છે
 તો તેને સારો બદલો મળશે અને જે ખરાબ
 કત્યો કરશે તો તેને તેવો બદલો ભોગવવો પડશે

પણ તેવ । કલ્પો અન્યની નજરમાં ગમે તેમ
લાગતા હોય તેથી ખરાબ છે અને સારા લાગતા
હોય તેથી સારા છે એમ કહી શકાય નહિ; કારણકે
પોતાના અંતઃકરણમાં રહેલા ખુદાના વાસને
લીધે તે સર્વ રીતે સમજી શકે છે કે તે કેવા
કલ્પો કરે છે. તેવી સમજ ધરાવનારનું અંતઃકરણ
ખરાબ કલ્પો કરવા જતાં તેને રોકશે અને સારા કલ્પ
કરતાં ઉત્તેજિત કરશે. આ ભેદ આપ લાંબો વિચાર
કરશો તો સમજી શકશો.

કાર્મ પણુ શબ્દ પોતાની ખુદી અનુસાર હક અને
વ્યાજબી વાત કરે તો તે બે કાંઈ વિરોધીના
અંતઃકરણમાં બંધબેસતી ન હોયતો તેથી તે
વાત હક અને વ્યાજબી નથી એમ ન કહી શકાય.
આ ખ્યાલ આપે રાખવાનો છે.

હવે હું આપનો એક એક પ્રશ્ન લખી નીચે
જવાબ આપીશ.

પ્રવાલ ૧ લો.

તમે ઇમામે મોઝુહ પુસ્તકના લખનાર છો
અને ઇમામે મોઝુહની તપાસ પાક કુરાઆને

શરીરથી કરવા નીકળ્યા છે તો તમે કુરઆને શરીર પડ્યા છે ? તેની તકસીરો કઈ કઈ વાંચેલ છે અને પાક કુરઆને શરીરમાં જે જે અહકામો છે તે બધા તમોને માન્ય છે કે નહિ ઉપરાંત તમે અરબી ભાષાનું કેટલું જ્ઞાન ધરાવો છો ? કુરઆને શરીરને ઇલ્હામી કિતાબ તરીકે માની તેના સર્વ હુકમો મુજબ ચાલવાને તમો પોતાને બંધાયેલા સમજો છો કે નહિ ?

જવાબ ૧ લો.

“ ઇમામત ” જેવી આખતનો નિર્ણય કુરાને શરીરથીજ થઈ શકે એ સમજાવવું પડે તેમ નજ હોય; વળી જ્યારે મીં અલીખને મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ પાસે ઇમામ ગયળા કે જાહેરની સાબિતી પાક કુરાને શરીરથીજ માંગી તો પછી ઇમામ મોજુદ બુક લખવાનું પ્રયોજન અને હેતુ જોતાં કુરાને શરીરપરજ મદાર રાખવો જોઈએ એ દેખીતું છે.

હું કુરાને શરીર પડ્યો છું એટલે મને જે ગુજરાતી તરજુમો મળી શક્યો તે પાસે રાખી મેં કુરાને શરીર વાંચ્યું છે. છતાં હું કુરાને શરીરનો

હાફેઝતો નથી જ અને એવો દાવો મેં કદી
 કીધોજ નથી. પણ મેં કુરાને શરીફમાંથી જે
 વાંચ્યું છે તે, સમજી દીલમાં ઉતારીનેજ વાંચ્યું
 છે અને હું તેવું વાંચન સમજ્યા વગર મોઢે
 ગોખી જતા કુરાને શરીફ પડવાના કરતાં ધણુંજ
 ખહેતર ગણું છું. હાફેઝપણું જે કુરાને શરીફ
 વગર સમજે ગોખી જવામાંજ સમાધ જતું
 હોય તો એ પસંદ કરવા યોગ્ય નથી, એવું કેટલાએક
 વિદ્વાનોના અભિપ્રાયથી કહી શકું છું અને તેથી
 ઉપર જણાવ્યા મુજબનું માફ વાંચન તેવા હાફેઝ-
 પણા કરતા વધારે ખહેતર ગણું છું.

તરજુમાઓ* બાબતમાં આપ મને પુછા
 છો તો, ગુજરાતીમાં જે તરજુમાઓ ખહાર પડ્યા

*આપે તફરીરે વિશે પુછેલ છે પણ આપ
 તરજુમાઓ વિશે પુછા છો એમ હું સમજું છું,
 કારણકે તફરીરે છે તે આલિમોની મનાવડિત હતીલો
 છે અને તે હરક આલિમ પોતાના અપીદા મુજબ કરે
 છે અને તેથી તે પર વજન ન મુકી શકાય. કારણકે
 ખરી તફરીર ખુદા પેગમ્બર અને હિમામ સિવાય બીજી
 કોઈ જાણતું નથી તેથી તરજુમોજ ફક્ત સત્ય
 શોધકોની શોધ માટે સાધન ગણી શકાય.

છે, તેમાં પ્રોં મીં ઇસ્કહાનીનો કરેલો તરબુમો જે વધારે સત્તાસમાન ગણાય છે તે વાંચેલ છે. જે કે મેં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલે કરેલ તરબુમો પણ વાંચેલ છે છતાં તેના ઉપર પ્રોં મીં ઇસ્કહાનીના કરેલા તરબુમા જેટલું વજન આપી શકતો નથી.

કુરાને શરીફમાં જે જે અહકામો છે તે સર્વ, કુરાને શરીફ ઉપર ફઝીલત ધરાવનાર સાહેબુલ અમ્ન મૌબુદ હાજર ઇમામના સમજવવા મુજબ પાળવાને હું પોતાને બંધાયેલો સમજું છું એટલે કે કુરાનેનાતેકના સઘળા અહકામો મને માન્ય છે અને તે ઉપર અમલ કરવાને હું બંધાયેલ છું.

મેં અરબી ભાષાનો અભિયાસ સ્કુલમાં ધોરણુસર કીધો નથી, પણ ઈંગ્રેજી મેટ્રીક સુધીના ધોરણુ સુધીમા જેટલો કોર્ષ ફળવણી ખાતાએ મુકરર કરેલો છે તેટલું ફારસી જ્ઞાન મેળવવા પામ્યો છું અને તેથી અરબી શીખવામાં મને ઘણી સવળતા મળી છે છતાં હું કામ પુરતા અરબીભાષાના જ્ઞાન ધરાવવા સિવાય વધારે જ્ઞાન ધરાવવાનો દાવો કરી શકતો નથી.

સમ્બલ ૨ જો.

મજકુર પુસ્તક “ ઇમામે મોબુદ ” પ્રસ્તાવનામાં શરૂઆતમાં તમે જણાવો છો કે “ ખુદાવન્દતાલા ” રહેમ રહેમી વળી ઇન્સાફી છે ” તો મજકુર રહેમ રહેમી તે કઈ ભાષાના શબ્દો છે તે જણાવો અને તે તારીફ કયા ખુદાને માટે લખો છો ?

જવાબ ૨ જો.

ભાઈ અએન ! આપ બુક ઇમામે મોબુદની પ્રસ્તાવનામાં વપરાયેલ “ રહેમ રહેમી ” શબ્દો માટે પૂછો છો તો, તે શબ્દો જે ભાષામાં બુક ઇમામે મોબુદ લખાયેલ છે તેજ ભાષાના છે એટલે હાલમાં તે શબ્દો ઉર્દુ કે ગુજરાતીમાં મુખપાઠ જેવા થઈ પડ્યા છે. રહેમ રહેમી શબ્દો કયા ખુદા માટે છે એમ જે આપ પૂછો છો તો તે સ્વાલ ઉદભવવાનું કારણ આપનાર આપના મસ્તિકમાં ભરાઈ બેઠેલ ખોટા વિચારનોજ પ્રતાપ છે કારણકે કયા ખુદા માટે રહેમ રહેમી વપરાયેલ છે એમ પૂછવું એજ નાસ્તિકપણું છે એટલે કે આસ્તિકો

માટે ખુદા એકજ છે આપ જ્યાં સુધી આપનું નાસ્તિકપણું ન તબ્બે ત્યાં સુધી એ પ્રશ્ન ઉભોજ રહેવાનો અને તેવા નાસ્તિકને એ જવાબ આપવામાં હું એબ ગણું છું.

સવાલ ૩ જો.

મજકુર પુસ્તકની પ્રસતાવના પેજ ૪ મા તમે જણાવો છે કે “ ઈસલામનો દરેક ફીરકો દરેક જમાનાના ઇમામ હુદયાત હોવા માટે એકમત છે. પણ તેમા કેટલાક હયાત પણ ગએબ ઇમામની માન્યતા ધરાવનારા, કેટલાક દરસદીયે ઇમામ પ્રગટ થાય છે એવી માન્યતા ધરાવનારા વળી કેટલાક ઇમામ પરદે થયા છે અને પરદામા ઇમામોના સીલસીલો ચાલુ છે એમ માનનારા છે ” તે મજકુર માન્યતાવાળા કયા કયા ફીરકાઓ છે ? તે મહેરબાની કરીને સ્પષ્ટ જણાવો અને તેઓનું માનવું તમે વાજબી ગણો છો કે ગેરવાજબી અને તે ફીરકાઓ ઈસલામના હાયરા ખુદાર છે કે અંદર તે જણાવો એટલે તેઓને

તમારી માન્યતા મુજબ ઇસલામી કહી શકાય કે નહિ ?

જવાબ ૩ જો.

મીં અએન ! જે કીલાબ હિપરી આપને મજુર પ્રન ઉપસ્થિત થયો છે તેજ કિલાબ “ ઇમામે મોબુદ ” અરાબર વાંચી જોશો તો, આનો જવાબ મેળવી શકશો એટલે કે હાલ તુરત આપણને જે આબત માથે સંબંધ છે તે જોતાં, જોગ પરફે થયેલા ઇમામોની • ઇમામતને માનનારા છે અને ઇસ્લામશરીયો ગયબ ઇમામમાં રહેલી ઇમામતને માનનાર છે એમ સહજ સમજશે. હું એ માન્યતા વ્યાજબી ગણું છું કે કેમ ? એવો પ્રશ્ન મારી બહાર પાડેલ છુક “ ઇમામે મોબુદ ” વાંચનાર કરે તો હું તેને મુખ ગણું. ઇમામતની અમુક માન્યતા પરજ ઇસલામી હોવા-પણાનો સવાલ નજ હોઈ શકે. જે એમ હોત તો ઇસ્લામના (૭૩) શીરકા શા માટે થયા હોત ? ફક્ત ઇમામતના સવાલ ઉપરજ ઇસલામી ગણાવાનો મદાર નજ બાંધી શકાય. આ આબત માટે “ ઇમામે મોબુદ ” માં પાને ૪૮ મા આપ જોશો તો તેનો જવાબ ઘણો સ્પષ્ટ થશે.

સવાલ ૪ થો.

આગળ ચાલતા મજકુર પ્રસ્તાવના પેજ ૪ માં તમે જણાવો છો કે, “ જ્યારે કૃષ્ણ શીઆ ઈમામી ઈસમાઇલી ફીરકોજ હર જમાનામાં હુઇયુલ કયુમ વગર દુટવે સીલ-સીલાખંધ ચાલી આવતી જાહેર ઈમામતના સાચા નીચે રહેતો આવ્યો છે. ” તો પહેલે તમોએ જણાવેલ છે કે “ હુઇયુલ અને કયુમ ” તો મજકુર શબ્દો પાક ખુદાની શાનના છે. ખુદાનેજ “ હુઇયુલ કયુમ ” કહેવામાં આવે છે. તમારી કુમ્પની સીવાય ખીજ કોઈએ કોઈ પણ ઈમામ વાસ્તે મજકુર શબ્દો વાપરેલ હોય તો, તેના પ્રમાણો આપો અને મજકુર શબ્દોની વ્યાખ્યા શું ? તે તમે અરબી ફારસી ઉર્દુ ભાષાઓ જાણતા હો તો વીક્ષનેરીયો (લોગાતો)માં જોઈને તે જાહેરમાં લાવો. ઉપરાંત તમે જણાવો છો કે “ વગર દુટવે સીલસીલાખંધ ચાલી આવતી જાહેર ઈમામતના સાચા નીચે રહેતો આવ્યો

છે “ તો વગર દુટવે સીલસીલાખંધ ચાલી
આવતી જાહેર ઇમામતને ઇસલામીક તવારી-
ખોના દાખલા સહિત જાહેરમાં લાવો.

જવાબ ૪ થો.

ભાઈ અએન ! આપ મજકુર સવાલમાં
“હયુલ અને કયુમ” ઉપર વધારે વજન મુકાં છો,
હયુલ એટલે હયાત અને કયુમ એટલે કાયમ
અર્થ દેખીતોજ છે; અને ઇમામત હયાત અને
કાયમ હોવાથી તે શબ્દો ઇમામતનાં સંબંધમાં
બાપરવામાં કાંઈ પણ જાતનો વાંધો હોય એમ
હું માનતો નથી. “ તમારી કુમ્પની ” કહી
તમે તમારા હૃદયમાં દખાણેલી હસદની વરાળને
બહાર કહાડો છો એ માટે ખરેખર અફસોસ
કરવા જેવું છે. ધાર્મિક જ્ઞાન પ્રચાર કરનારા-
એને “ કુમ્પની ” તરીકે સંબોધવું એ કેટલું
અપમાનકારક અને કહેનારની કાટી કરાવવા
સરીખું છે તે સભ્યતાના પાઠો શીખો તો આપ
જાણી શકો. આપે નીચેની હદીસ તો સાંભળી હશે.

હદીસ.

**કાલાલન-તખલુલ અરઝામીન ઇમામીલ
“ હયુલ કયુમ ”**

અર્થ—ફરમાવ્યું કે હુયાત અને કાયમ ઇમામ વગર હરગીઝ જમીન ખાલી રહેવાની નથી, વળી આપ ખુદાની સાનનાં શબ્દો અન્યને વાપરવા માટે જે “અમારી કુમ્પની” ઉપર તહોમત મૂકા છે પણ સાહેબ, વલીઆઇ લાલજી નામના એક ઇસ્ના અશરીએ “તવલુદ્દે હુસેયન” નામની કિતાબ તા. ૧૯—૧—૧૯૦૬ના દિને મુબ્બઈ ખાતે છપાવી બહાર પાડી છે તેની ઉપરે આલીમો તરીકે ખાજી શીયા ઇસ્ના અશરી મસજીદના સર્વોપરી મોઅલ્લીમ મોલવી સમ્યદઅલી મોહમદે તથા હાજી દેવજીઆઇ જમાલના મુસાફરખાનાના મદરેસાના સર્વોપરી મોઅલ્લીમ મોહમદ વાકર અલીએ સહી કરી છે. તેના પાને પાંચમે મૌલા અલીની શાનમાં નીચલી ફારસી બચતો લખવામાં આવી છે.

યા અલી મહદ

યા અલી ઝાતી સખુતો ફલહો વલ્લાહો અહુદ
નામે તો નક્ષે નગીને અમરે અલ્લાહુસ્સમદ
લમયલીદ અઝ માદરે ગીની વલમયુલદ અંતે
લમયકુન ખાઅહઝ નખી, મિસ્લ તખહુ
કોફવન અહુદ

(બર હુખીએ ખુદા ખતમુલ અખીયા સલવાત)

“ કુલહોવહ્લાહો ”ની સુરા કેરાને શરીરમાં ખુદાવન્દતાલાની વાહેદીનીયતના પુરાવા દાખલ આપવામાં આવેલી છે, ત્યારે મીં અએન, આપ તે સુરાને હં અલીની શાનમાં લખનાર અને તેના પર સહી કરનારને કઈ કુમ્પનીમાંના ગણા છે તે જણાવશે અને તેમ લખવું તે ઈસ્તિઆશરી સિધ્ધાંતોથી ઉલટું છે કે નહિ ? તે પણ સ્પષ્ટ કરશો.

અમારા ઇમામે મૌજુહ હાજર ઇમામ સાહેબુલ અમ્ર કાયમુલ કિયામત હીઝ હાઈનેસ સર આગા-ખાન સુલતાન મહુમદ શાહ હં મૌલા મુર-તઝા અલીથી ૪૮ મી પેઠાએ સીધા ઉતરી આવેલા છે તે સાબિત કરવાની હવે જરૂર રહી નથી. આપ એક કચ્છના ખુણામાં પડેલા હોવાથી તે ખાખત માટે ઈતીહાસિક પુરાવા માંગો છો અને જાહેરમાં લાવવા માંગણી કરો છો પણ તે તો જાહેરમાં આવી ચુકેલ છે અને તે માટે હવે વધારે જાહેરમાં લાવવાની કાશેશ કરવી તે સુર્યાને ઓળખાવવાની કાશેશ કરવાની મુખાર્ષિ કરવા બરાબર છે. આપ કહ્યેજી પેપરો વાંચતા નહિ હો ! આંખ મૂકાવું, વિદ્યાન પત્રકારોની વિદ્વતા અને તેઓ જે કાંઈ ખાખત

બહાર પાડે છે તે ફવી શોધખોળથી પાડે છે અને તેવી
આખત માટે તેઓ ક્યા ચોકસ રીતે કામ કરે
છે તેનો ખ્યાલ કચ્છ જેવા એક નાના મુલકનાં
ખુણે પડી રહેલાં તમારા મગજમાં ક્યાંથી હોય ?
જરા નીચેના ફકરા તરફ નિહાળશો તો આપને વધુ
પુરાવાની જરૂર નહિજ જણાય.

નામદાર આગાખાન હુઁ અલીથી સીધા
ઉતરી આવેલા છે તેના પુરાવા.

પુરાવો ૧ લો.

(૧) માનચેસ્ટર ન્યુસ તથા ડેઇલી એક્ષપ્રેસ
તા. ૦૨૫-૭-૧૭ના પોતાના પત્રમાં “ સ્પીરી-
ચ્યુલ પ્રિન્સ ” હેડીંગ નીચે અમારા નામદાર
આગાખાન માટે જે વખાણ કરેલા છે તેમાંની
છેલ્લી બે લીંટી નીચે મુજબ છે.

“ He is also a direct decendent
of Fatima, the daughter of
the prophet.—”

અર્થ—તેઓ વળી હુઁ રસુલિલ્લાહની બેટી
ફાતેમાંથી સીધા ઉતરી આવેલા છે.

પુરાવો ૨ જો.

- (૨) લંડન મેઇલ પત્ર અમારા હાજર ઇમામ નામદાર આગાખાન માટે તા. ૩ આગસ્ટ ૧૮૧૮ના પત્રમાં “ એ રૂલર ઓફ મીલી-યન્સ ” ના લેડીંગ લેડીંગ જે વખાણ કરે છે તેમાં પણ તેમની આજ્ઞા નીચે મુજબ આપેલ છે.

“ He is the lineal decendent of Mohomed. ”

અર્થ—તેવણ હજરત મહુમદ પેગમ્બરથી સીધા પહેડી દર પહેડી ઉતરી આવેલ છે.

તેજ મુજબ અન્ય પત્રોમાં પણ ઉપરના માફકજ પુરાવા છે જેના કેટલાક નામે તારીખવાર આપું છું તે આપ તપાસી જોશો તે આપને સંતોષ થશે

પુરાવો ૩ જો.

- (૩) York Shire observer of 10 March 1817.

પુરાવો ૪ થો.

- (૪) National Magazine of 30 March 1917

પુરાવો ૫ મો.

- (૫) Pall Mall Gazette of 5 December 1918.

પુરાવો ૬ ઠો.

- (૬) વળા તેટલાથી પણ સંવિદ્ય ન થતો હોય તો જ. એ. નેડસનની કુલ. મદ્રાસ—વાળાએ ખહાર પાંડલ ઇંગ્રેજી બુક નામે એચ. એચ. આગાખાન પાને ૧ લામાં પણ નીચે મુજબ જણાવેલ છે.

He comes of an illustrious Shiah family of Persia and as a Syed traces his descent from the Prophet of Arabia and claims blood relations with the fatimite Caliphs of Egypt.

અર્થ—તેવળુ ઇરાનની શીયા ફેમીલી અને અરબસ્તાનના પેગમ્બરથી ઉતરી. આવેલ સધયદ તરીકે પ્રખ્યાત છે અને ઇબ્રિતના ક્ષત્રમાઇત ખલીફાનું લોહી ધરાવે છે.

પુરાવો ૭ માં.

(૭) તેમજ એક પ્રખ્યાત પારસી લેખક મી૦ નવરોજી માણિકજી દુમાશ્યાએ “ નામદાર આગાખાન ” નો ટુંક ઇતિહાસ નામે બુક બહાર પાડી છે તેમાં પાને ૧૧ માં તે નીચે મુજબ જણાવે છે.

“ મિસરના અલીશાએથી લેતાં તેમની ઔલાદ હતા ઇમામ ઇસ્માઈલ ઇબ્ને જહર સાદિક સુધી અડતાલીસમી થવા જાય છે. અને તેનાથી હજરત રસુલના પિત્રાઈ અને દામાદ અલી સુધી તેમની નસલ પહોંચે છે. એ રીતે તે નામદાર એક લંબાણ વંશથી ઉતરી આવેલાં નસલી ઇમામ છે. ”

પુરાવો ૮ માં.

(૮) ઉપરનાં પુરાવા અમોએ લેખકો તથા જાહેર પેપરના લેખાથી બતાવ્યા છે. જતાં આપને સંતોષથી સંતોષ ન થતો હોય તો કાર્ટના પુરાવા નીચે આપીએ છીએ જે ઉપરથી જરૂર સંતોષ પામશે. ઇ૦ સ૦ ૧૮૬૭ માં આલેલા આરબાયા ફેસના ફેસલામાં મુખ્ય હાઈ કાર્ટના વડા જજ સર જેસફ એરનોલ્ડ હીઝ

હાઇનેસ નામદાર આગાખાનની ઓળખ આપતા જણાવે છે કે—

“ આગાખાન કાણુ છે ? એ સવાલનો ઉત્તર થોડો ઘણો ઉપર લખ્યા પ્રમાણે વળી ચુક્યો છે. મહમદ હસન હુસેની ઉરફે આગાખાન અથવા મુંબઈની સરકાર અથવા સરકારી દસ્તાવેજમાં ખરાબર નામ અને ખેતાખથી લખવામાં આવે છે. તેમ “ હીઝ હાઇનેસ આગાખાન મેહસાતી ” એ ઇસ્માઈલીઓનો વગર વધી પામેલો ઇમામ અને પેદી દર પહેડી ઉતરેલો સરદાર થાય છે. અને ઇમામતનો હાલનો હાલ્યાત મસનદ અલાવનાર અથવા ધરાવનાર છે અને ખોદાનો મોકલેલો અલીથી સાતમે અને (ઇસ્માઈલીનાં ધરમ પ્રમાણે છેલ્લો) વગર વધી પામેલો ઇમામ જે જાકર સાદેકનો છોકરો ઇસ્માઈલિ થાય તેની ઓલાદનો હક ધરાવનાર છે. ”

(આગાખાન કેસનો રેકૉર્ડ પા. ૧૬)

પુરાવો ૯ મો.

(૯) વળી : ઇસ્લામી નામાંકિત મરહુમ જસ્ટીસ મી. બહદુરીન તર્કિયબજીએ મેડેગાસ્કરમાં

ખોળના ધર્મ બાબતમાં ઉભા થયેલા એક અગત્યના સવાલમાં ફ્રેન્ચ કાન્સલને જવાબ આપેલ તેમાં પણ અમારા હાજર ઇમામ નામદાર આગાખાન હૉ અલીથી સીધા ઉતરી આવ્યાનું જણાવેલ છે જે આખો પત્ર આપના સવાલના જવાબમાં આપના સંતોષ અરથે તીચે આપું છું.

નાૉ ચીફ જસ્ટીસ મરહુમ મીૉ. બહદુરીન
તથિબજનો પત્ર.

સમરસેટ હાઉસ, ખંબાલા હીલ, મુંબઈ.

તા. ૫ મી માર્ચ ૧૯૦૫.

મોન્સ્યોર લુઈસ ખીચેર વેશાઈ જોગ,

ફ્રેન્ચ કાન્સલ જનરલ.

ખારા સાહેબ,

જત જણાવવાનું કે, હીઝ હાઇનેસ નામદાર સર મુલતાન મહમદ શાહ આગાખાનના પક્ષને લગતા ખોળખોના ધર્મ સંબંધી એક અગત્યનો સવાલ મેડેગાસ્કરમાં ઉભો થયો છે એમ મારા

સમજવામાં આવ્યું છે. મને થોડી એવી પણ ખબર
 આપવામાં આવી છે કે મજકુર લોકો મુસલમાન નથી
 પણ હિન્દુ અથવા ઔધ્ધ મતના છે. જેથી કરીને ઘણી
 ખુશીની સાથે હું સરટીપીકેટ આપું છું જે મજકુર
 ખોળાઓ હિન્દુ પણ નથી તેમ ઔધ્ધ મતના પણ નથી
 પણ તેઓ શીયા ઈસ્માઇલીયા ટોળાના ખરા મુસલમાન
 છે, અને નામદાર સુલતાન મહમદ આગાખાન જે
 આ ટોળાના ઉપરી છે તે નથી મહોમદ મુસ્તફાના
 જમાઇ અને ખલીફ હજરત અલીના વંશમાંથી
 સીધી નસલે ઉતરી આવેલા છે. ”

લી. હું છું,

તમારો આજ્ઞાકિત,

(સહી) બહરૂદ્દીન તઘયિબજી.

પુરાવો ૧૦ મો.

૧૦ વર્ગી સરકારી દસ્તાવેજમાં “ ગવર્નમેન્ટ ઓફ
 ઇન્ડીયાના રીપોર્ટ ” માં કર્નલ રાલ્ફીન્સન
 અમારા હાજર ઈમામ નાં આગાખાન માટે
 જણાવે છે કે:-

“ છઠા ઈમામ (શાહ ઈસ્માઇલ)ની

પહેડી દર પહેડી ઉતરતા આવેલા
ઇમામ નાં આગાખાન છે. ”

પુરાવો ૧૨ માં.

૧૧ ભાઈ અએન ! ઉપર મુજબ મુખીક વજનદાર
મંત્રી, લાઈ કોર્ટના કોન્સલા, ચીફ ઇસ્લામી
જસ્ટીસનું સરપ્રીક્ટ, પ્રખ્યાત પુસ્તક કર્તાઓ,
સરકારી દસ્તાવેજ વગેરેથી આપના સવાલનો
જવાબ આપેલ છે પણ આપ ઇસ્લામી
તવારીખોથી પુસ્તક કરવાની માંગણી કરો છો
તો ઉપરના પુરાવાઓ કોઈ પણ ઇસ્લામી
તવારીખી પુરાવા કરતાં ઉતરતા નથી છતાં
આપના દીલને રાહત આપવા ખાતર કિતાબ
નામે “ રીયાઝુલ અનસાખ છલ્હ દુવુમ ”
કે જે અમારી જાણ અને સૂમજ મુજબ એક
ઈસ્લામી અશરી આલમ તરફથી ખહાર પડેલ છે.
તેમાં પાને ૧૩૮માં કર્તા અમારા નામદાર
આગાખાનની ઓળખ આપતાં તેઓ નામદાર
હ૦ ઇમામ જાફર સાદેક (સ૦) થી સીધા
ઉતરી આવેલ છે એમ સાબિત કરતા
લખે છે કે:—

“ વ દીગર અબ્દુ નરેલે ઇસમાઈલ ખીન
 ઇમામ જાફર સાદિક અલીહુસ્સૈનમ અસ્ત
 નવાબ સુલતાન મહમદ શાહ કે જમાયતે
 ઇસમાઈલીયાએ હિ-હુસતાન વ તુર્કસતાન
 વ અરબસ્તાન ઇમરોઝા ઉરા ઇમામે મુતકુર્કુ-
 તાબ્યા હાનન્દ વહુ—

સુલતાન મહમદ શાહ ખીન
 અલીશાહ ખીન
 અબુલહસન આગાખાન ખીન
 શાહ ખલીલશાહ ખીન
 અબુલહસન અલી શાહ ખીન
 કાસમઅલી શાહ ખીન
 હસનઅલી શાહ ખીન
 સમ્યદઅલી શાહ ખીન
 નીઝાર અલી શાહ ખીન
 સમ્યદ ખલીલશાહ શાહ ખીન
 તુર્કીન અલી શાહ ખીન
 હુસૈનકાર અલી શાહ ખીન
 મુરાદ મીરઝા શાહ ખીન
 તુર્ક અલી શાહ ખીન
 ગરીબ મીરઝા શાહ ખીન

અબ્દુસલામ શાહ ખીન
 મુસ્તાનસર ખીન
 મહમદ સલામ શાહ ખીન
 ઈસ્લામ શાહ ખીન
 કાસમ શાહ ખીન
 શમસદીન મહમદ શાહ ખીન
 રુકુનદીન ખુરશાહ ખીન
 ખુદજલાલુદીન હસન ખીન
 અલાઉદીન મહમદ ખીન
 અલા મહમદ ખીન
 અલા અલીયા સલામ ખીન
 કાહેર ખીન
 મય્યાતદી ખીન
 હાદી ખીન
 નિઝાર ખીન
 મુસ્તાન સિર ખીદલાહ ખીન
 તાહેરખીલાહ ખીન
 હાકમ બ અમરુદલાહ ખીન
 અઝીઝ ખીદલાહ ખીન
 મઅઝુદીન ખીન
 મનસુર કુવ્વત અદલાહ ખીન

કાયમ બા અમરુદ્દલાહ બીન
 મહેદી મહમદ બીન
 રઝીઅબ્દુલ્લાહ બીન
 તકીમહમદ બીન
 વહીઅહમદ બીન
 મહમદ બીન
 ઇસ્માઇલબીન
 હઝરત ઇમામ જાવ્યકર સાદિક અલીહુ
 સલામ

અર્થ—

અંત બીબ્ન હઝરત જાવ્યકર સાદિક (અબુ) ના ફર
 જંદ ઇસ્માઇલની નસલથી ઉતરી આવેલા નવાબ નામ
 દાર સુલતાન મહમદ શાહ છે કે જેમની ઇમામ
 તરીકેની તાબેદારી કરવી હિન્દુસ્તાન તુરકસ્તાન ને
 અરબસ્તાનની ઇસ્માઇલી જમાયત આજ સુધી ફરજ
 ગણે છે તે નીચે મુજબ છે.

- ૧ સુલતાન મહમદ શાહ તે
- ૨ અલી શાહના ફરજંદ તે
- ૩ અબુલ હસન આગાખાનના ફરજંદ તે
- ૪ શાહ અલીલુદ્દીનના ફરજંદ તે

- ૫ અબુલ હસન અલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૬ કાસમઅલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૭ હસનઅલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૮ સધયદ અલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૯ નીઝાર અલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૦ સધયદ ખલીલ્લાહ શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૧ તુઝ્દીન અલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૨ કુલશીકાર અલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૩ મુરાદ મીરઝા શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૪ તુરઝ અલી શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૫ ગરીબ મીરઝાં શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૬ અબ્દ સલામ શાહ ના ફરજાંદ તે
- ૧૭ મુન્નન સરના ફરજાંદ તે
- ૧૮ મહમદ ખીન સલામ શાહના ફરજાંદ તે
- ૧૯ ઈસ્લામ શાહના ફરજાંદ તે
- ૨૦ કાસમ શાહના ફરજાંદ તે
- ૨૧ શમસદીન મહમદ શાહના ફરજાંદ તે
- ૨૨ રુકુતુદીન ખુર શાહના ફરજાંદ તે
- ૨૩ જલાલુદીન હસનના ફરજાંદ તે
- ૨૪ અલાઉદીન મહમદના ફરજાંદ તે
- ૨૫ અલા મહમદના ફરજાંદ તે
- ૨૬ અલા છકરીયા સલામના ફરજાંદ તે

- ૨૭ કાહિરના કર્ણંદ તે
- ૨૮ મહોતદીના કર્ણંદ તે
- ૨૯ હાદીના કર્ણંદ તે
- ૩૦ નિઝારના કર્ણંદ તે
- ૩૧ મુસતન સિરખીલાહુના કર્ણંદ તે
- ૩૨ તાહિર ખીલાહુના કર્ણંદ તે
- ૩૩ હાકમ અમરુલાના કર્ણંદ તે
- ૩૪ અઝીઝ ખીલાહુના કર્ણંદ તે
- ૩૫ મઆરુદીનના કર્ણંદ તે
- ૩૬ મનસુર કુવ્વત અદલાના કર્ણંદ તે
- ૩૭ કાયમ આ અમરુલાહુના કર્ણંદ તે
- ૩૮ મહિદી મહમદના કર્ણંદ તે
- ૩૯ રઝી અંબદલાહુના કર્ણંદ તે
- ૪૦ તકી મહમદના કર્ણંદ તે
- ૪૧ વફી અહમદના કર્ણંદ તે
- ૪૨ મહમદના કર્ણંદ તે
- ૪૩ ઇસમાઇલના કર્ણંદ તે
- ૪૪ હુઝરત ઇમામ અબુકર આદેક અલીહુ સલામ ના કર્ણંદ.

ઉપરની ઇસમાઈલી ઇમામોની હૃદય ઇમામે
જાન્યારે સાંકેત અંધી આજ સુધીની વંશાવળી એક
ઇસલામી આલેમે આપેલ છે અને તે આપના સવા-
લના જવાબ માટે અમો ધારીએ છીએ કે તદ્દન
પુરતી છે.

સવાલ ૫ મો.

મજકુર પ્રસ્તાવના પેજ ૪ અને ૫માં તમો
જણાવો છો કે “ સત્ય અને પાક ઇમામોની
શોધમાં પડતા કેટલાકે ઇમામ આવો હોવો
જોઈએ કે તેવો હોવો જોઈએ જેવા
શયતાની વસવસા સત્ય પારખવામાં
અંતરાયો નાંખે છે તેા ફટલાકને સત્ય જણવા
છતાં ઢચુપચુ રહેવા દઈ સત્ય રસ્તો (સરાતલ
મુસ્તકીમ) મેળવવાને ભાગ્યશાળી થવા દેતો
નથી. ” તેા શું ઇમામની ઓળખની નીશાની
કાંઈપણ ન હોવી જોઈએ? શું ભોળે મનેજ સેવ
વુંજ જોઈએ ? ઇમામ કે જે ખુદાના તરફથી
ખલકતને હિદાયત કરનાર હોઈ એક હાઠી તરીકે
છે તેા શું ઇમામ ગમે તેવો હોય અને ઇમામ-

તનો દાવો કરતો હોય ત્યારે શું તેને માન્ય રાખવો ? ઉપરાંત ઇમામ છે તે હીની હાકિમ તરીકે છે તો એક અજ્ઞાન શખ્સ ઇમામતનો દાવેદાર હોય અને તે કરતા ખીજે કોઈ વધુ ઇલમવાળો હોય તો શું વધુ એલમવાળો પોતાથી અજ્ઞાનને ઇમામ તરીકે માની શકે ? અકકલ તો એમ કહે છે કે ઇમામ પોતાના જમાનામાં સર્વ કરતા ઇલમમા ઓટ હોવો જોઈએ એ ઉપરાંત ઇલ્મે તફસીર, ઇલ્મે હદીસ, ઇલ્મે ફિકાહ (શરીયતના મશઅલા મસાઅલો) તે જમાનામા મોબુહ માણુસો કરતા વધુ જાણુનાર હોવો જોઈએ કે નહિ ? તો તમોએ જેઓને મોબુહ ઇમામ તરીકે સ્વાકારેલ હોય તેઓ મજકુર ઇલ્મોમા કેટલે દરજે પ્રવિણ છે ? તે મહરખાની કરી જાહેરમા લાવો અને તેઓ તરફથી કોઈ તફસીર અથવા હદીસની કે ફિકાહની કિતાબ કે જે હાલના મોબુહ ઇસ્લામી આલેમો કરતા સર્વથી ઓટ હોય અને જેને ઇસ્લામી આલિમો સિવાય ખીજાઓ પણ કબુલ કરી શકે કે તેઓ

અર્થ કરતા ઇલમમા વિષય છે, એવી કોઈ કિતાબ બહાર પાડેલ છે ? અગર પાડેલ હોય તો તેના પ્રમાણો જાહેરમા લાવો.

જવાબ પ મો.

ભાઈ અએન ! આપ ઇમામની ઓળખની નિશાની વિષે પુછો છો તો અમારા ઇસ્માઇલી મુઝ-હબમાં ઇમામને ઓળખવાની નીશાની ઘણીજ રહેલી છે અને તે માટે અમારા હરમાં ઇમામ મૌલાના શાહ મુસ્તન સર ખીલાહ કિતાબ શી'દીયાહે જવાં મરહી માં ફરમાવે છે કે—

“ ઇમામરા મુસ્તન નમી ખાહુદ જાહેર વ હાઝર વ કાદર મૌલાના નિશેસ્તે અસ્ત આલે ઇમામ વસીએ ખુદશરા ફરમાયદ ઉરા કયુલ હારતા ખાશહ વ શક ન આવરીદ વ ખર હાઝર જેમા શક મખાદા ખિયાવરીદ.”

અર્થ—

“ ઇમામને જાતવાની જરૂર નથી, જાહેર અને હાઝર અને કાદર મૌલાના (હાઝર ઇમામ) ખેઠા હોય તે ઇમામની આલને પોતાનો વસી ફરમાવે તેને કયુલ

રાખવો જોઈએ અને હાઝર જોમા પર શક નહિ લાવવો જોઈએ.”

ઉપરનો રીવાજ અસલથી છે. ઇમામની નિમણુક અદના ઇનસાન ન કરી શકે. ઇલાહી કામ ઇમામ પોતેજ ખજવી શકે. અને તે કામમાં શક લાવનાર જે દીન થઈ જાય છે. હ૦ રસુલિલ્લાહે હ૦ મૌલા મુરતગ્ન અલીને પોતાની હયાતીમાં વસી નિમ્યા હતા, અને એજ રૂઠી દરેક જમાના માટે હાય એમાં શક લઈ જવા જેવું નથી હ રસુલિલ્લાહે કરેલી પોતાના વસીની નિમણુક પર શક લઈ જનાર જેટલોજ હાજર ઇમામ જેને પોતે વસી નીમે તેના પર શક લઈ જનાર ગુન્હગાર ગણાવ્યા જોઈએ, એ ઉપરાંત ઇમામની કેટલીએક મુખ્ય સિક્કાતો કે જે સાધારણમાં સાધારણ અકકલમાં ઉતરી શકે તે સિક્કાતો જેવી કે ઇમામ લોકાનો રાહનુમા હોવાથી કાઈના પણ ડર રાખ્યા વગર મોમીનોને ઇમામ તરીકે હિદાયત કરે છે, એક રાહનુમા તરીકે હોવાથી કદી ગયખ થઈ જતો નથી કે ઉમ્મતને જગતમાં રખડતી મુકી પોતાની જન ખચાવવા નાશી જતો નથી. એટલે કે ઇમામે મુખીન તરીકે દરેક જમાનામાં મોજુદ રહે છે. અને તે હ૦ અલીથી સીલસીલા ખુધ ઉતરી આવેલ હોય છે. વળી તે ઇલમે રૂહાની

અને ઈલ્મે ગયખીથી માહેતગાર હાય છે. આ બધી ખરા ઇમામની સિક્કાતો છે. જે એક નાનું ખચ્ચું પણ વીચારે તો સમજી અને જાણી શકે છે.

વળી આપ જે ખોટા દાવેદારની વાત કરો છો તે એટલા માટે ચોખ્ખી નથી કે જેમ કાઈ રાજ્યનો રાજા પોતાના ફરજાંદને યુવરાજા નીમે અને તેના બાદ ખીજો દાવેદાર હલાક થાય છે. તેજ મુજબ જેને હાજર મૌજુદ ઇમામ પોતાના વસી નીમે તે સિવાય ખીજા દાવેદારો હલાક અને નીસ્તો નાખુદ થઈ જાય છે. જ્યારે ખરો ઇમામ છાતી ઠોકી દર જમાનામાં હાજર અને મૌજુદ રહે છે. અને મોમીનોને છંડે એક ઇમામ તરીકે હીદાયત કરે છે ખરા ઇમામના ખોટા દાવેદારો યાને દુશ્મનોને માટે ખુદાવન્દ તઆલા ફરમાવે છે કે—

“ ઈન્ના શાનેકા હાલ્લ અખતર. ”

અર્થ—

“ ખરેખર તારો દુશ્મન તે પોતેજ અખતર (વાંઝીયો) છે. ”

(સુરતુલ કૌસર આ ૩ ૭)

એટલેકે રસુલિલ્લાહ કે તેની ઓલાદે પાક હાજર
 ઇમામ અહલેખયતના દુશ્મનો ખોટા દાવેદારોની નસલ
 કદી વધી શકતી નથી અને દુક વખતમાં અખતર
 થઈ જાય છે. એટલે તેની નસલ બંધ
 પડી જાય છે.

વળી આપ લખો છો કે “ઇમામ ગમે તેવો હોય
 તો શું માન્ય રાખવો ?” તો સાહેબ ! હાજર ઇમામ
 હોય તે પોતાની આલને ઇમામ તરીકે નીમે એમ જે
 ઉપર કહેવામાં આવ્યું તેમ તેમાં કદી ભુલ સંભવેજ
 નહિ ભુલ માણસો કરે પણ ઇમામ કે પેગંબરના કાર્યમાં
 ભુલ ચુક હોઈ શકેજ નહિ અને તેમાં ભુલ જોનારાજ
 ઓખી ભુલ કરે છે એમ દરેક ઇમાનદાર સમજે છે.
 તેવા હાજર વ કાદર વ જાહેર ઇમામની નિમાયેલ ઇમામ
 માટે શરતો મુકરર કરનાર ઇમામનો દુશ્મન ગણાય છે
 જેવી રીતે ખુદાવન્દતઆલા તરફથી મોકલાયેલા
 નિમાયેલા પેગંબર માટે કાફેરો શક લખ જતા અને
 કહેતા કે—

અને તેઓએ કહ્યું કે “હે તું કે જેના ઉપર કાર
 આન નીચે મોકલવામાં આવ્યું છે, પરંપર તું
 (હે મોહમ્મદ) દિવાનો છે. (૧) શા માટે તું

અમારી પાસે ફેરફાર આવતો નથી જો તું સત્યવાદી-
જોમાંનો હો ! (૭)

(સુરતુલ હેનર વ્યા. ૬-૭)

એ મુજબ દરેક વ્યક્તિમાં પેગમ્બરોના કે ઇમામોના
દુસ્મનો ઇમામ કે પેગમ્બર માટે જોઈ જોઈ છે. તેમ
જોઈનારાઓમાં ધણા પરા આલિમો અને કેટલાક સય-
તાન નાં ફંદામાં ફસાયલા શખ્સો હોય છે. તેઓને કદી
પેગમ્બર કે ઇમામોની હિદાયત પહોંચી શકતી નથી.
કારણકે ખુદાવન્દતઆલાએ તેમના દિલ પર મ્હોર
મારેલી છે અને તેથીજ તેવા હાદી માટે અનેક તરંગો
હાડી, આ તો માણુસ છે ખુદા શા માટે શીરસ્તા મોક-
લતો નથી? અમર તો ઇમામ તો આલો જોઈએ ઇમામે
આમ કરવું જોઈએ વગેરે વગેરે ઇમામો પર જાણેકે
દુકમ કરનારા હોય અને ઇમામના કાર્યની હદ બાંધ
નારા હોય તેમ પ્રથમ ઊભા કરી ઇલાહી વ્યાખતમાં
અજાઝીલની માફક માથુ મારે છે એવા મગર આલીમો
અને તે આલીમોનાં બન્દા બનેલા કેટલાક માંડના
પુરા લોકો એ મુજબ પરા હાદીને કદી મેળવી શકનાર
નથી અને એઓ પણ હાદીથી બેખબર રહી જાહેલી-
યતના મોતે મરે છે. આવા શખ્સો માટે દરેક ક્યાળુ
દીલ પરાવનાર હમ્મ પાય છે.

આપ લખો છો કે “ એક આલિમ જે વધારે ઇદમવાળો હોય તે પોતાથી અજ્ઞાન જણાતાને ઇમામ કબુલ કરી શકે ?” તે ભાઈ અએન ! મગર આલિ મોની એજ પ્રમાણે મદોંકાણુ વળે છે જેનો સાદો અને સમજમાં આવે એવો દાખલો અઝાઝીલનો છે કે જ્યારે ખુદાવન્દતઆલાએ શીરસતાએને હુકમ કર્યો કે “ હું આદમ (અ.) ને સુજદો કરો ” ત્યારે અઝાઝીલે પોતામાં ઘણું એદમ હોવાને લીધેજ તકકબુરીથી કહ્યું—

“ શું હું તેને સિજદો કરું જેને તેં માટી માંથી પેદા કર્યો છે ? ”

(સુરનો બની એસરાયલ આ. ૬૧)

અને એ માટે ખુદાવન્દ તઆલા ફરમાવે છે કે—

“ અને (યાદ કર) કે જ્યારે અમે શીરસતા એને કહ્યું કે આદમને સેજદો કરો, ત્યારે એબ્લીસ શિવાય તેઓ સધળાએ સેજદો કર્યો એબ્લીસે કહ્યું શું હું સેજદો કરું કે જેને તેં માટીમાંથી પેદા કર્યો છે ? (૬૧) તેણે ફરીથી કહ્યું, મને ખબર આપ કે આ જેને તેં મારા કરતાં વધારે માનવંત કર્યો છે. (તે શા માટે ?) જે તું મને ક્યામત સુધી જીવતો રહેવા દે.

તો હું અચીન જુજ સિવાય તેના અર્ધા વંશને જડ-
 મુળથી ઉખેડી નાંખીશ. (૬૨) ખુદાએ કહ્યું કે જા,
 પછી તેઓમાંનો જે કોઈ ત્હારી પાછળ ચાલશે, તે
 તમારા સંબંધાનો અહીં દુઝખ છે કે જે એક પુરેપુરી
 શિક્ષા છે (૬૩) અને તું તેઓમાંના જેને ત્હારાથી અને
 તેને ત્હારા આવાજથી ખસેડી ભુલમાં નાંખ અને
 ત્હારા ઘોડેસવાર અને ત્હારા પામદળને એકદું કરી
 તેઓની સામે ઉશકેર, અને તેઓની દોલત અને
 તેઓના છોકરાંઓમાં ભાગ પડાવ, અને તેઓને વચન
 આપ, પણ શેતાન તેઓને છેતરપીંડી સિવાય ખીલું
 કંઈ વચન આપતો નથી. (૬૪) અરેખર ત્હારા ખાસ
 અંદાએ ઉપર ત્હારે માટે કંઈ સત્તાં નથી, અને ત્હારો
 પરવરદિગાર તેઓનો રક્ષણ કરનાર ખસ છે. (૬૫)

ઉપરની પાક આયતોની મતલબ આપના સવાલના
 જવાબ માટે પુરતી છે. ઇબ્લીસે ૬૦ આદમના વંશને
 પાસેથી વેર લેવાને માટેજ ખુદાવન્દતઆલા પાસે
 ક્રિયામત સુધી જીવવાની માંગણી કરી અને તેથીજ
 જુજ સિવાય સંબંધાને જડમુળથી ઉખેડી નાંખવાનો
 તે પ્રમત્ત કરે છે, અને ખુદાવન્દતઆલાએ પણ તેનો
 નતીએ સંબંધાવી દીધો કે જેઓ તારી પાછળ ચાલશે
 અને ત્હારા મુજબ વતરો તેઓને પુરેપુરી શિક્ષા કર-

વામાં આવશે અને તેથી તેના બંધાઓ પર ઇમા-
મની સામે એવી તકકબુરી રાખે છે અને કહે છે કે “શું
અમારાથી એજા એહમવાળા (જણાતા) ઇનસાનને
ઇમામ તરીકે કબુલ કરીએ ? ”

ભાઈ અએન ! ઇબ્લીસ એટલે અઝાઝીલ
જેટલું એહમ જાણતો તેનાથી એક કરોડમો હિરસો
અત્યારે કાંઈ પણ એહમ જાણવાનો દાવો કરી શકશે
નહિ, તેમજ તેના જેટલી ઇખાદત કરનાર, અરે, તેનાથી
કરોડમાં ભાગની ઇખાદત કરનાર કાંઈ પણ આબેદ
દુનિયાની સપાટી પર બતાવી શકશે ?

એવા અલિમ આબેદ અને ખાસ ખુદાવંદની હુજુરમાં
રહેનારને પણ વધારે એહમ અને આબેદપણાથી તકક-
બુરી પેદા થઈ અને ઉપર મુજબ વસવસો પેદા થયો
અને પોતાથી એહમ અને ઇખાદતમાં હકીર જણાતા
હ૦ આદમને નમન કરવામાં પોતાની હલકાઈ સમજવા
લાગ્યો અને તેથી તેનામાં તેટલા ઇહમ, ઇખાદત અને
જ્ઞાન હોવા છતાં લગ્ન્યાનતી ઠયો. ત્યારે ભાઈ અએન,
આપજ કહોકે, એ પ્રસંગે અઝાઝીલ ખુદાવંદતઆલાને
આપના સવાલ જેવોજ સવાલ કરવામાં વ્યાજબી હતો
કે નહિ ? આનો જવાબજ આપના સવાલનો જવાબ છે.
વળી વધારે દુર જવાનું એક બાબુ રહ્યું, હ. રમુલિલાહ

દુનિયા બંધાને લણેલા નહિ હતા, વાંચ્યા કે લખી નહિ
 જાણતા હતા ત્યારે, તે વખતના આલિમો શું આપના
 સવાલ જેવાજ સવાલો નહોતા કરતા ? અને તેમ કર-
 વામાં શું તેઓ ગેરવાજબી હતા ? અને તેવા આલિમો
 ઉપર એવા એક અબજુ પેગમ્બર થવાને લાયક હતા ?
 ભાઈ અએન ! આવી ઇલાહી આપતોને સ્થુળ દૃષ્ટિ કે
 સ્થુળ અકલ પાર પામી નથી શક્તી અને ઇમામતના
 ખારામાં ઇમામની પરખ કરવા માટે ઇનસાને પોતાની
 હકીર અકકલ ચલાવવાની મુખાઈ કરવી જોઈએ નહિ.
 જેઓએ આવી ઇલાહી આપતમાં તકકબુરી કરી છે, અને
 પોતાની હકીર અકકલ ચલાવી છે, તેઓ ગુન્હેગાર કયા
 છે. આપને આવા દાખલા ઇતિહાસો ઉપર નજર ફેંકશો
 તો ઘણા મળી આવશે.

ઇમામ ઇલમે ગયબી જાણે છે કે જે એલમ વિશે
 ઇનસાનો એખબર છે. ઇમામ મનુષ્ય ઉપર હુકમ કર-
 નાર હોવાથી સ્વતંત્ર છે. મનુષ્યોએ તેના હુકમ પ્રમાણે
 અમલ કરવો જોઈએ, માણસો કહે તેમ તેણે કરવું એમ
 ન હોય ? ઇમામ મનુષ્યની ભુલ જોઈ શકે છે, જાણી શકે
 છે, મનુષ્યને ઇમામની ભુલ જાણવા કે જોવાની તાકત
 નથી. ઇમામની અકકલ તે મનુષ્યની અકકલનું મુળ છે.

અમારા સ્વિકારેલ મૌજુદ ઈમામ દરેક ઈલમમાં સમ્પુર્ણ પ્રવિણ છે એમ અમે ન માનતા હોઈ એ તો અમે મુનાફક ઠરીએ. આપ જણાવો છોકે તેઓ તરફથી એવી કોઈ કિતાબ પ્રગટ થયેલ છે કે જેને ઇસ-લામી આલિમો ઉપરાંત બીજાઓ પણ કબુલ કરી શકે કે તેઓ સર્વ ઈલમમાં પ્રવિણ છે ? તો હાઈ અએન ! આ સવાલજ ગેરબ્યાજબી છે કારણકે આજ સુધીમાં જે કોઈપણ ઈમામ તરફથી એવી કિતાબ બહાર પડી હોત તો ઇસલામમાં આટલા તફરકા શા માટે હોત ? તો શું અગાઉના મૌજુદ ઈમામો પાસે એવી માંગણી કોઈએ નહિ કરી હોય ? જે ઈમામે જાન્યકર સાદેક કે જેને શાયા શીરકો એકી અવાજે ઈમામ કબુલેછે. તેમના તરફથી પણ તેવી સર્વ માન્ય કિતાબ બહાર પડી શકી નથી. તેવી કિતાબ તેઓ તરફથી બહાર પડી હોત તો આટલા ઝગડા શા માટે રહેત ? મતલબમાં પોતાને ઈમામ તરીકે સ્વિકારે એટલા માટે ઈમામે આપની માંગણી મુજબની ઘુક બહાર પાડવી જેઘએ એ સવાલજ નકામો છે. ઈમામે કેમ વરતવું તેની હદ કે શરતો બાંધવાની મુનાફક જેવી માંગણીનો જવાબજ ન હોઈ શકે એ સર્વ અકકલમંદ માણસ સમજે છે. પોતાના મોખીનોને હિદાયત કરવા માટે પ્રસંગોપાત ઈલમ, સમ-જણુ જોગ અહકામો આપ્યા કરે છે, અને તે-ફર

માન મોખીનો હર વખત હિદાયત આપનારી કિતાબો તરીકે વાંચે છે અને તેના ઉપર અમલ કરે છે.

જેઓને જોવાની આંખો છે, તે જોઈ શકે છે, સાંભળવાને કાન છે, તે સાંભળી શકે છે, અને સમજવા વાળું અંતઃકરણ છે, તે સમજી શકે છે.

અમારા મવજુદ ઇમામ આપની માંગણી મુજબની કિતાબ બહાર પાડે છતાં સર્વ આલિમો એકમતે કબુલ કરે એ કદી બનવા યોગ્ય નથી કારણકે કલામે રખમાનીને પણ નહિ કબુલ કરનારા હૉ રસુલ્લાહના વખતમાં ક્યાં થોડા હતા ? બહુકે તેમના સગાઓજ વિરુદ્ધ હતા. જે કિતોબ પુરકાન કે જે ખુદાવ-દતાઆલાના કલામ છે. તેને માન્ય રાખનારા સર્વ આલિમો તે વખતે હોત તો આજે આખી દુનિયામાં ઇસ્લામ સિવાય બીજો ધર્મજ ન હોત ! જ્યારે પાક કુરઆન શરીફ માટે એવો પ્રશ્ન બેહુદો છે તો પછી ઇમામ માટે તેવો પ્રશ્ન કાંઈ વજુદ ધરાવતો નથી; વળી જેઓ અકકલમંદ છે તેને કિતાબની પણ કાંઈ જરૂર રહેતી નથી તેને ઇમામનો એક ઇસારો કાફી છે બાકી જેઅકકલો માટે માથાફોડ નકામી છે.

સવાલ ૬ ઠો.

મજકુર પ્રસ્તાવનામાં પેજ ૫ માં તમે આગળ ચાલતાં જણાવો છો કે “ જો તેવો શયતાની વસવાસો દુર કરી ઈમામતની ચાલુ પદ્ધતિ મુજબ (ઝુરરીયત) ની પ્રથા ઉપર ધ્યાન રાખી ઈમામત જેવી ઇલાહી બાબતમાં પોતાની કમતાકત અકકલ ન થલાવે ને નેક નિસ્તાથી તપાસ કરે તે જરૂર તે જાહેર હાજર ઈમામને મેળવવા ભાગ્યશાળી બને એમાં શક નથી. ” તો તમે ઝુરરીયતની પ્રથા ઉપર બહુજ વજન આપો છો અને તે ઉપરથીજ ગોયા તમે ઈમામત સાબિત કરવામાં મથી રહ્યા હો એવું તમારા સાહિત્યો (તમારી કંપનીમાં પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો) માં ઠેક ઠેકાણે પ્રગટી નિકળે છે તો તમે એક સત્ય શોધવા નિકળેલ જાહેર લેખક બો તો ઇન્સાફથી જાહેર કરો કે પાક કુરાને શરીફમાં મજકુર

આયત્ર કયા રૂપે જાણવામાં આવી છે ?
 શું હુઝરત પયગમ્બર સગ તું સુરીયતીમાંથી
 કોઈ શખ્સ ગમે તેવો હોય તો પણ તે
 છુટકારાનો અધિકારી થઈ શકે છે ? હદીસ
 તો એમ જાહેર કરે છે કે અમર સઈયદે
 કુરેશી હોય અને તે ગુન્હેગાર હોય તો
 સજને પાત્ર થશે અને એક ગુલામે હબસી
 અગર નેક અને ખુદાની ઇતાઅત, ગુજરી
 હોય તો તે સવાબનો હકદાર થશે. તો
 એલાહ હોવાથી માન્ય કરવું એમ ઠરતું
 નથી પણ તેના કાર્ય જોવા જોઈએ ! પાક
 કુરાને શરીફમાં ખુદાએ ફરમાવેલ છે કે
 ઇન્નલ અખરાર લ શી નઈમ લ ઇન્નલ કુબ
 રા લફી જહીમ ” એટલે બેતહકીક કે જે
 નેક કીરદારો છે તેઓ ન્યામતમાં હશે
 (ઉપરાંત નઈમ બેહસ્તનું પણ નામ છે
 અને કુજબરો એટલે બહ કીરદારો
 જહીમ (દોઝખનું નામ છે) માં હશે તો
 મજકુર પરમાણુ વીશે તમારી શું માન્યતા છે ?

જન્માખ ૬ ઠો.

મજકુર આંચત પાક કુરાને શરીક સુરે આલે
 ઇમરાનમાં ૩૩-૩૪ મી આંચત છે જે સીચે પ્રમાણે છે.

ઈન્નદલા હુ સ્તફા આદમ વ ગુહ આલે
 ઇમરાહીમ વ આલે ઇમરાન અલલ આલ-
 મીન (૩૩) સુરિયતન બ અઝોહા મિન
 બઅઝિન. (૩૪)

અર્થ—ખરેખર ખુદાએ આદમને ગુહને અને
 ઇબ્રાહીમના વંશને અને ઇમરાનના વંશને સર્વ
 આલમ ઉપર પંસદ કીધાછે. (૩૩) તેમજ તેમના
 વંશમાં કેટલાએકને કેટલાએક ઉપર અને ખુદા
 સાલિખનાર અને જાલુનાર છે.

હવે તે આંચત એમ બતાવે છે કે ખુદાવન્દ
 તઆલાએ હ૦ આદમ અને હ૦ ગુહને તેમજ
 હ૦ ઇબ્રાહીમના વંશ અને હ૦ ઇમરાન (હ૦
 અબુતાલેખના વંશ) ને આલમ ઉપર પેશવા તરીકે
 પંસદ કરેલ છે અને હ૦ અલી હ૦ ઇમરાન
 છે જે સાખિત કરવાની જરૂર નથી. હવે તે પછીની
 આંચત તેમના “ વંશમાં કેટલાએકને કેટલાએક

ઉપર” તેમના વંશ જે આવે ઈમામ છે તે સર્વનો પેશવા છે ઝુરરાયતી એટલે આપ અને તેનો દીકરો અને તેનો દીકરો એમ સુચવે છે અને તેજ મુજબ હું અત્રીથી વંશપરંપરા આજ સુધી ઈમામત ઉતરતી આવેલ છે અને તેજ મુજબ કીયામત સુધી ચાલુ રહેશે.

વંશમાં જન્મ પામવાથી તે મુકતીનો કે કઝીવતનો અધીકારી નજ થઈ શકે, એ તો એક નાનું અચ્ચુ” પણ સહેલાઈથી સમજી શકે એવું છે અને તે માટે અબુ-ઝહ્લનો દાખલો મશહુર છે. ઈમામ જે હાજર હોય તે પોતાની આવડને વરી કેરવે છે અને તે ઈમામ તરીકે અધી આખત સારી પેકે જાણુતાજ હેવાથી, તેમના કાર્ય-માં કઠી ભુલ સંભવેજ નહી અને જે તેમના કાર્યમાં કાઈ ભુલ કહાડે તો તે એઈમાન ગણાવો જોઈએ. આપ લખો છો કે “તેના કાર્યો જોવા જોઈએ.” તો ઈમામના કાર્યો જોવાનું કામ ઉમ્મતનું નથી પણ ખુબવન્દ તઆલાનું તેમજ જેને તે પાક જાત તરફનું તે પારખવાનું જ્ઞાન મજેલું છે તેનું છે. તે મટે ખત્રાજ ખીઝરનો દાખલો મશહુર છે કે તેમના કાર્ય માટે સંકા લાવનાર હું મુસાએ પણ થાપ આધી હતી, ટુકમાં ઈમામના કાર્યો કહપવાની તાકાત નાકસ ખનશાનોતી અદના બુધ્ધી માંતો નથીજ.

સવાલ ૭ મો.

મજકુર જુરરીઅતીની પૃથા ઉપરે તમે
 ઘણાજ વચન આપો છો, તો તે આયત પાક
 કુરઆને શરીફમા નીચે મુજબ છે-કાલા ઇન્ની
 જાએતોકા લીન્નાસે ઇમામા; કલિ વમીન્ન
 જુરરીઅતી કાલા લાયનાલો અઅહે ઝાલેમીન
 એટલે કહ્યું (ખુદાએ ઇમરાહીને) હું તને
 માણુસો ઉપર ઇમામ તરીકે મુકરર કરીશ,
 કહ્યું (ઇબ્રાહીમે) અને મારી જુરરીઅતમાંથી!
 કહ્યું (ખુદાએ) એટલે એ અફઠ (ઇમામતનો
 હુદો) ઝાલીમેને મળી શકતો નથી. જેની
 માયના ફરમાન અત્તી સાહિબના તરજુમામાંથી
 જણાવીએ છીએ, મજકુર આયત પહેલા પારમાં
 સુરએ બકરામાં આયત ૧૨૪ મી છે, જેનો
 ઉતારો ઉપર આપેલ છે, તેની માયના ખુદાને
 ફરમાયા, મયેં તુમકો લોગુંકા પેશવા બનાને
 વાલા હું, (ઇબ્રાહીમને) અરજ કી, અઉર મેરી
 ઝોલાહમેંસે ! ફરમાયા (હાં ! મગર) મેરે ઇસ
 ઝોહદેપર ઝાલીમુંમેસે કોઈ શખસ ફાયઝ નહી
 હો સકતા, યાહ રાખવાતું છે કે જાલીમનો

ખીતાખ કેઈ ઉપર જીતમ કરે તેના વાસ્તેજ
 ખાસ નથી પણ કેઈ યુનાહના કામો કરે, તે
 'પણુ જલેમુન લે નહસેહી' પ્રમાણે જલેમ ગણાય
 છે, મજકુર આયત સહ જાહેર કરે છે કે, ખુદા
 એ ફક્ત હુ ઈબ્રાહીમનેજ ઈમામ તરીકે કહેત,
 ઝરરીઅતને પણ ઈમામ મુકરર કરેત હોય એવુ
 જણાતું નથી, અટકે હજરત ઈમરાહીમે માંગણી
 કીધી કે, મારી ઝરરીઅતમાંથી પણ ઈમામ મુક-
 રર કર, તો ખુદાએ તેના જવ ખ માં જ ગુલાબુ' કે
 એ હોદ્દા જાતીમે ન મળી શકતો નથી ઉપરાંત
 હજરત ઈમરાહીમે અગર કહ્યું હોય, વ ઝરરી-
 અતી તો એમ ગણાને કે. સર્વ ઝરરીઅતના
 વાસ્તે પણ હજરત ઈમરાહીમે કહેત છે કે
 વમીન ઝરરીઅતી એટલે ઝરરીઅતમાંથી અમુક
 તો તેના જગાખમાં ખુદાએ ફરમાવ્યું. જેથી
 જાહેર થાય છે કે ઈમામતનો હુદ્દા ફક્ત ઝરરી-
 અતી ઉપરજ આધાર રાખતો નથી, કારણ કે
 આલીમ એ હુદ્દાને લાયક ગણાતો નથી, તો જો
 શકાસે કે ઈમામતના વાસ્તે શરતો જરૂર હોવી
 જોઈએ તો તમો એ ખારામાં શું કહો છો ?

જવાબ ૭ મો.

ભાઈ અએન ! આ સવાલનો કટલોએક જવાબ ઉપરના જવાબમાં સમાઈ જાય છે.

૬૦ ઇબ્રાહિમે ઇમામત માટે પોતાની ઓત્તાદને માટે માંગણી કરી તેના જવાબમાં પરવરદીગારે ફરમાવ્યું કે જલ્દીએને એ અહલ મળશે નહીં. એ પરથી સીદ્ધ થાય છે કે ઇમામત ૬૦ ઇબ્રાહીમની ઝુરરીયાત માટેજ છે. અને ઇમામ પત્રીત્ર અને ગયબનું ઇસ્મ જાણનાર હોવાથી જાહેરમાં એમીનો વચ્ચે પોતાના વસી તરીકે મુકરર કરે તે જલ્દીએ હોય એમ માનવું એ પરવર-દીગારના પત્રીત્ર કલાએને ખોટા પાડવા બરાબર છે.

“ઝાલીએ નફશાહી” બાબતમાં ઇમામની પરખ કરવા નીકળનારાઓએ પોતાની અકકલની તે એસ્મની તફક ધુરી એક બાબુ રાખી, અઝાઝીલના દાખલા પરથી ઘડો લેવો ઘટે છે. પરીક્ષક જેની પરીક્ષા લેવા નીકળે તે તેનાથી અઢીયાત્તા દરજ્જાનો હોવો જોઈએ, એ એક નાનું બચું પણ કબુલ કરી શકશે, તો ઇમામ કે જે દુનીયાના સર્વ મનુબ્ય કરતાં દરેક રીતે શરેષ્ટ છે, તેની પરખ કાઈ મનુબ્ય કરવા નીકળે તો તેને કેવી ઉપમા આપવી તે આપજ સમજી શકશે. મનુબ્યની સ્યુબ દ્રષ્ટી કે સ્યુબ અકલથી જણાતા ઇમામના અબોઅ્ય કાર્યોનો હેતુ ઉત્તમ હોય છે જે માટે પવાબ ખીઝરનો દાખલો મશહુર છે.

ધર્મી કાર્ય પણ મનુષ્યના લીલાસ અને કાર્ય ઉંપ-
 રથી તેના પર ઝાલીએ નફશાહીનું તલોમત મુકી શકાતું
 નથી. તે માટે શેખશાહીએ સદ હીકાયતમાં એક વાર્તા-
 ના રૂપમાં ઘણીજ સરસ રીતે બતાવી આપ્યું છે કે,
 એક માણસે ભર જંગલમાં આશાએસ લેવા માટે ઘોડા
 માટે ખીલો ખાડેલ અને જતી વખતે તે એમના એમ
 રહેવા દીધો કે અન્ય તેના જેવા મુસાફરને ખીલો ખાડ-
 વાની તકલીફ લેવી ન પડે પણ તે બાદ આવતા એક
 મુસાફરને તે ખીલાની ઠોકર લાગતા ભોંય ઉંપર પડી
 જવાથી, ખીલો મુસાફર તેમ ન પડે માટે તે ખીલો કહાડી
 ફેંકી દીધો. અનેનો હેતુ પરમાર્થી હતો છતાં કાર્ય એક
 ખીજથી વીરુદ્ધ હતું. અને ખુદાએતઆલા પાસે સર-
 ખાજ સવાબના હકદાર હતા એટલાજ માટે હદીસમાં
 ફરમાવેલ છે કે:—

હદીસે શરીફ.

ઇન્ન અલ્લાહ લાયન ઝરન સુરતકુમ. વ અઅ
 માલકુમ, વ લાકીન યીનજુરના કુલુખુકુમ
 વ નીયાતકુમ.

અર્થ—ખરેખર નથી જોતો ખુદા તમારી સુરત અને
 તમારા આમાલ પણ જુએ છે તમારું દીલ અને તમારી
 નીયત.

જ્યારે નાચીક ઇતિહાસનાં પણ સુરત કે લીયાસ નહીં, પણ નીચત ઉંપર સારા નરસાપણાનો આધાર છે તો પછી ઇમામની સુરત કે લીયાસ અને કાર્યો કલ્પવાની શક્તી કોઈ પણ ઇતિહાસ ધરાવી શકતો નથી. જગજાની માફક આખેત્રે અને જાહેરોત્રે દુનીયામાં ટાંચે નથી કે જેના પર દુનીયા ઝુકી મરે છે.

સવાલ ૮ મો.

અગર તમે મજકુર આયતથી એમજ જણાવો કે, હા! ઝાલીમ હોય તે ઇમામ ન થઈ શકે પણ એના કામોતું અને તેની વર્તણૂકતું પ્રમાણ જણાતું નથી તે વીશેનો દાખલો નીચે પાક કુરઆને શરીફની આયતથી આપીએ છીએ, કે જેથી તમે જોઈ શકશો કે, નેક અને બદ કામોતું પ્રમાણ ફક્ત ઇમામનેજ લાગુ પડે છે તેમ નથી, બટકે ખરાબ કામો કરવાથી ઝુર-રીઅતમાંથી પણ નીકળી જાય છે, જેમકે પાક કુરઆને શરીફમાં સુરએ હુદ કે જે આરમા પારાહમાં છે, તે સુરામાં હજરત તુહ પયગમ્બરને કીસ્સો ખુદા તરફથી વર્ણવામાં આવેલ છે અને તે કીસ્સાનો સારાંશ તમારાથી પણ જુદર ન હશે. જે વખતે તુહ પયગમ્બ-

રનો છોકરો કુખવા લાગ્યો, હજરત ગુહો ખુદાની
 ફરગાહમાં કહ્યું જે (મજકુર સુરાની આયત
 ૪૫ મીમાં છે જેની શરૂઆત) વનાદા ગુહુમ
 થી છે જેનો ઉતારો લખાણ થઈ જવાના સખખે
 નહી કરતા તમે પોતાનેજ જોઈ લેવાની તકલીફ
 આપતા ફક્ત મજકુર આયતનો તરજુમા મોહવી
 ફરમાન અલી સાહેબે કરેલ પાક કુરઆને
 શરીફના તરજુમાથી આપીએ છીએ (ઉપરાંત
 તમેને ખીજ તરજુમામાં જોવાની ઇચ્છા થાય
 તો જોઈ લેશો) જેમકે ગુહને અપને પરવરદી-
 ગારકો પુકારા ઓર અરઝ કી મેરા બેટા મેરી
 અહલમે શામીલ હય (ઓર તુને વાઅદા કીયા-
 થા કે, તેરે અહલકો ખયા લુગા) ઓર ઈસ્મે
 તો શક નહી હોય કે, તેરા વાઅદા સચ્ચા હય.
 તેના જવાબમાં ખુદા તરફથી જે જવાબ મળ્યો તે
 અગત્યનો હોવાથી મજકુર તરજુમાથીજ અર-
 ખીમાં આયત અને તેનો તરજુમા જણાવીએ
 છીએ—કાલા યા ગુહો અન્નહુ લયસ મીન
 અહલેફ એટલે અય ગુહ વોહ તુમહારે અહલમે
 શામેલ નહી તો જુરરીઅતમાંથી પણ ખારેજ
 કરી નાંખેલ, અગર તમે એમ જણાવશો કે,
 ખુદા ગયબનો ઈદિમ જાણનાર છે જેથી તેણે

બીજા કોઈ સમ્બંધમાં કહ્યું હશે કે તે તમારી અહિંસામાં દાખલ નથી તો તેનો જવાબ કે, તે તેને અહિંસામાંથી બહાર શું કરવા કરવામાં આવ્યો અને તેક અને બહુ અસમાજોથી પ્રમાણ લેવાય કે નહીં તે સ્પષ્ટ કરવા સારું મજકુર આયતમાં ત્યાર પછી ખુદાએ જે ફરમાવેલ છે, તે ફરજ કરીએ છીએ, ઇન્નાહુલ અમલોન ગયરો સાલોહ એટલે વોહ બેશક બહુસન હય તો કારણ પણ જણાઈ આવ્યું. ઉપરાંત આગળ ચાલતાં એ આયતમાં સવાલ નહીં કરવાને ખુદાવન્દે કરીએ હજરત તુહ અ. ને ફરમાવેલ છે (વીગતવાર ખુદાસાએ માટે જુઓ તરાહુમાએ) તો હવે તમે શું મત જણાવો છો તે બહાર કરો.

જવાબ ૮ મો.

ભાઈ અએન! આગે જે દાખલો આવ્યો તેના અક્ષરે અક્ષરને અમે મળતા થઈએ છીએ. લાયક વગર ઈમામનો હોદ્દો બીજાને મળી શકે એ કદી બની શકેજ નહીં પણ તે બંધવાનું કામ હોદ્દો આપનારનું છે. ઈમામને ખોતાની ઝુરરીયતીને હોદ્દો આપતી વખતે આ આયતનો જવાબ ન હોય તો પછી તે ઈમામજ શેના ગણાય! જે બહુ આમાલવાળા અને ઈમામતના

હુદાને નાલાયક હોય તો ઝુરરીયતીમાંજ રહી શકતો નથી તો પછી ઇમામ જે હાજર હોય છે તે પોતાના તેવા બદ અલન અને નાલાયક ફરજદને ઇમામત જેવી તલાલી અનામતનો વસી ફરવવાની કદી પણ ભુલ નજ કરે. ઇમામ પોતાની ઝુરરીયતીમાંથી લાયકનેજ આ જોખમી અનામત માટે માલીક હરાવે છે અને તેમાં કદી ભુલચુક સંભવતીજ નથી. ઇમામ કે જેમાં ખુદાવન્દ તઆલાનું હીદાયતી તુર ખીરાજતું હોય છે તેને ભવીખ્યનું જ્ઞાન હોવાથી ભવીખ્યના મોકા વગેરેથી માહીતગાર હોઈનેજ, એ અનામત માટે વસી નીમે છે, અને તેથી તેમાં ભુલ જોનાર મુનાફક ગણાય છે. અને મહીમીનપણામાંથી ખારેજ થઈ જાય છે. દુકમાં આ જગોએ આપનો એ સવાલ અને દાખલો ખીન જરૂરી થઈ પડે છે.

સવાલ ૯ મો.

મજહુર પુસ્તક ઇમામે મોજુહમાં શરઆતમાં તમે પ્રજા મિત્ર પેપરની ચર્ચાઓનો સારાંશ પ્રગટ કરેલ છે, તો પહેલી એ ચર્ચાઓ જે કે મુન્-ઝીર અને એ દીદારીના તખ્લુસથી પ્રગટ કરેલ છે તે વૉહરાઓ જણાય છે એટલે તેઓની ફામી બાખતોમાં માયું મારવાની

અમારે કાંઈ અગત્ય જણાતી નથી, પણ ત્યાર પછીના ચર્ચાપત્રોમાં હસનઅલી અને અલીજન તરફથી જે લખાણો આવેલ છે તે અટકળથી ખોળવો જણાય છે, બટકે અલીજન વીશે તો પાકે પાચે સાંભળવામાં આગેલ છે કે, અલીજન તે ખીજ કોઈ નહીં પણ મીંઠ અલીમહમદ જનમહમદ ચુનારા છે, તો તમે એક સત્ય શોધક છો, અગર તેઓ તમારીજ કુંપનીમાંનાજ હોય તો ઈન્સાફની રૂએ ખરેખર જાહેર કરો. અગર એમજ હોય તો ભાઈના ગીત બહેન ગાય એવું જણાઈ આવે છે, અથવા તમે ખુલાસો આપો, તેમ હસનઅલી અને અલીજનના મતને આપ અનુસરતા છો કે નહીં? કારણ એઓના ચર્ચા પત્રોથી કેટલીક શંકાઓ ઉદભવે છે, અગર મજકુર મતને તમે અનુસરતા હોતો ભવિષ્યમાં હું શંકાઓ તમારી ખીજમતમાં પેશ કરીશ માટે મહેરબાની રાહ જાહેર કરો.

જવાબ હ મો.

ભાઈ અએન! ઉપરના સવાલમાં આપે અમારા પર ભાઈના ગીત બહેને ગાવાનું તહોમત આપ-

કતરી રીતે મુકવાની કાશેશ કાધી છે; પણ સાહેબ! એક સત્ય શોધકને મને દોસ્ત અને દુશ્મન એક સરીખા હોય છે. નથી. અમોએ અમારા દોસ્તોની ખુશામત કરવાની ઇચ્છાએ કે, અમારા દુશ્મનોને દુઃખ લગાડવાને ખ્હાને, છુક ઇમામે મોજુદ લખી છે, પણ અમારા ધર્મ પ્રત્યેની અમારી ફરજને અંગે, અમારા ની:પક્ષપાત દીલે જે અમોને સત્ય બતાવ્યું અને અમારી અદના અકકલે સુચવ્યું તેજ અમોએ લખ્યું છે. તે સીવાય ભાઇના ગીત ખ્હોને ગાવા કે એવો કાઈ બીજો મલીન હેતુ અમોએ રાખેલો નથી. અમો મીં અલીબન અને મીં હસન-અલીના મતને મળતા છીએ કે કેમ? એવો આપનો પ્રશ્ન હસવા સરીખો છે. અમો કાઇના દરેકે દરેક વીચારને મળતા થઇએ, એ બનવું તદ્દન અશક્ય છે. અમો તેઓના જે જે મતને મળતા છીએ તે તે બાબતો અમારી છુક ઇમામે મોજુદમાંથી આપ જોઈ શકશો, એટલે તે માટે આપને વધારે શું જાહેર કરવાનું હોય? અને તેથી મીં અલીબન કાઇ પણ હોય, તે સાથે આપણને કાંઇ અંગત સંબંધ નથી, લખાણની ઝુબ્બેસમાં અંગત ઓળખ મેળવવાની માયાફોડ કરવામાં ફોગટનો વખત ગુમાવવાની મુરખાઇ કરવાની અમો કાંઇ જરૂર જોતા નથી.

સવાલ ૧૦ મો.

મજકુર પુસ્તકના પ્રકરણ ૭ માં તમોએ તમારા તરફથી સત્ય શોધક તરીકે જે લખાણ કરેલ છે તેમાં તમો પેજ ૨૯ માં તમારો મત દર્શાવતાં જણાવો છો કે, “ઉપર મુજબ ખુટલી માંગણી કરવા છતાં, સીં હાજી ગુલામચલી હાજી ઈસમાલ અહહાલી વાંચવા ફરી ફરી ભલામણ કરે છે, અને તેથી એમ સાબીત થાય છે કે પાક કુરઆને શરીફમાં તેવી સાબીતીની બાબતો ન હોવી જોઈએ, કે જે જવાબમાં રજુ કરે તો તમોએ કુરઆને શરીફની કેટલી તફસીરો જોએલી છે? આગર કોઈ પાક કુરઆને શરીફથી તેવી બાબતોની સાબીતી કરશો. તો તમો તે માન્ય રાખશો ખરા?”

જવાબ ૧૦ મો.

ભાઈ અએન! આપ તફસીર કહી શું મતલબ ધરાવો છો તે સવાલ કરતાં કહીશ કે અત્રે કઈ કઈ તફસીરો વાંચી છે, તે આગળ જણાવવામાં આવેલ છે. અમે તેવી બાબતો સાબીત કરવાની માંગણી અમારી બહાર પડેલી કીતાબ ઈમામે મોજુદમાં આને હદ માં કેટલી છે, છતાં આપ આવો પ્રશ્ન કરો છો એવી અંગતયથી ઉપજે છે.

સવાલ ૧૧ મો.

આગળ ચાલતાં તમે જણાવો છો કે “છતાં નવું નવું જણવાની અને તોલ કરવાની અમારી કુદરતી પ્રકૃતિને તે જજમેન્ટ અધુરું લાગ્યું અને તેથી અટહાદી કીતાબ મંગાવી અમોને ચીપી ચીપીને વાંચવી પડી, કે જેના ઉપર મીં હાજી ગુલામઅલી ફખર ધરાવે છે, કે તેમાંથી તેવો કાંઈ મુદ્દા મળે, આખી પુસ્તક વાંચતાં થાડીએક તેમણે ઠોકી બેસાડેલ આપતો તેમાંથી મળી આવી છે.” તો તમે એક સત્ય શોધક છો, તમારી ઇમાનદારીથી જણાવો છો કે, તેમાં તમોને કાંઈ મુદ્દા નથી મળ્યો? અથવા એકજ બાબુએ જોનારાની જેમ મીં અલીજાનની તરફેણમાં ઇન્સાફ આપવાનું બીડું ઝડપેલ છે તે જાહેર કરો? ઉપરાંત તમે જણાવો છો કે તેમણે ઠોકી બેસાડેલ આપતો તો જ્યારે તમોએ અટહાદી ચીપી ચીપીને વાંચેલ છે, તો તેમાં પ્રસ્તાવના તરીકે જે પુસ્તકો હાજી ગુલામઅલીએ કરેલ છે, તેમાં ‘પુસ્તકે પુસ્તક’ જોવામાં આવેલ છે કે, તેઓએ દરેક બાબતને સુબત જમાવત અને શીઆહની કીતાબોના પુસ્તકો સાથે સાબીત કરીને લખી છે, ઉપરાંત મજકુર

અટલાદી પેજ પ માં કુટનોટ જે આપેલી છે તે ઉપરથી પણ જણાય છે કે, ગાયતુલ મકસુદ નામની ફારસી કીતાબ, જે મોટા ચાર ભાગોમાં હજરત મહેંદીના અહવાલમાં લાહોરવાલા મુસ્તે-હદ જનાબ સધયદ અલી હાયરની લખેલી છે, તે તથા બીજી કીતાબોમાંથી લખવામાં આવેલ છે, તે તેઓના તરફથી ઠોકી બેસાડેલ કંઈપણ જોવામાં આવતું નથી, ફક્ત ઉતારાઓજ છે, તે શું તમારા લક્ષથી બહાર રહેલું છે ?

જવાબ ૧૧ મો.

ભાઈ અએન ! આપનો આ સવાલ કેટલો બેહુદો છે તે કાંઈ નીઃપક્ષપાત વાંચકને પુછશે તો જાણી શકશે. અમો અગાઉ જણાવી ગયા છીએ કે અમોએ કીતાબ ઇમામે મોન્નુદ જતો ન અમારા દોસ્તોને રાજી રાખવા કે, ન તો અમારા વીરોધીઓને દુઃખ લગાડવા લખી છે, પણ અમોને અમારી ફરજે અમારા અંતઃકરણે અને અમારી અદના અકકલે જે જે સુચવ્યું તેજ બહાર પાડેલ છે. વળી આપ લખો છો કે “મજકુર ખાખતો મીં હાજી ગુલામઅલીએ ઠોકી બેસાડેલ નથી પણ અન્ય કીતાબોના ઉતારા તો તેમના ઉપર તેવું તહોમત ગેર બ્યાજબી છે.” તો સાહેબ ! આપજ

જણાવો કે કોઈ પણ માણસ અમુક બાબતને મળતા થયા વગર પોતાના મુદ્દાના ટેકામાં લખશે કે ? જો તે મળતો થાય તો પછી તેની જાહેરાત માટે તે શા માટે જોખમદાર ન ગણાવો જોઈએ ? એકે લખ્યું એટલે બીજાએ વગર સમજે બહાર પાડ્યું અને તે તેનો જોખમદાર ન હોય એવા આપના મત માટે અમે હેરત થઈએ છીએ. આવું ડીંગેડીંગ ધર્મની બાબતમાં ફેટલું જોખમ લઈું છે ? તે આપને સમજાવવાની જરૂર નહીં હોય ! અકકલની તુલનામાં તોલ્યા વગર અમુક ક્રીતાબના લખાણ મુજબ વર્તવામાંજ ઇમાનદારી સમાઈ જતી નથી પણ જે ક્રીતાબોમાં લખ્યું છે. તેમાં શું શું સત્ય છે ? તે શોધી તે ઉપર ચાલવામાંજ ખરી ઇમાનદારી રહેલી છે. અમે એવા ક્રીતાબોના મુરીદો માટે હેરત થઈએ છીએ કે જેઓ ક્રીતાબોના લખાણના હવાલા આપ્યા સીવાય પોતાની અકકલ ચલાવતા નથી અને વળી તેવી બાબતો માટે ફક્ત ક્રીતાબોનેજ જોખમદાર ગણે છે !!! ટુંકમાં અન્યના ઉતારાને મળતા થઈ પોતાના મુદ્દા ખાતર જે ઉતારો લે છે. તે માટે તે ઉતારો લેનાર પ્રથમ જોખમદાર અને ટીકાને પાત્ર છે. એમ અમે માનીએ છીએ, જ્યાં સુધી કે, તે એમ જાહેર કરે કે, અમારે તે લખાણ સાથે કાંઈ વાસ્તો નથી.

સવાલ ૧૨ મો.

આગળ ચાલતા પેજ ૩૦ માં તમે જણાવો છો કે “મુળ વાત પાક કુરઆને શરીરથી સાબીતી શોધવાની હદીસો અને રાવીઆની ખનાવટો કે અન્ય ફાલતુ કીતાબોના પુરાવા તરફ સહેજ પણ લક્ષ આપવાની જરૂર જણાઈ નથી, તે પાક કુરઆને શરીર એક એવી ખુબીવાળી ઘટહામી કીતાબ છે કે, જેમાં દરેક ચીજ લીલી હોય કે સુકી તેનું ખ્યાન છે અને તે તમે પણ પેજ ૪૨ માં માન્ય રાખો છો તો પાક કુરઆને શરીરમાં જાહેર રીતે કકત તરજુમાંથી દરેક ખાખત ચોખી રીતે નીકળી શકે એવું કોઈ પણ ખતાવી શકે નહી, સીવય કે તેની તફસીરોનો આધાર લીએ, તો તફસીરોમાં જે ખ્યાન આવે છે તે હદીસોથીજ સાબીત કરાય છે, જેમકે પાક કુરઆને શરીરમાં જે જે અહકામો છે અને જે જે ખાખતો કરવાનો અથવા ન કરવાનો હુકમ છે તે કકત ઇશારા તરીકેજ આવેલ છે (એજ પાક કુરઆને શરીરની ખુબી છે) તો તે અહકામો કેવી રીતે કરવા ને કેવી રીતે ન કરવા તેની રીતો અને તેને લખતા ખુલાસાઓ તે પાક હદીસોથીજ થયેલ છે, કારણ કે પાક કુર-

આને શરીર એક બહુજ નાના કહની કીતાબ છે, તે તેમાં સરવે આપતેનો ખુદાવ દે કરીમે બહુજ ખુબીથી સમાવેશ કરેલ છે, કે એક એક આયતમાંથી જે ખુઝરાવારો કે રાશો ખુન ફીલ હદમ છે તે એક એક કીતાબ જેટલો વર્ણન કરી ગયા છે, તે હદીસો સીવાય ઘણીખરી આયતોના હુકમોની ચોખવટ થવી મુશકેલ છે, અને તમામ ઇસલામીઓ પાક કુરઆને શરીર અને હદીસો ઉપરેજ આધાર રાખે છે, જાહેર રીતે ઇસલામમાં શીઆહ અને સુન્નત જમાઅત એજ જે મોટા વિભાગો છે તે સર્વ હદીસોને બહાલ રાખે છે, શીવાય (વહાબી ફીરકો કે મીરઝાઇ વીગરે) જે ત્રણ ફીરકાઓ એવા હશે કે, જેઓ હદીસોની માન્યતા વાસ્તે ઉલટું સમજાવે છે, જેઓને શીઆહ તેમ સુન્નત જમાઅત સર્વે ધીકારે છે, તે શું તમા પણ તેજ ફીરકાઓની માન્યતા ધરાવો છો કે કેમ? અને ઇન્સાફની રૂએ અલખતા અમારે કબુલ કરવું જોઈએ કે, કેટલીક હદીસો જે કે જઈક હશે, પણ હદીસો કંઈ જઈક છે, અને મોઅતેખર છે તે જાણવાનું સાધન પાક કુરઆને શરીર છે, એટલે જે હદીસોનો પ્રાયો પાક કુરઆને શરીરથી હોય તે મોઅતેખર

જે એમ કહેવાઈ આવેલા કપુલ રાખે છે, તે જે હદીસો શીઆહ તેમજ સુન્નત જમાઅતના આલીમાએ મોઅતેઅર તરીકે માન્ય રાખેત્ર હોય તે માનવાને કોઈપણ શંકા ન હોવી જોઈએ, અને તેવીજ મોઅતેઅર હદીસો પાક કુરઆને શરીફના અહકામોનો જે ખુલાસો કરે તે માનવા લાયક છે તે તે ખારામાં તમે શું મત ધરાવો છો ?

જવાબ ૧૨' મો.

ભાઈ અએન ! આપ ઉપરના સવાલમાં હદીસો ખાખતમાં પુછો છો તે જે જે હદીસો પાક કુરઆને શરીફની આયતો સાથે સંબંધ ન રાખતી હોય તે તે હદીસો મઓતઅર નથી પણ જે જે હદીસો પાક કુરઆને શરીફની આયતો સાથે સંબંધ રાખતી હોય તે હદીસો માન્ય કરવા યોગ્ય ગણાય એટલે કે હદીસોના ખરા ખોટાની પરીક્ષા પાક કુરઆને શરીફથી થઈ શકે છે તેમજ પાક કુરઆને શરીફના અર્થો જાણવાની તાકાત રા શેખુન ફીલ એટમ કે જેઓ અમારી માન્યતા મુજબ ફક્ત જમાનાના જાહેર ઇમામન ધરાવે છે એટલે કે હદીસોના અધીષ્ટાતા પાક કુરઆને શરીફ છે અને પાક કુરઆને શરીફના અધીષ્ટાતા જમાનાના ઇમામે મોજુદ છે અને તે ઇમામે મહિબુદ સ્થળ સમય અને મોતા

ની તપાસ રાખી કુરાને શરીફના ગુદાર્થો મુજબ અહકામે પોતાના મોમીનોને આપતા રહે છે. તે ફરમાનો ઉપર જણાવ્યા મુજબ વખતને અનુસરીનેજ હોય છે. અને તેજ મુજબ ચાલવું જોઈએ. અને તેમાં ઇન્સાનોએ પોતાની નાકસ અકકલ ચલાવવી જોઈએ નહીં જેઓ જમાનાના મહિબુદ ઇમામ ધરાવતા ન હોય તેઓને આપની ધારણા મુજબ હદીસો પર આધાર રાખ્યા વગર છુટકો નથી અને તેથી તેઓ શીયા અને સુન્ની મતોને મળતી હદીસોને મોઅતખર ગણે છે પણ ખરું જોતાં તે મંઓતખર નજ ગણાય જેઓ જમાનાના મહિબુદ ઇમામ ધરાવે છે તેઓને તેવી આપના જણાવ્યા મુજબ હદીસોનો આશરો લેવા જવાની જરૂર રહેતી નથી, વળી જ્યાં ઇમામે મહિબુદનોજ સવાલ હોય ત્યાં તેવી હદીસો કાંઈ પણ કાર્ય કરી શકવાની નથી પણ જેઓને ખુદાવંદ તઆલાએ અકકલ આપી છે તેઓ કુરાને શરીફની ખુદલા અર્થવાળી આયતો ઉપરથી પણ મહિબુદ ઇમામે ઝમાનની જરૂર જોઈ શકે છે અને ગુદાર્થ ભરેલી આયતો માટે તે પાક જાતને શરણે જાય છે. અને તેમનીજ સહખરી નીચે સરાતલ મુસ્તકીમ પર સડસડાટ ચાલ્યો જાય છે. પછી નથી તેને મંઓતખર કે વગર મંઓતખર હદીસો શોધવાની જરૂર પડતી કે નથી તેને કુરાનના ગુદાર્થ અર્થો ઉકેલવાની મહેનત કરવી પડતી. તેના માટે તો મહિબુદ ઇમામે ઝમાન હદીસ અને કુરાન (કુરાને નાલેક) સર્વ છે.

સવાલ ૧૩ મો.

આગળ આલતાં પૃષ્ઠ ૩૦ માં તમે જણાવો છો કે “કારણ જે દરેક ધર્મમાં તેથી ઘણી વધારે સાબેતીવાળા મનુષ્યોના હાથે લખાઈલ મૈનઘડીત પુરાવાથી પોતાના ધર્મને સાબીત કરવાવાળા પુસ્તકો મળી આવે છે, અને તેથી તેવી બીજા ઇલ્હામી ક્રીતાઓ ઉપર આધાર રાખનાર વર્ગ રોશની વીનાની બતીના ખાલી બોખા સાથે અજ્ઞાનતાના અંધકારમાં ગોથા ખાય છે.” તો તેથી ગોથા એવું સાબીત કરો છો કે ઇલ્હામી ક્રીતાઓ શીવાય બીજા કોઈ ઉપર આધાર રાખવો નહિ; જેથી જણાઈ આવે છે કે, હુદીસો અગરચે મોઅતેખર હોય તો પણ તેના ઉપર આધાર રાખવો નહિ; એટલે તમે હુદીસોનો સાફ ઇનકાર કરતા જણાવ્યો છો; તો શું તમે જે ઇસમાઈલી ધર્મ પાળો છો તેનો આધાર પાક કુરઆને શરીફ ઉપરજ છે? તે બતાવો. તમારે ઇસમાઈલી મઝહબને લગતી દરેક બાબત પાક કુરઆને શરીફથી સાબીત કરવી પડશે. તે બતાવી શકશો કે? જે બતાવવા સર્ખ્યાર હો તો બતાવોને?

જવાબ ૧૩ મો.

ભાઈ અએન! હદીસો વીશે અમારા તરફથી લખા
યેલ બુક ઇમામે મોબુદમાં પાને ૮૫ માં નીચે મુજબ
જણાવેલ છે.

“એ ઉપરથી રાવીઓની રીવાયતો અને કુરાને
શરીફની આયતો સાથે નહી સંબંધ રાખતી
હદીસો ઉપર ઇમામત જેવી બાબતનો મદાર બાંધવો એ
ફકત રતી ઉપર હવેલી ચણવા બરાબર છે.”

ઉપર મુજબ અમેએ જણાવ્યું છે, તેમાં કુરાને
શરીફની આયતો સાથે સંબંધ નહી રાખતી
એટલું કાળા ટાઈપમાં લીધેલ છે કે અમે કવી હદીસોને
માન્ય રાખીએ છીએ તે સમજી શકા અને તે માટે જવાબ
૧૨ માં જણાવ્યું તે મુજબ હદીસોના અધીખડાતા પાક
કુરાને શરીફ છે અને પાક કુરાને શરીફ ઉપર ઇમામની
સત્તા છે. અમે જે દીન પાળીએ છીએ તે પાક કુરાન
ઉપરથીજ છે. અમેને અમારા ઇમામે તરફથી અમારા
ધર્મનું શીક્ષણ મળતું રહે છે અને તે શીક્ષણ કુરાનના
સુદાર્થ જાણનાર તરફથીજ મળતું હોવાથી અમારો દીન
કુરાને શરીફ ઉપરથીજ છે એમ અમે કહી શકીએ
છીએ. ટુંકમાં અમે ઇમામે ઝમાનને કુરાને નાતીક સમ
જીએ છીએ અને કુરાને નાતીકના દરેક અહકામો ઉપર
અમલ કરનારા છીએ.

સવાલ ૧૪ મો.

તમારા ટોળામાંથી કેટલાક આગેવાનોએ હાજી બીબી વિગેરે કેસોમાં કોર્ટોમાં પાક કુરઆને શરીફની માન્યતાનો સાફ ઇન્કાર કરેલ; તે તેવાઓનો મજહુબ કેવો જણવો ? અને તેઓના મજહુબનો પાયો ઇસ્માઈલી ધર્મની રૂએ શેના ઉપર રચાયેલો છે ?

જવાબ ૧૪ મો.

કુરાને સામેત પર ફઝીલત ધરાવનાર કુરાને નાતીક યાને ઝમાનાના મોજુદ ઇમામના અહકામો ફરમાનો પર અમલ કરનારાઓને કુરાન (સામેત) માટે પુછવામાં આવે તે જરૂર તેઓ તેની માન્યતાનો ઇન્કાર કરે. અમે અગાઉ જણાવી ગયા તેમ અમારા ઇસ્માઈલી દીનનો પાયો ફકત કુરાને નાતીક યાને મહિજુદ ઇમામે ઝમાનના અહકામો ઉપરજ રચાયેલો હોવાથી શુદ્ધ ઇસ્લામ છે, અને તેથી કુરાને સામેતની માન્યતાનો ઇન્કાર કરનારા પણ કુરાને નાતીક ઇમામે ઝમાનાના અહકામો પર અમલ કરનારા હોવાથી, તેઓ શુદ્ધ ઇસ્લામીયો બહકે ખાસ મોમીનો ગણવો જોઈએ, એમાં શક જણાતો નથી.

સવાલ ૧૫ મો.

અગર તમે પાક કુર્યાને શરીરને સ્વિકારતા હો અને હદીસોને નહિ સ્વિકારતા હો તો, તેમાં કેટલાક અહકામો ખાસ કાનમાજ, રોજ, હજ, જકાત, ખુમ્સ વીગે વીગે છે, તે અહકામોને માન્ય રાખો છો તે ખુલાસો જણાવો.

જવાબ ૧૫ મો.

અમે ઉપર જણાવી ગયા તેમ કુર્યાને નાતીક સમજાવ્યા મુજબના દરેક અહકામો અમેને માન્ય અને તે પર અમે અમલ કરના છીએ. અમેને અમારા ઇમામે મહિબુદ્દ પ્રસંગોપજે જે જે અહકામો ફરમાવે તે પર ચુનોચરા કર્યા વગર અમલ કરવાને દીનો ઇમાનથી અમે બંધાયેલો છી અને તેજ મુજબ વર્તન કરનારા છીએ.

સવાલ ૧૬ મો.

આગળ ચાલતાં પેજ ૩૧ માંથી તમે “અટહાદી” કીતાબમાંથી આયતે શરીર “વખહસ્ના મીન્નહો મુસનઅશર નકીબા અને બીજા બે ત્રણ આયતોનો ઉતારો કરી ઉપર તમારા તરફથી પેજ ૩૨ માં ખુલાસો

કરેલ છે કે બાર ઇમામની સાબીતી માટે
 “અદહાદી” કીતાબ કે જે ચારસો ચઉદ
 (૪૧૪) પાનાની છે તેમાં ઉપરની લીટીઓજ
 કર્તાએ આપેલ છે. અને તે પણ મારી તોડીને
 અરથનો અનરથ કરી ધુસાડી છે; છતાં ઈન્સાફ
 દાખલ આપણે તેનું મનન અને શોધ કરવી
 ઘટે છે ” અને તે શોધ તરીકે પેજ ૨૩-૩૪ માં
 તમેએ પ્રોફેસર મી૦ ઇસ્ફહાનીના કુરઆને
 શરીફના તરજુમામાંથી તરજુમા અને ટીપણું
 આપેલ છે. તે મી૦ ઇસ્ફહાનીના તરજુમા
 શીવાય એક સત્ય શોધક તરીકે તમેએ બીજા
 ઉરદુ, ફારસી, ના તરજુમાઓ અને તફસીરની
 પણ શોધ કરેલ છે કે નહિ? તે જણાવો. તમે
 જણાવો છો કે “ મારી તોડીને અરથનો અનરથ
 કરી ધુસાડી છે ” તે આગળના સવાલોમાં
 તમેને જણાવેલ ખુલાસા મુજબ બીજી કીતા-
 બોના ઉતારાઓ ખુલાસા, જે હાલ ખુલામ-
 અલીએ આપેલ છે છતાં તે ઉપર ટીકા કરી
 એને શું તમે ઈન્સાફ કહો છો? વાસ્તે બીજી
 તફસીરો અને તરજુમાઓનું મનન પણ એક
 સત્ય શોધક તરીકે તમારે કરવું વધારત હતું.
 દાખલા તરીકે મુનાબ હકીમ હાફીજ સફયક

ફરમાનઅલી સાહેબ કે જે પટનાના મદરેસાએ
 સુલેમાનીના હેડ માસ્તર છે, તેઓ એક પાક
 કુરઆને શરીફના હાફીઝ પણ છે. તેઓ (વસખના)
 વાળી આયતના ટીપણમાં જે લેખ છે તેના
 ઉતારો શદાબરો નીચે આપીએ છીએ:—“ હસ
 તરેહ ખની ઇસરાઈલકે ખારાહ સરદાર થે, ઇસી
 તરેહ ઇસ ઉમ્મતકે હી ખારાહ સરદાર વ ઇમામ
 હય, ચુનાચે સહી યુખારી વ મુસ્લીમમેં મનકુલ
 હય, હઝરત રશુલ સૌ ને ફરમાયા કે જખતક
 મેરે ખારાહ ખલીફે ન હોવેંગે દુનીયા કાયમ
 રહેગી ઓર વોહ ખારાહ ઇમામ હય” — ઉપર
 જે સહી યુખારી અને મુસ્લીમ બેઉ કીતાબોનું
 નામ આવેલ, તે અહલે સુન્નત જમાઅતની
 મોઅતેબર કીતાબો છે) તે તમે તે તરબુમા
 ઉપરાંત બીજા તરબુમાઓ જેવા કૃપા કરશો
 કે ? અને ઉપર દરશાવેલ તરબુમાને માન્ય
 રાખો છો કે નહિ ?

જવાબ ૧૬ મો.

મીં અએન ! આપને અમે અગાઉ જણાવી
 ગયા તેમ પ્રોં ઇસ્ફહાનીના તરબુમા કરતાં બીજા
 તરબુમા શ્રેષ્ઠ ગણવાનું વ્યાજબી કારણુ ન મળે ત્યાં
 સુધી અન્ય તરબુમાને પ્રોં ઇસ્ફહાનીના તરબુમા કરતાં

વધારે વજનદાર ગણવાનું કાંઈ કારણ જણાવું નથી, વળી આપ જે તપાસ કરશો તો જણાશે કે પ્રો. ઇસ્ક્રહાનીનો આ તરણુમે ધણો વજનદાર ગણાય છે. આપ જનાબ હકીમ હાફેઝ સદાયફ ફરમાનઅલીનો તરણુમે જેવાનું જણાવે છે. કારણકે તે એક હાફેઝ અને પટનાની એક મદરેસાના હેડ માસ્તર છે, તો સાહેબ, આપ જણાવશો કે ફારસી અરબી ભાષાના પ્રોફેસરનો કરેલ તરણુમે વધારે વજનદાર ગણાય કે એક મદરેસાના હેડ માસ્તરનો? હાફેઝ તો કાઈ પણ થઈ શકે છે. એટલે તે સ્વાલ તો એક બાબુ રહ્યો પણ તફસીર કે તરણુમા બાબતમાં એક હેડ માસ્તર કરતાં ફારસી અરબી ભાષાના પ્રોફેસરના કરેલા તરણુમા કે તફસીરને વધારે વજનદાર ગણવો જોઈએ એ કાઈપણ કબુલ કરી શકશે. તમે જે જણાવે છે તે તરણુમે નથી પણ તાવીલ છે, અને તેવી મન ધડીત તાવીલો ગમે તેમ કાંઈ પણ કરી શકે છે પણ તે સત્ય છે એમ કાંઈપણ કહી શકેજ નહી, અને તેવો દાવો પણ કાંઈ કરી શકે નહી. માટે સત્ય શોધકની શોધમાં તેવા થીગડાં નકામા છે.

અવાલ ૧૭ મો.

પેજ ૩૧ માં તમોએ સુરએ તોબાની ૩૬ મી આયત “ઈન્ન ઇલ્લ શહુર” નો ઉતારો અલ્લાહી ફીતાબમાંથી કરેલ છે અને તે ઉપરે

યેજ ૩૫ માં તમેએ તરજુમાની હકીકત લખી
 છે. અને આગળ ચાલતાં મીં ઇસ્કહાનીનું
 ચાર હોરમ માસ ઉપર ટીપણ આપેલ છે;
 જેનો હેતુ ચાર હોરમ માસને હરામ (માસ)
 ઠેરાવવાનો છે, અને ત્યારબાદ આગળ ચાલતાં
 તમેએ તમારા તરફથી ઉપરની આયતો ઉપ-
 રથી નીકળતો સાર એ મથાણું કરીને લખાણ
 કરેલ છે, જેમાં તમેએ હાજી ગુલામઅલી
 ઉપર બહુજ કલમ ચલાવીને આગળ ચાલતાં
 તમે જણાવો છો કે અને તેથીજ હોરમનો
 અર્થ જે મી. ઇસ્કહાનીએ અને તેઓએ પાતે
 તેમના તરફથી પ્રગટ થયેલ કુરઆનની તફ્સી-
 રમાં અર્થમાં હરામજ કરેલ છે (જુઓ પહેલો
 ભાગ પાને ૭૭૦) તેને પોતાના મુદ્દાસરની લેવા
 માટે અર્થ બદલી હુરમતવાળા ઠોકી બેસાડેલ
 છે તેા મજકુર આયતમાં બાર ઇમામનો મુદ્દા
 તપાસવાના માટે મજકુર ઇસ્કહાનીના તરજુમા
 તેમજ હાજી ગુલામઅલીની તફ્સીર સીવાય
 બીજા કોઇ તરજુમાએ અથવા તફ્સીરો તમેએ
 એક સત્ય શોધક તરીકે જોઈ છે કે નહીં? તે
 જણાવો, અને ઇનસાફ તરીકે હાજી ગુલામ
 અલીની તફ્સીરનો તરજુમા અને ઇસ્કહાનીની
 તફ્સીરમાં શું શું લખેલ છે તે બેઉના ઉત્તરો
 સાથે આપો.

જવાબ ૧૭ મો.

ભાઈ અએન ! આ સ્વાલ પુનરાવર્તીનો છે કારણકે આ સ્વાલનો આખો જવાબ જવાબ ૧૦ તથા ૧૬ માં સમાઈ જાય છે, તો તે ફરીથી વાંચી જવા કૃપા કરવી.

આપ ચાર હોરમ માસનો અર્થ હોરમ માસ હરાવવાનો અમારો ધરાદો છે, એવું તહોમત જે અમારા હિપર મુકા છે તેમાં જરા ઉતાવળ કરતા જણાઓ છો. એક શબ્દના અનેક અર્થ થઈ શકે છે, એમ અગાઉ અમે જણાવી ગયા છીએ, પણ તે અર્થ ત્યાં કઈ રીતે બંધ બેસતો છે એ જોવા આજુબાજુના વાક્યો અને ભાવાર્થ પર ધ્યાન આપવાની અર્થ કરનારને જરૂર છે, અને તેથી તે અર્થ અમોને શા માટે વ્યાજબી લાગ્યો તેના કારણોમાં તે આયતની નીચેની આયતો કે જેની સાથે તેજ આયતના મુદ્દાને સંબંધ છે, તે ટાંકીએ છીએ કે જેથી આપને અને નિ:પક્ષપાત વાંચકને ખાત્રી થશે કે અમારા પરનું આપનું એ તહોમત હડહડતું જુદું છે.

પ્રોફેસર ઇસ્કાહાનીના તરજુમામાંથી

સુરતુત તહિબા, આ. ૩૬

ખરેખર મહીનાની સંખ્યા ખુદા પાસે તેની લખેલી કિતાબમાં તે દીવસથીજ ખાંર છે કે જે દીવસે તેણે આકાશો અને * પૃથ્વ પેદા કરી છે, તેમાંના ચાર હોરમ

છે, આ સત્ય ધર્મ છે માટે તે મહીનામાં તમે પોતાની ઉપર ઝોલમ કરો નહીં અને તમે સઘળા મોશ્વરેકા સામે લડો જેવી રીતે કે તેઓ સઘળા તમારી સામે લડે છે, અને જાણો કે ખરેખર ખુદા પરહીઝગારો સાથે છે. (૩૬)

ખરેખર ઠી “ નસીઅ ” કાફરપણામાં ધારો કરે છે, તે વડે જેઓ કાફર થયા છે, તેઓને આડે માર્ગે લઇ જવામાં આવે છે, તેઓ એક વર્ષે તેને હલાલ કરે છે, અને બીજા વર્ષે તેને હરામ કરે છે, એટલા માટે કે ખુદાએ જે મહીના હરામ કર્યા છે, તેની સંખ્યા સંપૂર્ણ કરે તેથી તેઓ ખુદાએ જે હરામ કર્યું છે, તેને હલાલ કરે છે, તેઓનાં દુષ્ટ કામો તેઓને માટે બલકાદર દેખાડવામાં આવ્યા છે, અને ખુદા કાફર લોકોને રસ્તો દેખાડતો નથી. (૩૭)

ઉપરના તરજુમામાં આયત ૩૬ માં પૃથ્વી પેદા કરી છે, આગળ જે * છે તેનું પ્રો. ઇસ્કાનીનું ટીપણુ અમોએ ફીતાય હમામે મોજુદમાં પાને ૩૫ માં આપેલ છે જે વાંચી લેવા તકલીફ લેવી અને આયત ૩૬ માં નસીઅ પાસે જે † ચીન્હ છે, તેનું ટીપણુ પ્રો. ઇસ્કાનીએ આપેલ છે તે નીચે આપીએ છીએ.

“નસીઅ” ઉપર પ્રો. ઈસ્કહાનીનું દીપણ.

અરબ લોકોને લુટકાટ અને લડાઈની ટેવ પડી જવાથી લડાઈ કરવાને માટે હરામ ગણવામાં આવેલી ઉપરા ઉપરી ત્રણ માસની દરમીયાન તેઓ શાંત રહી શકતા નહીં: તેથી કનઅલી કામુના જોનાદાએ જાત્રાની મોસમમાં જાત્રાળુઓને કહ્યું કે તમારા ખુદાએ મહોરરમ મહીનો કે જે હરામ ગણેલો છે તેને આ વર્ષને માટે હલાલ કર્યો છે અને તે મહીનાનું હરામપણુ તેની પછીના સફર મહીનામાં દાખલ કર્યું છે.” અરબોએ તે કબુલ કર્યું અને આવી રીતે પોતાની સગવડતા અને અનુકુળતા પ્રમાણે તેઓ હરામ મહીનાને ખીજા મહીના સાથે બદલી નાખવા મંડ્યા. આ કાયદાનું નામ “નસીઅ” હતું અને આઠીં ખુદાએ તેની મના કરી છે.

હવે આપની માંગણી મુજબ મીં હાજી ગુલામ અલી હાજી ઇસમાઇલના તરજુમામાંથી તેની આયતોનો તરજુમો અને તફસીર નીચે આપીએ છીએ.

મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના
તરજુમામાંથી.

(સુરતુત તઉબા આ. ૩૬-૩૭.)

“તહકીક કે ગણત્રી મહીનાઓની નજીક અલ્લાહની પાર મહીના છે, દરમીયાન કિતાબ અલ્લાહની એ દીવસથી કે પછલા કર્યા આસમાન અને ઝમીનને તેમાં

ચાર (મહીના) યુક્ત છે. આ દીન મજબુત છે; તે ન જુલમ કરે તમે દરમીયાન તે (મહીના)ની નફસો પોતાના ને જંગ કરે તમે મુશરીકાથી તમામ સાથે જેમકે જંગ કરે છે તેઓ તમામથી, અને જાણો તમે તહકીક કે ખુદા સાથે પરેહીઝગીરોની છે. (૩૬)

ખીજું કાઈ નથી પણ “નસીઅ” વધારે કરે છે દરમીયાન કુદરની (અને) ગુમરાહ કર્યા જાય છે સાથે તેની એ લોક કે કાફર થયા હુલાલ કરે છે તેઓ તેને એક વર્ષે અને હુરામ કરે છે તેઓ તેને ખીજા વર્ષે એટલા માટે કે પુરી કરે ગણત્રી એ ચીજની કે હુરામ કરી અહલાહે તો હુલાલ કરે છે તેઓએ ચીજ કે હુરામ કરી અહલાહે; શણુગારવામા આવ્યા છે વાસ્તે તેઓની ખરાબ અવમાલ તેઓના અને અહલાહ નથી હીદાયત કરતો કહીમ કાફરોનીને.”

આયત ૩૬ મી માં જણાવેલ ચાર હુરામ માસ

માટે મીં હાથ ગુલામઅલીની તફસીર.

“અને તે ચાર મહીનામાં ચાર મહીના હુરામ છે કે તે મહીનામાં દીનના દુશમનો સાથે લડાઈ કરવી જોઈએ નહી, પણ તેઓ પહેલ કરે તો પછી હરકત નથી, અને તે ચાર મહીના રજા, કીમકાઅહાહ, અને કીલહજાહ અને મહોરમ છે.” પાનું (૭૭૬)

આયત ૩૭ માં આવેલ “નસીઅ” માટે
મીં હાજી ગુલામઅલીની તફસીર.

“૩૭ મી આયત કહે છે કે જ્વહેલીયતના વખતમાં કુફરોની આદત હતી કે હમેશાં લડતા હુંટતા અને ગારત કરતા હતા, અને હુરામ મહીનામાં જંગ કરતા ન હતા અને તે આદત હા. ઈબ્રાહીમ અ. ના જમાનાથી જરી હતી, તે પછી તેઓએ એવો ધારો રાખ્યો કે જે વખતે તેઓ જંગમાં મશગુલ હોય અને હુરામ મહીનો આવી જતો તે મહીનાને હલાલ કરી નાખતા હતા, અને તેના બદલામાં ખીજ કાષ મહીનાને હુરામ કરતા હતા, એ પ્રમાણે તેઓ એક વરસમાં ચાર મહીનાને હુરામ કરતા હતા, પણ એવું ઠેરવતા ન હતા કે કયો મહીનો હુરામ છે, તો એ કાયદાનું નામ તેઓએ નસીઅ રાખ્યું હતું.”
(પાનુ ૭૭૬)

ભાઈ અએના! ઉપર મુજબ બન્નેના કરેલા આયંતોના અર્થ અને તફસીર વાંચતા અને તપાસતાં મહીનાની ખાખતમાં હુરામ અને હલાલનોજ સવાલ સ્પષ્ટ થાય છે. જે કે મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલે મજકુર આયત ૩૬ માં હુરામનો અર્થ યુઝગ કરવા ફારીશ કરી છે પણ પછી ૩૭ મી આયતમાં તેજ માસોનો અર્થ હુરામ (હલાલથી વીરુદ્ધ)

કરવા વીના ચાલ્યું નથી અને તેથી સત્યને ગમે તેટલું
 છુપાવવાની કાશેશ કરવા છતાં પ્રગટી નીકળ્યું છે. ઉપર
 મુજબ આપની વ્યાજબી માંગણી મુજબ બંને તફતી-
 રોના ઉતારા આપવાથી આપ સાફ સાફ સમજી શક્યા
 હશે કે એ જગોએ હરોમનો અર્થ હરામ કરવા
 અમેએ કાશેશ કરી ન હતી પણ બંને તફતીરો અને
 તરજુમામાંથી લાંબી નજરથી જે સત્ય જણાયું તેજ
 દરજ કયું હતું અને હવે આપને પણ ખાત્રી થઈ
 હશે કે એ જગોએ હરોમનો અર્થ હરામ સીવાય
 બીજો કંઈ થતો નથી. જો હરોમનો અર્થ હરમત-
 વાળા એ જગોએ કરો તો તેજ પછીની ૩૭ મી આયત-
 માં આખો “નસીઅ”નો ભાવાર્થ બદલી જાય છે કે
 જે કદી બને તેમ નથી એટલે કે એ જગોએ હરોમનો
 અર્થ હરામ સીવાય બીજો કંઈ થવાનો શક જતો રહે છે.

સવાલ ૧૮ મો.

હારમનો અર્થ તમેએ હરામ સમજાવવા
 કાશીશ કરેલ છે, તો હારમ શબ્દનો અર્થ
 લોગાત (ડીક્ષનેરી) માં શું કરેલ છે તે જોવાની
 તરતી લેશો કે? જણાવવાનું કે, હારમનો અર્થ
 હારમતવાળો થાય છે, કાબલા તરીકે માલવી
 કરમાનઅલીના તરજુમામાં છે કે ઈન્ના ઇહત
 શબ્દે ઈન્દલાહ ઈસ્માઅશર શબ્દ નહીં કીલાં-

ખીલ્યાહે ચોમ ખલક સમાવાતે વહ અઝમીન્હા
 અરખઅતુન હોરમ ઝાલકદીમ કયમ તરજુમે
 ઇરમે તો શક નહી હય ખુદાને છસ દીન આસ-
 માનો ઝમીનકુ પેદા કીયા (ઉસી દીનસે)
 ખુદાકે નઝદીક ખુદાકી કીતાબ (લહિહેમહુકુઝ)
 મય મહીનુકી ગીનતી ખારાહ મહીને હય,
 ઉનમેસે ચાર મહીને (અદખો હુરમતકે હય)
 તો શું મજકુર તરજુમે તમે કયુત કરી
 શકશે નહી ?

જવાબ ૧૮ મો.

ભાઈ અએન! આ સવાલનો જવાબ જવાબ ૧૭થી
 આપને મળી ગયો હશે. ઉપર જણાવ્યા મુજબ અમોએ
 હુરેમનો અર્થ રામ સમજવવા કોશિશ કીધી ત્યા
 પણ હુરેમનો એ જગોએ અર્થ હરામજ થાય છે, એ
 સમ રીતે ખતાવવા કોશિશ કરી છે. અમો વારંવાર
 કહી ગયા છીએ કે એક શબ્દના અનેક અર્થ થઈ શકે
 છે પણ કયો અર્થ કઈ જગાએ લાગુ પડે છે તે આગળ
 પાછળનો સંબંધ જોવાથી જ મળી શકે છે અને તેથી
 જવાબ ૧૭ માં જણાવેલા લાંબા ખુલાસા બાદ આપ
 જરૂર કબુલ કરશો કે અમોએ જણાવેલો હુરેમનો અર્થ
 હુરમજ ખરાબર છે અને તેવી રીતે ચોખ્ખી રીતે
 સમ જણાયા બાદ આપે જણાવેલ મહિલતી મીં કરમા-
 તાલીનો તરજુમે કદી પણ માન્ય કરવા ચોખ્ખી નથી.

સવાલ ૧૯ મો.

આગત ચાલતાં તમે જણાવો છો કે
 “ મજકુર આયતના તેઓએ પાતાના કુરઆનમાં
 કરેલા અર્થ પ્રમાણે હારમનો અર્થ હરામ લેતાં
 મીં હાજી ગુલામઅલીના વિચાર મુજબ બાર
 માસને બાર ઈમામ તરીકે ગણીએ, તો તે બાર
 ઈમામમાં કયા બાર હરામ ઈમામ છે, તે બતા-
 વવા મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઇલ
 તકલીફ લઈ પાતે જે કાયુ કાપી નાખ્યું છે,
 તેમાં કાંઈ સુધારો કરશે તો ઉપકાર થશે તો
 મજકુર તમારા લખાણમાં તેઓએ એક બહુજ
 અધર્મીત શબ્દોમાં હુમલો કરે છે, તો અગર
 હારમનો અર્થ હરામ કરેલ હોય તો પણ કેટ-
 લીક જગ્યાએ હુરમતવાલી ચીજોના વાસ્તે
 હરમ શબ્દ વપરાયેલ છે, અરબીમાં હરામ
 શબ્દોનો જેવી રીતે હલાલ હરામની બાબતમાં
 હરામ તરીકે અર્થ થાય છે તેવીજ રીતે, તે
 જ્યારે કાંઈ હુરમતવાલી ચીજ સાથે હરામ
 બોલ સંબંધ હોય ત્યારે તે હરામનો અર્થ
 હુરમતવાલો થાય છે, જેવી રીતે મસજીદુલ
 હરામ એટલે હુરમતવાલી મસજીદ, જે કે
 કાઅબા શરીફને કહેવામાં આવે છે, છતાં તેમને

એટલાથી સંતોષ ન થતો હોય તો, જુઓ પાક કુરખાને શરીર જેના પંદરમાં પારામાં શરૂમાંજ જે આપત હજરત પયગમ્બર સાહેબની મેઅ-રાબના પારામાં તે નીચે જણાવું છું:-સુખહાન-લકી અસરાબે અખ્દેહી લયલમ મીન્નલ મસલ્હીલ હરામે ઇલ મસલ્હીલ અકસા (તરબુમે) યોહ પુહા (હરએબસે) પાક વ પાકીઝા હય, છરને અપને બ દેકો રાતુ રાત મસલ્હે હરામ (ખાનએ કાઅબા) સે મસલ્હે અકસા (આસ્માનની મસલ્હ) તકકી સયર કરાઈ તો હવે જેવી રીતે તમે ચાર ઈમામના પારામાં હરામ શબ્દની ટીકકા કરેલ છે, એવીજ રીતે કાઅબતુલ્લાહ શરીર ઉપર પણ એમજ કહી શકશો કે કેમ?

જવાબ ૧૯ મો.

ભાઈ અએન! આપના મજકુર સવાલના મતને અમે મળતા થઇએ છીએ કે હરામનો અર્થ દરેક જગોએ હરામ થઈ શકતો નથી પણ જેમ આપ જણાવો છો કે:-“અરબીમાં હરામ શબ્દનો જેવી રીતે હકાલ-હરામની ખાખતમાં હરામ તરીકે અર્થ થાય છે.” તેમ આગળ પાછળના સંબંધ મુજબ અર્થ

થાય છે અને તેથી આપ આગળ પાછળનો સંબંધ
તપાસી જોશો તો જણાશે કે આ જગોએ ફક્ત
હલાલ-હરામનીજ ખાખત છે અને તેથી આપના
લખવા મુજબ એ જગોએ હરોમનો અર્થ હરામજ
થાય છે. જેવી રીતે “તમે નમાઝ પડો નહી, જ્યારે
નીશામાં હો’ એ જે વાક્યમાં ખીજું છોડી પહેલું
લેવામાં આવે તો હિંદો અર્થ થઈ જાય છે તેવી રીતે
આગળ પાછળનો સંબંધ નહી જોનારા માટે થાય છે અને
તેથીજ અમોએ જવાબ ૧૭ માં આગળ પાછળનો
લાગ લઈ લંબાણથી ખુલાસો કરી હરોમનો અર્થ
હરામજ થાય છે તે સમજવેલા છે છતાં આપ જીદ
પકડી રાખો તો આપ મુખ્તીયાર છો. આપે જે મસજીદ
હરામમાં હરામનો અર્થ હુરમતવાળો કરેલો છે તે
આગળ પાછળનો સંબંધ જોતાં ખરાબર છે. અને અમો
તે ખાખતને મળતા થઈએ છીએ. આપ અમોએ કરેલી
ટીકા ગંરવ્યાજખી અને સખત ગણો છો તો અમોએ
જવાબ ૧૭ માં લંબાણ ખુલાસાથી સમજવેલા અર્થ
મુજબ હરોમનો અર્થ હરામજ થતો હોવાથી અમો અમારી
એ ટીકા હજી વ્યાજખી ગણીએ છીએ, પછી બલે
આપ તેને અધરીત ગણતા રહો.

સવાલ ૨૦ મો.

આગળ ચાલતાં તમે પેજ ૩૮ માં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના કીથેના અર્થ મુજબ સોઅયબ નબી તથા હજરત સાલેહ નબી વીશે, પાક કુરઆને શરીફમાં ઇમામીન મુબીનને ઉપરાંત હજરત ઇબ્રાહીમ અં માટેની ઇન્ની જાએલોક વાલી આયત તેના ઉતારો આપતાં, પેજ ૩૯ માં જણાવો છો કે, હવે એ મુજબ લંબાણ તપાસ કરતાં ઇમામની સંખ્યા વધતી જાય છે, તો પછી તે વધતી જતી સંખ્યા, ખોટી ગણવી કે મીં હાજી ગુલામ-અલી હાજી ઇસમાઇલના કરેલા અર્થ મુજબ ખારની મુકરર સંખ્યા ડર્શાવતી આયતો ખોટી ગણવી? તો મજકુર પયગમ્બરોને વાસ્તે જે ઇમામોનો શબ્દ વાપરવામાં આવેલ છે, તે આએ ઉમ્મત (હજરત મોહમ્દ સં ની) ના ખારમાં લાગુ પડતો નથી અગર તમેએ ટીકા રૂપી જે લખેલ છે, તે પ્રમાણે જે ગણીએ તો જેવી રીતે ખારની સંખ્યામાં વધારો થવો જોઈએ, તેવીજ રીતે અમુક સંખ્યાની માન્યતા-વાલા એટલે હાખશા તરીકે (હાલ સુધી) અડતાલીસની માન્યતામાં પણ વધારો થાય કે નહીં?

જવાબ ૨૦ મો.

ભાઈ અએન! જ્યાં ઇમામતનો સવાલ છે ત્યાં ઇમામો માટેજ છે પછી ભલે તે નખી માટે વપરાએલ હોય! શું આપણે ખુદાવન્દના મુકરર કહેલ મુજબ હું સોચ્ય અને હું સાલેહને ઇમામ નહી ગણીએ? જ્યારે ખુદાવન્દ તઆલાએ તેમને ઇમામ તરીકે સંખો-ધ્યા-ગણ્યા ત્યારે આપણી તાકાત નથી કે આપણે તેનો ઇન્કાર કરી શકીએ! જો ઇન્કાર ન કરીએ અને તેમને ઇમામો તરીકે ગણીએ તો પછી ખુદાવન્દ તઆલાએ આ પૃથ્વી વગેરે પેદા કર્યું તે બાદ થએલા ઇમામોમાંના તેઓ પણ ઇમામો છે અને તેથી જેમ મીં હાજી ગુલામઅલી લખે છે કે લવહ મહકુઝમાં દુનીયાની ઉત્પતિ સાથેજ બાર ઇમામ મુકરર કર્યા છે. જ્યારે દુનીયાની ઉત્પતિ પહેલાંજ ઇમામોની બારની સંખ્યા મુકરર થએલી છે તો તેઓને હું શોચ્ય અને હું સાલેહને એ સંખ્યામાંથી બહાર રાખવાનું શું સંખળ કારણ છે તે સમજી શકાતું નથી. મીં હાજી ગુલામઅલી અને બીજા કેટલાક ઇસ્નાઅશરીઓની એવી સજ્જડ માન્યતા છે કે દુનીયાની ઉત્પતિ બાદ ઇમામોની સંખ્યા બારનીજ છે અને તે સંખ્યા દુનીયાની ઉત્પતિ અગાઉથીજ મુકરર થએલ છે.

ત્યારે મજકુર ઇમામો ૬૦ સોયખ અને ૬૦ સાલેહ જેને ખુદાવંદતઅલાએ ઇમામો ઠરાવ્યા છે. તેમને ઇમામની તે સંખ્યામાંથી શા માટે બાકાત રાખવામાં આવે છે ? તેઓને પણ સાથે ગણવા જોઈએ તો તેઓની બારની સંખ્યા કેમ મળે છે તે તેઓને બતાવવું ઘણું ભારી થઈ પડે એટલે કદાચ તેઓ એમ કહે કે તે મુકરર સંખ્યા બાતેમુલ નખી બહ નખીની જગોએ આવનાર ઇમામો માટે છે પણ તે બાબત જેઓને તે ધર્મ પર અંધશ્રદ્ધા જેસી ગઈ છે તેઓના સીરાય ખીજાઓ કદી પણ કબુલ કરી શકે નહીં અને તેવા અંધ શ્રદ્ધાવાળાઓને આ બાબત સમજાવવા ફાગટ માથાફોડ કરવામાં વખત વીતાડવો નકામો છે પણ જેઓને ખુદાવંદતઅલાએ સમજાવવાળું અંતઃકરણ આપેલું છે તેઓને અમારી આ દલીલો રસ્તો બતાવનાર થઈ પડશે. જેઓની મરજીમાં આવે તેઓ અમારી દલીલોને પોતાની અકલમાં તોખી જુએ અને જેઓને ન રૂચે તેઓ ધ્યાનમાં ન લે સહુના ઇમાન સાથે છે અમો તો જે જે દલીલો લઈ અને બ્યાજખી લાગે છે તેજ પેશ કરીએ છીએ. વળી આપ જણાવો છો કે એ મુજબ ૪૮ ઇમામો બાબતમાં પણ સંખ્યામાં વધારો થાય કે નહીં ? તો સાહેબ ! અમો ઇસ્માઈલીઓની માન્યતા ઇમામો માટે મુકરર સંખ્યા હોવા વીશેની છે.

નહી. અમારી માન્યતા તો એવી છે કે દરેક જમાનામાં ઈમામ યાને હાદી મહિબુદ્દ હોય છે તેની મુકરર સંખ્યા કદી હોય શકેજ નહી અને અમો હાલના અમારા પાક હાજર ઇમામને ૯૦ અલીની અડતાલીસમી પેઠીએ ગણીએ છીએ.

સવાલ ૨૧ મો.

આગલ ચાલતાં પેજ ૪૦ માં તમોએ અદહાદી કીતાબમાંથી પહેલા પારામાંની પહેલી આયતનો ઉતારો પેજ અદહાદી ૧૫૦ માંથી કરીને તે ઉપરે પેજ ૪૧ માં, મીં ઇસ્કહાનીતુ' દીપણુ લખતાં, તમોએ જણાવેલ છે કે ગયખનો અર્થ અદખ્ય થાય છે, જેમકે ખુદા ફીરસ્તાઓ કયામતનો દીવસ, બેહેસ્ત, દોજખ, વીગેરે, કે જે જોવામાં આવતાં નથી, તો મજકુર ફીકરામાં દોજખના શબ્દ બાદ વીગેરેનો શબ્દ આવેલ છે તો તેથી શું એમ નથી ઠરતું કે, બીજી પણ કોઈ ગયખ બાખતો હોવી જોઈએ? તેના બારામાં એક સત્ય શોધક તરીકે તમોએ બીજી પણ કોઈ તફ્સીરો અથવા તરબુમાઓ જોયા છે કે નહી તે જણાવો? જેમકે દીલ્લીવાખા મોલવી મકબુલ અહમદ સાહેબ તરફથી કુર-આને શરીફનો તરબુમો ઉદુ' ભાષામાં કરવામાં

આવેલ છે, તેમાં યોગ્યમેતુના ખીલ ગયખેમાં જે શબ્દ ગયખનો આવેલ, તેના દીપણમાં મજકુર તરજુમામાં જણાવે છે કે “અલ ગયખે જે જાહેરી હવામસે મહમુસ કરનેકી ચીઝ નહો જેસે તવહીદ ખુદા નખુવતે અંખીઆ કયામ કાયમ અલેહીસ્સલામ, મસઅલે રઝઅત કયામતકે દીન ફીર છ ઉઠના, હીસાબો કીતાબ હોના, છન્નતો દાખખ અઊર ઇસી કીસમકે ઉમુર છન પર ઇમાન લાના લાખમ હય, અઊર જે આખુસે નહી દખે જતે, બદકે ઉન દલીલુસે પેહજાનો જતે હય જે ખુદાને કાયમ ફરમાઈ હય તો મજકુર દીપણથી ખીજ કેટલીક ગયખ બાખતો ઉપરાંત ખારમાં ઇમામનો ગયખતનો સવાલ પણ જણાઈ આવે છે, તો સંત્ય શોધક તરીકે ખીજ પણ તરજુમા તથા તફ્-સીરો તમે તપાસશો તો ખુલે ખુલું જણાઈ આવશે.

જવાબ ૨૧ મો.

ભાઈ અએના! આપ ઉપરના સવાલમાં જણાવો છો કે તેમાં ખારમાં ઇમામની ગયખતા પણ સમાઈ જાય છે. પણ સાહેબ! એક આંધળાને જેમ દોરો તેમજ સખળાને દોરવા આઓ તો કેમ દોરાય? એમાં ઇમામતનો

સવાલ છેજ નહીં અને ગયજ્ય ઇમામની માન્યતાવાળા અગર તો તેવી માન્યતાવાળાના ભોગ થઈ પડેલાં સીવાય કાઈ પણ જ્ઞાની સમજી નિઃપક્ષપાતી વિદ્વાન એ આયત માં ઇમામતનો સવાલ લાવી શકેજ નહીં. ઇમામ લોકોનો રાહનુમા પેશવા હોવાથી કદી ગયજ્ય થઈ શકેજ નહીં, એમ એક સાધારણ અકકલવાળો માણસ પણ કદી શકશે અને જ્યાં સુધી અમો અનુમાન બાંધીએ છીએ ત્યાં સુધી તો ઇસ્નાઅશરીઓના બારમા ઇમામ ગયજ્ય થયા તે વખત પહેલાં કાઈ પણ એ આયતમાં ઇમામતનો સવાલ લાવતુંજ નહીં હોય. ઇસ્નાઅશરીઓના આલીમોએ પણ કુરાને શરીફની તેમના બારમા ઇમામ ગયજ્ય થયા પહેલા કહેલી તફસીરોમાં પણ તે આયતમાં ઇમામતનો સવાલ લાવ્યા નહીંજ હોય પણ જ્યારે ઇસ્ના અશરીઓના બારમા ઇમામ ગયજ્ય થઈ ગયા એવું મુદ્દાં અને મઓલવીએ જાહેર કયું ત્યારે પોતાની તે વાતને ટુંકા આપવા બાતર આવી આવી બાબતો હસાવી દીધી અને તેને રાવીઓએ મનકુલ કરી દીધી કે જે ઉપરથી દોરવાઈ તેવી માન્યતાવાળાઓએ કુરાને શરીફ તફસીરો કરતી વખતે તે મુદ્દા હાબલ દરજ કીધી અને આપ જેવા પણ દિર્ઘ દ્રષ્ટિના અભાવે તેના ભોગ થઈ પડ્યા. વળી આપ ઇતીહાસો પર દ્રષ્ટિ ફેંકશો તો ઇસ્ના અશરીઓના બારમા ઇમામ ગયજ્ય થવા માટે ઘણા એક

ભીન્ન ભીન્ન મતો છે તે જાણી શકશો. દુકમાં આપણી સત્ય શોધમાં લાંબી દ્રષ્ટિ ફેંકતા એ આયત ઈમામની ગયબતા કે જાહેરાત સીદ્ધ કરતી નથી, એમ ખુલ્લે ખુલ્લું જણાઈ આવે છે.

સવાલ ૨૨ મો.

મજકુર પુસ્તક પેજ ૪૧ માં તમે તમારા તરફથી ખુલાસો કરતાં જણાવો છો કે, મીં ઇસ્કહાનીએ કરેલ ટીપણના ખુલાસાએ ઉપરથી સાફ જણાય છે કે, ગયબ શબ્દ ઈમામત માટે વપરાયેલો નથી, કદાચ ઘડીભર મીં હાથ ગુલામઅલી હાથ ઈસમાઈલના કહેવા મુજબ કબુલ કરીએ છીએ, તો જ્યારે આ આયત નાજલ થઈ તે જમાનાના લોકો ઈમામ ગયબ ન માનતા હોય તો, તે માઅમીનો નથી તેથી તે વખતના જાહેર ઈમામ હજરત મોલા સુરતજ અલી વીગેરે ઈમામો નજ ગણાય અને તેઓ ઉપર ઈમાન લાવનાર (કારણ કે તેઓ ગયબ નહી હતા) માઅમીન નહી હતા, તો મજકુર ખુલાસામાં એક સત્ય શોધક તરીકે તમેએ શું લખી નાખેલ છે તેનું તમેને ભાન છે કે નહી? મજકુર આયતનો સાફ ગયબ બાખતો વારતે નાજલ થયેલ જેમાની કેટલીક

બાબતો તે વખતે પણ હાજર હતી, પણ હજી-
વામાં આવતી નહોતી અને કેટલીક બાબતો
ભરીબધમાં થનાર હતી તેનું જ વર્ણન છે, એમાં
જાહેર ઇમામનો કાંઈ સંબંધ જણાતો નથી
તો એક સત્ય શોધક તરીકે તમે કાંઈ ઇનસાફ
કરશો ? અને તમારી શોધને આગળ ચલા-
વશો કે ?

જવાબ ૨૨ મો.

ભાઈ અએન ! આપ જણાવે છે કે મજકુર
આયતમાં “જાહેર ઇમામનો કાંઈ સંબંધ જણાતો નથી”
તો સાહેબ ! અમે તો કહી ગયા કે એમાં ઇમામતનો
જ સવાલ નથી. બાકી બીજી ગયેલ બાબતો માટે અમે
પણ ક્યાં ઇનકાર કરીએ છીએ ?

જવાબ ૨૩ મો.

આગળ ચાલતાં મજકુર અલ્લાહી પેજ
૫૩ નો ઉતારો મજકુર પુસ્તક પેજ ૪૩ માં
(ઇમામ મેબુદમાં) આપતાંજ તમેએ સુરએ
આલે ઇમરાનની સાતમી આયત, વમાયાઅ-
લમે તઆવીલહુ ઇલાહો વરરાસેખુન ફીલ
ઇદમ દરશાવી અને તેનો તરજુમે મજકુર
અલ્લાહી માંથી ટાંકી અને તે ઉપર તમારો મત

જણાવતાં લખો છો કે, તે બુઝરગો નબી અથવા ઇમામે છે, તો હાજર ઇમામ વગર કુરઆને શરીફની આયતોની તબાવીલ સમજવાને કોઈની તાકત નથી, તો એ ઉપરથી તો તમે એમજ સાબીત કરતાં જણાવો છો કે, કુરઆને શરીફની તાબવીલ નબી અથવા ઇમામેજ કરી શકે, તો તમે જેને ઇમામે મોજુદ મનાવવા પ્રયત્ન કરો છો તેને કુરઆને શરીફની તફસીર અને તાવીલની પુરેપુરી માહીતગારી હોવી જોઈએ, તો તમે જેઓને મોજુદ ઇમામ માનેલ હોય, તેઓ પાક કુરઆને શરીફની તફસીર અને તાવીલના ઇતિમતું જ્ઞાન કેટલે દરજે ધરાવે છે? તે જાહેરમાં લાવો તો ઇસલામી આલમાઓ કબુલ કરી શકે.

જવાબ ૨૩ મો.

ભાઈ અએન! મજકુર સવાલ આપની નજરમાં મહાન લાગતો હોય એમ જણાય છે પણ ખરું જોનારને તે એક હસવા સરખો છે. ઇસલામી ઉલમાઓ કબુલ કરી શકે એવી રીતે, અમારા મોજુદ ઇમામ કેટલું જ્ઞાન ધરાવે છે તે જાહેરમાં લાવવાની અમારી પાસે આપ

૯૫

માંગણી કરો છો, તે સાહેબ! અમારા પાક હાજર ઇમામ અમારી માન્યતા અને સમજ મુજબ ઇલ્મે રહ્યાની, ઇલ્મે ગયખી તથા એક સાચા ઇમામે મુખીનને જેટલું જ્ઞાન ધરાવવું જોઈએ તેટલું ધરાવે છે, એમ અમે ખરા યકીનથી માનીએ છીએ અને અમારી દીનો દુન્યવી ઉન્નતી અર્થે તેઓ અમોને તે ઇલ્મથી જે હિદાયત કરે છે તે અમારા માટે સંપૂર્ણ છે. આપની જાણ બહાર નહી હોય કે ઇમામની હિદાયત મોમીનોનેજ મળે છે. ખુદાવન્દ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે—

“ખુદાવન્દ તઆલા જેને આપ છે તેને પોતાના ગુરુ વડે હિદાયત કરે છે.”

તેજ ગુરુ ઇલાહી ધરાવનાર અમારા સરતાજ પાક હાજર ઇમામ જેને આપ છે તેને હિદાયત કરે છે, તેવી હિદાયત મેળવવા માટે દરેક જણુ ભાગ્યશાળી થઈ શકતો નથી જેઓ ખુદાવન્દ તઆલાને પ્રિય થઈ પડવા સુક્રત્યો કરે છે તકબુરીક તજે છે અને શયતાનની ખાજી ખાતો નથી તેનેજ તે પાક જાત પોતાના ગુરુ વડે હિદાયત કરે છે અને તેથી તે ખાખતમાં વધારે ચુંચાં કરવાની અમોને તાકત નથી.

સવાલ ૨૪ મો.

આગળ ચાલતાં મજકુર પુસ્તક પેજ ૪૬ પ્રકરણ ૮ માં તમોએ ઇમામે મોખીનના મથાળા હેઠળ લખાણ કરતાં વ કુલ શયધન અહસ્યનાહો! ફી ઇમામીન મુખીનની આયત અહહાદી પેજ ૨૬ માંથી ઉતારેલ છે, જેનો શબ્દાર્થ પણ ઉતારેલ છે, તેમાં મોખીનનો અર્થ જાહેર એમ લખેલ છે, તે જાહેર અથ પણ શું તમો અહહાદી તેમજ હાજી ગુલામ-અલીએ પ્રગટ કરેલ તફસીરમાંથી જ લીધેલ છે? કે ખીજા કોઈ તરજુમામાંથી તે જાહેર કરે અને તે ઠેકાણે મીઠ ઇસ્કહાનીના તરજુમામાંથી કેમ ખતાવેલ નથી? હાજી ગુલામઅલી તે મજકુર આયતની માયના અહહાદી પેજ ૨૬ ૨૭ માં એમ કરે છે કે એટલે અમોએ તમામ ચીજ (હકમ વીગરે) ને જે પ્રકાશીત અને રોશન ઇમામ પેશવા છે તેમાં રાખેલ છે, તે શું અહહાદી ચીપી ચીપીને વાંચવા છતાં તમોને જોવામાં નથી આવી? ઉપરાંત ઇમામે મોખીન ના અર્થો ખીજા તફસીરોમાં તમોએ જોયેલ છે

કે નહીં? હાખલા તરીકે મોલવી ફરમાનખાદી સાહેબ પાતાના તરજુમામાં મજકુર આયત કે જે સુરએ યાસીનની આયત ખારમી છે તેમાં જણાવે છે કે, ઓર હુમને હુર ચીજકો એક સહીહ વ શૈશન પેશવામે ગેર દીયા હય, તે મજકુર આયતથી પણ ઇમામે મોખીનનો અર્થ પ્રકાશમાન અને શૈશન થાય છે એ હાખલાઓ ખરાખર તપાસી, તમને જોવા જોઈએ અને ખરો અર્થ કરવો જોઈએ.

જવાબ ૨૪ મો.

ભાઈ અએન! મુખીનનો અર્થ લુગાતોમાં “જાહેર” છે જે આપ જોવા તસ્દી લેશો તે જાણી શકશો. લુગાતોમાંની એક લુગાત નામે ઉમહતુલ લુગાતે ફુર-આન જેમાં ખાસ ફુરાનનાજ શબ્દોના અર્થો આપેલા છે તેમાં મુખીનનો અર્થ જાહેર ખુદ-લુ અને શૈશન આપેલો છે. તેમજ The Arabic into English Dictionary by F. Steingass (અરેબીના ઇંગ્લિશ અર્થવાળી મીં એક સ્ટેનઆસની ખનાવેલી ડીક્શનરી કે જે ધણીજ સ-તા સમાન અને મઓતખર ગણાય છે અને જેની એક કોપીની કીમત રૂ. પચાસ આસરે ખેસે છે, તેમાં મુખીનનો અર્થ Manifest=જાહેર કરેલો છે. જે આપ જોવા તસ્દી લેશો.

દરેક ભાષામાં એવા શબ્દો ઘણા મળી આવે છે કે જેના અनेક અર્થો થતા હોય છે, જેના ઉદાહરણ તરીકે ગુજરાતી સાધારણ શબ્દ કાળના કેટલા અર્થ થાય છે તે નીચેના વાક્ય પરથી સમજી શકશો.

ઉદાહરણ-કાળ ફેઝદારે કાળા લોકાને કાળા કર્તુ કા કરવા માટે કાળા ગૃહમાં પુર્યા અને કાર્ટે તેને સગ્ન કરી કાળા પાણીએ મોકલ્યા.

ઉપરના ઉદાહરણમાં આપ જોઈ શકશો કે કાળા શબ્દ પાંચ જગોએ જુદા જુદા અર્થમાં વપરાયેલ છે હવે જો દરેક જગોએ એક અર્થ લખએ તો તેમાં કેટલો ગુંચવાડો થઈ જાય તે સમજાવવાની જરૂર નથી. તેજ મુખીન મુખીન જે શબ્દને લાગુ હોય તેનો વિચાર કરીનેજ તેનો અર્થ થઈ શકે અને તેથી જો મુખીન શબ્દ ક્રિતાબ્દને લાગુ હોય તો મુખીનનો અર્થ સ્પષ્ટ એમ લઈ શકાય અને મજાકુરે સુરે યાસીનની બારમી આયતમાં ઈમામી મુખીનનાં ઈમામીનો અર્થ મીં ઇસ્કહાનીએ ક્રિતાબ્દ લીધો હોવાથી મુખીનનો અર્થ સ્પષ્ટ કીધેલો છે અને જો ઈમામનો અર્થ ક્રિતાબ્દ લખએ તો તે અર્થ બ્યાજબી ગણાય પણ ઈમામનો અર્થ આ જગોએ ક્રિતાબ્દ થઈ શકતોજ નથી તો મુખીનનો અર્થ સ્પષ્ટ કેમ લઈ

શકાય ? આપ જણાવો છો કે “ તે જગોએ માં ઇસ્કહાનીના
 તરજુમામાંથી કેમ અર્થ નહી કર્યો ?” તો સાહેબ અલખતા
 ઇસ્કહાનીનો કાધેલો તરજુમો વજનદાર છે પણ તે
 કાષ્ઠપણ શબ્દમાં ભુલ નજ કરે એ બનવા ગોચ્ય
 નથી અને તેથી તેમણે ઇમામનો અર્થ કીતાબ કર-
 વામાં ભુલ ખાધી તેથી અમારે પણ તેની ભુલ કરવી
 બેધએ નહી અને તેથી ઇમામનો અર્થ કીતાબ નથી
 થતો એવી ચોખવટ અમોએ બુક ઇમામે મોબુદ ભાં ૧
 લામાં કરેલી છે. હવે ઇમામે મુખીનમાં ઇમામનો અર્થ
 ઇમામજ લખ્યે તો મુખીનનો અર્થ જાહેર વાસ્ત-
 વીક અને બંધ બેસ્તો છે અને તેમાં ગરબ ઇમામતની
 માન્યતા ધરાવનારા સીવાય બીજો કાઈ વાંધો લઈ
 શકે નહી. આપ જણાવો છો કે “ તેનો અર્થ શા માટે
 હાજી ગુલામઅલીની તફસીરમાંથી નહી લીધો ?” તો સાહેબ !
 માં હાજી ગુલામઅલીએ બે કે તે આયતમાં ઇમામે
 મુખીનમાં ઇમામનો અર્થ ઇમામજ કરેલો છે પણ
 મુખીનનો અર્થ કરવામાં જરા ગોળમ ગોળ અર્થ
 કર્યો છે એટલે કે જાહેર અર્થ કરતાં તેમ બી માન્યતાને
 વાંધો આવતો હોવાથી અન્ય અર્થ કરવાનું તેમણે
 વ્યાજબી ધાર્યું છે. અરૂં જોતાં મુખીનનો અર્થ જાહેર
 જે હુગાતોમાં છે તેજ એ જ ગોએ, વાસ્તવીક અને ખરો
 છે અને જ્યાં સુધી આપણે નજર ફેંકી શકીએ ત્યાં સુધી

ઈશનાઅશરીઓના ખારમા ઇમામ ગયખ થવાનું જણાયા પહેલાં એ વાક્યમાં ઇમામે મુખીનમાં મુખીનનો અર્થ જાહેર લેવામાં કાઈપણ વાંધો લઈ શકતું નહીંજ હોય; પણ જ્યારે ઇશનાઅશરીઓના ખારમા ઇમામ ગયખ થઈ ગયાનું ઠરાવ્યું ત્યારે તેઓને મુખીનનો અર્થ જાહેર કરવામાં વાંધો લાગ્યો અને તેથીજ ગયખ ઇમામની માન્યતા ધરાવનારા અને તેમના જેવાઓએ જાહેર અર્થ પડતો મેલી પ્રકાશીત કે રોશન જેવો અર્થ કર્યો પણ ખરું જોતાં તેમ નથી. સહુ કાઈ પોતાની માન્યતા અને ઇમાન સાથે છે પણ ખરું જોતાં મુખીનનો અર્થ જાહેર થાય છે તેમાં કાઈ પણ જાતનો વાંધો કે શક નથી. હવે ઇમામે મુખીનમાં મુખીનનો અર્થ જાહેર કરવામાં અમોએ કેટલો વીચાર કરીધો છે તે આપ ઉપરના ખુલાસાથી જાણી શક્યા હશે.

સવાલ ૨૫ મો.

અગર મજહૂર મોખીન શબ્દનો અર્થ કાઈ ઠેકાણે જાહેર લીધેલ હોય અમ તમે ખતાવો તો ઠીક પણ પાક કુરઆને શરીફમાં કાઈક ગયખ ચીજ જે કે દખવામાં ન આવતી હોય અને જેને તમામ ફીરકાવાળાઓ માને કે દખવામાં નથી આવતી તેનું વર્ણન પણ મોખીન તરીકે કરે તો શું મોખીનનો અર્થ ફરેક ઠેકાણે

તેના સખંધ પ્રમાણે જુદા ન થઈ શકે ? ઠાપણા
તરીકે શયતાન કે જે મોજુદ છે, અને જેને સર્વ
માન્ય રાખે છે કે તે છે, પણ આપણને જોવામાં
નથી આવતો તો તેને ખુદાવંદ કરીને પાક
કુરઆને શરીરમાં અદુવુમ મોખીન તરીકે
વજૂવેલ છે, ખુખી તો એ છે કે મજકુર સુરએ
યાસીન જેમાંથી તમે ઇમામે મોખીન શબ્દ લઈ
તે ઉપરે ખુલાસો કરતાં જણાવો છો, તે સુરા
સુરએ યાસીનમાં અદુવુમ મોખીનનો શબ્દ છે.
જુઓ સુરએ યાસીન આયત ૬૦ મી મજકુર
આયતનો તરજુમે મોલવી ફરમાનઅલીના
તરજુમામાંથી તમારી જાણ માટે દરજ કરીએ
છીએ, અદુલમ અઅહદ અદ્યકુમ યા ખની
આદમ ઇન્સા તઅખુદા શયતાન ઇન્દુલકુમ
અદુવુમ મોખીન, એટલે અય આદમકી
ઓલાદ ! કયા મયને તુમહારે પાસ ચેહ હુકમ
નહી લેજા થા કે (ખખરદાર) શયતાનકી પરેશ-
તેશ ન કરના ! વોહ ચકીની તુમહારા ખુલમ
ખુલા દુશમન હય, તો શયતાન જોવામાં નથી
આવતો છતાં તેના માટે પણ મોખીન શબ્દ
વજૂવેલ છે, તો તેનો ખુલાસો તમે શું કરો છો ?

જવાબ ૨૫ મો.

ભાઈ અમોએ! અમોએ આપેલ ૨૪ માં જવાબ ઉપરથી આ સવાલનો જવાબ આપને મળી ગયો હશે. આપને અમોએ કદી પણ જણાવ્યું નથી કે મુખીન નો અર્થ દરેક જગોએ જાહેર થાય છે, પણ સંબંધ મુજબ અર્થ થઈ શકે છે. અમોએ મુખીનના લુગા-તુલ કુરાનમાંથી જે ત્રણ અર્થ કહ્યા તેમાંનો મુલો અર્થ શયતાન માટે યોગ્ય અને બંધખેરતો છે. જે કાઈ એ જગોએ જાહેર અર્થ કરે તો એક નાનું બચું પણ કબુલ નહીં કરે માટે જે જે જગોએ જે અર્થ વ્યાજબી અને લાગુ પડતો હોય ત્યાંજ તે અર્થ થઈ શકે. આ પ્રમાણે દરેક ભાષાના શબ્દો સાથે બને છે અને સંબંધ જોઈનેજ તેનો અર્થ બની શકે છે પણ કાઈ પોતાનો પન્થ નીભાવવા ખાતર અથવા પોતાની માન્યતાની રૂબે પોતાને કાવે તેમ અર્થ કરે તે વ્યાજબી ગણાય નહીં. આ માટે અમો આગલા જવાબમાં ઘણું વિવેચન કરી ગયા હોવાથી અંતે વધારે લંબાણ કરવાની જરૂર જોતાં નથી.

સવાલ ૨૬ મો.

મજકુર પુસ્તક પેજ ૪૮ માં તમોએ જાહેર હિમામની જરૂરત, એ મથાળા હોળ જે લખા-ણ કરેલ છે, તે ઉપરથી તમારો મુકા સાફ

જણાઈ આવે છે કે, મી૦ અલીઝન અને હાજી
 ગુલામઅલીના વાદ વિવાદમાંથી સત્ય શોધીને
 જાહેર આલમ ઉપર ઉપકાર કરતા હો એવું
 જણાઈ આવે છે તે ખાસ તમારે ઈન્સાફની
 નજરથી જોવાની નથી, પણ તમારે તમારી
 માન્યતા, જે કે ઈમામે મેન્જુદ છે તેજ સાબીત
 કરવાની છે, કારણ કે તે પ્રકરણમાં તમેએ
 જેવી રીતે પાક કુરઆને શરીફની બે ત્રણ
 આયતો આપેલ છે, તે સાથે બે ત્રણ હદીસોના
 પણ ઉતારાઓ આપી અને તે ઉપરથી જાહેર
 ઈમામની જરૂર સાબીત કરવાની ધારણા
 રાખેલ છે, પરંતુ તમારા મજકૂર પુસ્તકમાં તમે
 આગળ જણાવી ગયા છો કે, મુળ વાત કુરઆને
 શરીફથી સાબીતી શોધવાની હોવાથી હદીસો
 અને રાવીઓની બનાવટો કે અન્ય ફાલતુ
 કીતાબોના પુરાવા તરફ સહેજ પણ લક્ષ આપ-
 વાની જરૂર જણાઈ નથી, તો તમારા બાલ
 ઉપરે પાણી ફેરવી અને હદીસોના ઉતારા
 આપવાનું કારણ શું? અગર હદીસોના ઉતારા
 ઉપરે ચાલો તો અદહાદીની રૂએ તમારી
 માન્યતા એક ધડીભર પણ ટકી શકે નહી, તો
 તે સમયે શોધકની નજરથી જોશો કે? અને

જેવી રીતે તમોએ જાહેર ઈમામની જરૂરતના મથાળા નીચેનું લખાણ કરતાં તમારા મતની મજબૂર હાજી ગુલામઅલીની પ્રગટ કરેલી અલ્હાદીનીજ હુદીસોનો ઉતારો આપો છો તે તેની ખીજ હુદીસા ઉપરે માન્યતા ન ધરાવવાનું કારણ શું ?

જવાબ ૨૬ મો

ભાઈ અએન! આપ અમારા ઉપર ઇનસાફની નજરથી નહિં જોવાનું જે તહેામત મુકા છો તે મારે આપની દ્રષ્ટીનીજ ખામી છે. આપને અમારું લખણું નહિ રૂચ્યું એટલે આપની નજરમાં અમારા લખાણનો એ અર્થ થયો; છતાં હું પોતે શીયા ઇમામી ઇસ્માઈલી હોવાની મગરૂરી લેતો હોવાથી મને જે સત્ય લાગતું હોય તેજ હું જાહેર કરું તેમાં નવાઈ કે શક શાનો? મારી સત્ય શોધમાં મને જે સત્ય જણાય તે અંતઃકરણ પુર્વક સત્ય માનીનેજ જણાવું તો મારી નજર ઇન્સાફી નથી એમ આપ કદી કહી શકોજ નહીં. મને જે સત્ય લાગ્યું તેવી મારી માન્યતા બંધાઈ અને મારી માન્યતાના ટેકામાં હું જે જે મુદાઓ રજુ કરું તેમાં આપને કે કાઈને ટીકા કરવાની હીચકારી કાશેશ નજ કરવી જોઈએ; બલકે મારા એ મુદાઓ તોડવાની વાજબી કાશેશ કરી શકે. મેં મજબૂર જિવાબ “ઈમામી

મોજુદ” લખી હું જાહેર આલમ ઉપર ઉપકાર કરું છું એવો સહેજ પણ ખ્યાલ તે ક્રિતાળ લખતી વખતે કે અત્યારે થયો કે થતો નથી; અત્રપતા મારી એ કાશેશ બુલેલાને રસ્તો ખતાવનાર, સત્ય જાણવા ઇચ્છનારને સાધન રૂપ, અને અન્યનું સારું અને ખોતાનું ખરાબ જાણનારા કેટલાએક અકકલના અધુરા અને માંડના પુરા લોકોની આંખો ઉઘાડવાને સાધનભુત થાય તો અલપતાં હું વ્યાજખી મગરૂરી લઈ શકું અને મારા દાલને સંતોષ થાય ખરો અને તેજ હેતુસર મેં એ અદના પ્રયત્ન કર્યો છે અને તેમાં શકિતનુંસાર વ્યાજખી નજર અને ઇન્સાફથી મેં જોયું છે.

મી. અલીગન અને મી. હાજી ગુલામઅલી ના સવાલો જવાબમાં બન્નેની તકરારમાંથી સત્ય શોધનારે પાક કુરાને શરીફનીજ સાખેતી જોવાની હોવાથી હદીસો ઉપર મદાર નહી રાખવાનું જણાવ્યું છે પણ તે તકરાર ખલાસ થતાં મારા વિચારો જણાવું તેમાં હદીસો ટાંકુ તો મેં મારા જોલો ઉપર પાણી ફેરવ્યું કેમ ગણાય? તે સમજી શકાતું નથી.

હદીસો વીશે જાણવું જે અમે મજકુર ક્રિતાળ ખંમામે મોજુદમાં પાને રૂપ માં જણાવ્યું છે કે—

“એ ઉપરથી રાવીઓની રીવાયત અને કુરઆને શરીફની આયતો સાથે સખંધ નહી રાખતી

હદીસો ઉપર ઇમામત જેવી બાબતનો મત્તર બાંધવો એ ફક્ત રેતી ઉપર હવેલી ચણવા બરાબર છે.”

ઉપલા વાક્યમાં આપ જેવા બરાબર જેમ શકે અને તે વાક્યની મહત્વતા બરાબર સમજી શકે એટલા માટે કુરઆને શરીફની આયતો સાથે નહીં સંબંધ રાખતી એટલું વાક્ય કાળા ટાઇપમાં લખ્યું છે એટલે કે જે હદીસો પાક કુરઆને શરીફની આયતો સાથે સંબંધ નથી રાખતી તેને અમોએ ખોટી ગણી છે, અને તેથી તેવી અલ્હાદીની હદીસો તજ દેવાનું અમોએ વ્યાજબી ધાર્યું છે.

એ મુજબ ગયબ ઇમામત કે ઇમામેની મુકરર સંખ્યા માટેના પાક કુરઆને શરીફના બુક અલ્હાદીના મુદાએ તોડ્યા બાદ તે બાબતની હદીસો મએતબર કે સહીય નથી એમ પણ સાબીત થતાં અને ઇમામે મુખીનના બરા અને વારતવીક અર્થ બહરે ઇમામ સાબીત કરવા બાદ ઇમામે મુખીનને લગતી હદીસો સહીય અને મએતબર હદીસો ઠરતાં; તે લેવામાં અને આગળની ખીન મએતબર અને ખોટી હદીસોને તજ દેવામાં અમે તદન વ્યાજબી હતા એમ આપ બણી શકશે અને ખીજી હદીસો શા માટે માન્ય નથી રાખી શકતા તે પણ સમજી શકશે.

સવાલ ૨૭ મો.

મજકુર પુસ્તક પેજ ૪૯ માં તમોએ ઈન્ની તારેકુન વાળી હદીસ અહહાદી પેજ ૩૪ થી ટાંકેલ છે તો તે હદીસમાંથી તમો જાહેર અને ગયબ વીશેની માન્યતા શુ સાબીત કરી આપો છો ? મજકુર હદીસથી તો એવું જણાઈ આવે છે કે એ બેઉને વળગી રહેનાનો જે હુકમ છે તે તો એમ ખુદલુજ છે કે આ કુરઆને શરીફ અને અહલેખએત બેઉની તબદીલી કરવી અને તે બંને ચીજ અપસથી જુદી નહી થાય તો તેનો મતલબ એમજ જણાઈ આવે છે કે બેઉના હુકમો જુદા જુદા ન હોવા જોઈએ, જે હુકમ પાક કુરઆને શરીફમાં હાય તેજ હુકમ અહલેખએત કરે અને જે અહલે ખએત કહે તેને કુરઆનથી પુષ્ટિ મળે જેવી રીતે કે હદીસે શરીફ અલીયુન માઅલ કુરઆન વલ કુરઆન મઅલ અલી એટલે અલી કુરઆનની સાથે છે, અને કુરઆન અલીની સાથે છે તેનો ભાવાર્થ એજ કે હજરત અલી જે હુકમ કરે તે કુરઆનમાંથીજ હોવો જોઈએ અને પાક કુરઆને શરીફમાં જે હુકમ હોય તેજ હજરત અલી ફરમાવે, આપસ આપસમાં એક બીજાથી

વિરૂદ્ધ ન જાય, તો અહલે અચેત અને પાક કુરઆને શરીર એક બીજથી જુદા નહી થાય. અત્રે જણાવવું જરૂરનું છે કે પાક કુરઆને શરીરમાં નમાજ, રોજા, વીગેરે અહકામો બજાવી લાવવાનો હુકમ છે તે ન બજાવી લાવવા, અથવા ઇન્કાર કરવો, એ અહલે અચેત કે ઇમામની શાનથી વિરૂદ્ધ છે, અગર કોઈ મુસલમાન થઈને પાક કુરઆને શરીરના હુકમોથી વિરૂદ્ધ માન્યતા ધરાવે તો તે મુસલમાન કહેવરાવવાનો અધિકારી નથી, તો ઇમામ વીગેરેનો હુદા ભોગવવો તે ક્યાંથી બની શકે? તે વીશે તમારો મત જણાવવા કૃપા કરો?

જવાબ ૨૭ મો.

ભાઈ અચેન! આપનો મજકુર સવાલ વાંચતા હું અલીનો જમાનો યાદ આવે છે કે જંગે સીરીનમાં જ્યારે ફરેખી અમરઆસનાં ફરખમાં ફસાયેલા હું અલીના હમશરીકાએ હું અલીથી મોહું ફરવ્યું અને હદીસે સકલઇનનો અર્થ જેમ આપ કરોછો તેમ કર્યો અને કહ્યું કે “ઇમામે કુરઆનના હુકમથી વિરૂદ્ધ નહી જવું જોઇએ” અને તેથી જ કુરાને સામેત ને કુરાને નાતીક પર ફઝીલત આપી, હજરત અલીથી ફરી ગયા. હદીસે સકલઇનના જણાવવા મુજબ ઇમામની સાથે જ કુરઆન

'છે અને કદી બુદ્ધિ ચતાજ નથી એટલેકે કુર્યાનના દરેક
 ભેદો ઇમામો જાણતા હોવાથી, ઇમામના સમજાવ્યા મુજબ
 બજા કરાવના અહકામોપર અમલ કરવો જોઈએ અને જ્યાં
 સુધી ઇમામની શનાખત ન મળે ત્યાં સુધી કુરાન (તેના
 ગુલ્હ ભેદો વગેરે) મળી શકતાં નથી, એટલે કે "કુર્યાને
 શરીફ સમજવા માટે ઇમામની પહેલી જરૂર છે અને
 જો ઇમામ ગયજ હોય તો, કુર્યાન પણ તેમનાથી ગય-
 બજ ન હોય; યાને કુર્યાનના ભેદો અને અર્થો કદી સમજી
 શકાયજ નહીં," એમ હદીસે સકલઈન સુચવે છે. કુર-
 યાન જાહેર અને ઇમામ ગયજ સમજનારા રસીની
 માફક બને તે આજેને વિંટાયલી, નહિં જુદી થએલી, નથી
 સમજતા એમ અમે સમજીએ છીએ અને તેથી હદીસે
 સકલઈન કુર્યાનની જાહેરાત હોતાં ઇમામની પણ જાહે-
 રાતજ સીદ્ધ કરે છે. આપ જુદી નહીં થવાનો અર્થ
 અહકામોનું મળતાપણું જણાવવા કાશેસ કરો છો,
 પણ આપ જરા લાંબી દ્રષ્ટિ ફંકા જોશો તો જાણી શકશો
 કે કુર્યાનના અર્થો જાણનારજ ઇમામ હોય, તો પછી
 ઇમામના ફરમાનો કુર્યાને શરીફથી વિરૂદ્ધ છે કે મળતા
 છે તેની પરીક્ષા કરનાર કોણ? ઇમામ જમાના પ્રમાણે
 મહિમીનોની દીની દુન્યવી તરકકા અર્થે જે જે ફરમાનો
 કરે તે કુર્યાને શરીફથી મળતા છે કે વિરૂદ્ધ તે જોવાનું
 કામ અને ફરજ તેમની પોતાનીજ છે, તેમાં ઇન્સાનોએ

પોતાની કમતાકાત અકકલ ચલાવી, જલનમનો રસ્તો શોધવો જોઈએ નહીં. દુકામાં હદીસે સકલઈન હુકમોનું મળતામણું નહીં, પણ ઇમામ સાથેજ કુરઆન છે એમ સુચવે છે. વળી—

મીન યસ્ફલ હુકીકતે વરા શરીયતે વલા

ઇમામન ફકદ કુફર.

મતલબ કે—ઇમામ વગર શરીયત અને હકીકત સમજાતી નથી.

એ મુજબ ઇમામ વગર કુરઆનના અલકામો સમજી શકાતા નથી, એમ જણાય છે, તો જે આપ હજરે રાઝા નીમાઝ વગેરે શરીયતી અલકામો વિશે પુછા છે તે કેમ ખર લાવવા વગેરે સમજણુ ઇમામજ આપે છે અને મહીમીનો તે મુજબ વગર અકકલ ચલાવે બળ લાવે છે. જેઓ તે હુકમોમાં શક લાવે છે તેમને અમે મહીમીન ગણી શકતા નથી. (મહીમી. અને મુસ્લમીનમાં શું ફરક છે; એ સમજાવવાની આપ જેવાને જરૂર નહીં જ હોય.) વળી હજ, નીમાઝ, રોઝા વગેરે નહીં બળ લાવનારને મુસ્લમાનમાંથી ખારેજ કરવાનો આપનો મત એવકુરી ભરેલો છે. કારણકે ખુદાવન્દતઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે:—

“જેઓ ખુદાની વહદાનીયત અને કયામતના દિવસને માને છે અને સારા કત્યો કરે છે તેઓને કાંઈ ધરતી નથી.” એ મુજબ મુસલમાનપણું હજ, નિમાઝ

કે રોજ જેવા શરીયતી અહકામો ખર લાવવા પરજ આધાર રાખતું નથી, પણ ઉપર મુજબ ખુદાની વહદાનીયત યેગમ્બરો ખરહક અને કીયામતને કબુલ રાખનારાઓજ મુસ્લામીઓ ગણાય છે, પછી ભલે તેઓ અન્ય અહકામો પાળે અથવા ન પાળે. વળી આપે આ મશહુર ખયત તો સાંભળીજ હશે કે—

બેહુબે અહલેખયત ઇમાદત હરામ હયે!

ઝાહેદ તેરી નમાઝકો મેરી સલામ હય!

અર્થ—અહલે ખઈયત (હાઝર ઇમામ)ના ઉપર મહોખત વિનાની ઇમાદત હરામ છે. ઓ ઝાહેદ (દરેક શરીયતી અહકામો ખરાખર ખજ લાવનાર) તારી નીમાઝને મારા (નવ ઝજના) નમસ્કાર છે.

એ મુજબ ઇમામે ઝમાન જે સર્વદા હાઝર અને ઝાહેર હોય છે તેમની મહોખત વગરનાઓ ગમે તેટલા ચુસ્તપણે શરીયતી અહકામો ખર લાવે પણ નકામા છે, એટલે કે ઇમામની મહોખત એ સર્વ અહકામો ઉપર ફઝીલત ધરાવે છે અને તેવી મહોખત ધરાવનાર અને અન્ય શરીયતી અહકામો ખજ નહી લાવનાર મુસ્લમીન તો શું પણ મઉમીન છે, એમ આપ ઇમામનો મરતબો સમજનાર આલીમને પુછશો તો જાણી શકશો. દુ'કમાં હજ નિમાઝ, રોઝા જેવી બાબતો ઉપર ઇમામત જેટલી બાબતનો મદાર બાંધવો એ અકકલ અને ઇમની ઠાતણી છે.

સવાલ ૨૮ મો.

મજકુર પુસ્તક પેજ ૪૯ માં તમોએ અલ્લાહી પેજ ૪૬ નો સુરએ નીસાની પદ મી આયતનો ઉતારો આપેલ છે કે, યા અહય્યાહલ સઝીના આમનુ અતી ઉલ્લા વ અતીઉર રસુલ વ ઓલેલ અમ્મ મીનકુમ અય ઈમાનવાળાઓ તાબેદારી કરો અલ્લાહની અને તાબેદારી કરો રસુલની અને ઓલેલ અમ્મ એટલે હુકમવાળાની તો મજકુર આયતથી એવું સાફ જણાય છે કે ખુદા, રસુલ અને ઓલેલ અમ્મ સરવેના હુકમો એક સરખાજ હોવા જોઈએ, ઉપરાંત મજકુર આયતથી સીધ થાય છે કે ખુદા, રસુલ અને ઓલેલ અમ્મ એ જુદા જુદા છે, તો જે ફીરકો હજરત અલીને ખુદા કહે છે, તેને મજકુર આયતની રૂએ તે લોકોને તમો કેવા મુસલમાન ગણ્યા છો તે જણાવો? કારણ કે હજરત અલી ઓલેલ અમ્મ માથી છે, તો તે ફીરકો ખુદાના હુકમ વિરુદ્ધ વસ્તન ચલાવે છે કે નહિ ?

. જવાબ ૨૮ મો.

ભાઈ અએન ! ઉપરની આયત એમ સુચવે છે કે ઉલુલ અમ્ર એટલે હુકમ કરનાર (હાઝર ઈમામ)નો હુકમ માનવો, તે હૉ રસુલિલાહના હુકમ માનવા પરા-પર છે અને હૉ રસુલિલાહનો હુકમ માનવો તે ખુદાવંદતઆલાનો હુકમ માનવા પરાપર છે; એટલે કે હાઝર ઈમામની તાએદારી કરવી તે ખુદાવંદતઆલાની તાએદારી કરવા સમાન છે. જેવી રીતે હૉ રસુલિલાહે ફરમાવ્યું છે કે:—

“ જેનો હું મહિલા છું તેનો અલીએ મુરતઝા મહિલા છે. ”

તો જેઓએ ઈમામે ઝમાનનાં હુકમો પર અમલ કર્યો તેણે હૉ રસુલિલાહ બલકે ખુદ ખુદાવંદ તઆલાના હુકમ પર અમલ કર્યો પરાપર છે; એટલે કે ઈમામે ઝમાનના હુકમો તે ખુદ ખુદાવંદ તઆલાના હુકમો પરા પરા છે એમ ઉપરની આયત સુચવે છે. જેવી રીતે ખુદાવંદ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે:—

“ પરાપરા જેઓ તારી સાથે “અઈયત” કરે છે તેઓ માત્ર ખુદા સાથે અઈયત કરે છે. ખુદાનો હાથ તેઓના હાથ ઉપર છે. ”

(સુરતુલ ફતહ આ. ૧૦.)

એ મુજબ અને ઉપરની આયતના અર્થ મુજબ જેઓ ઇમામે ઝમાન સાથે બંધાયત કરે છે તે ખુદાવન્દ તઆલા સાથે બંધાયત કરે છે. આપ મ. કુર આયતનો જે અર્થ કરો છો તે ઉધે રસ્તે દોરવનારો છે. આપજ ખ્યાલ કરો કે તેરસો વર્ષ પહેલાં જે ઝમાનો હતો તે અત્યારે નથી. તેરસો વર્ષ પહેલાં જે રાહ રસમ દુનિયામાં હતી તે અત્યારે નથી, દુનિયા દરેક વખતે બદલાતી જાય છે અને તેથી તેરસો વર્ષ પહેલાં જે રીઠી, રાહ રસમોમાં જેમ અત્યારે ફરક થયો છે તેમ તે વખતના ધાર્મિક અહકામો પણ બદલાવા જોઈએ. તે વખતના અહકામો અત્યારે નિરૂપયોગી છે. ખુદ હ૦ રસુલિલાહ ના વખતમાં પ્રસંગોપાત અહકામોની ફેરબદલી થતી અને કુરઆને શરીફ નાઝીલ થયું એટલા વખતમાં ઝમાના અને સંજોગો અનુસાર અહકામોની ફેરબદલી થવાથી કેટલીએક આયતો મનસુખ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે આજે સેંકડો વર્ષ થયા એ. હુકમો એ. મુજબ બર આવે એ માનવું કેટલું અશક્ય છે તે અંધશ્રદ્ધાનો અશ્મો ધડીભર એક બાબુ રાખી વિચાર કરશો તો સાફ સાફ સમજી શકશો. અને એટલા માટે તે વખતના અહકામોને વળગી નહીં રહેતા જે જે અહકામો ઇમામે ઝમાન ફરમાવે તેજ બર લાવવા જોઈએ અને તે બર લાવવા તેજ ખુદાવન્દ તઆલાના અહકામો બર લાવવા બરબર છે, એમ ઉપરની આયતની સુચના ધ્રુણીજ વાસ્તાવિક અને આંધળાઓને રસ્તો બતાવનાર છે.

• ઈમામે ઝમાન દરૈક જમાનામાં મહિબુદ રહી પોતાના ખાસ બન્દાઓ-મહિમીનોને સ્થળ અને સમય પ્રમાણે અસ્ત કરે છે, તે પર તેઓ (મહિમીનો) તેને ખુદાનોજ અમૃ (હુકમ) સમજી અમલ કરે છે અને એ પણ એક મહિબુદ ઈમામની ઝરત બતાવે છે.

આપ હ૦ અલીને ખુદા ગણવા બાબતમાં પુછો છો તો, તે બાબત ઈલ્મે રહાનીની છે. ઈલ્મે રહાની જાણનાર હ૦ અલી તેમ હ૦ રસુલિલાહને ખુદા ગણે છે અને તે માટેની અનેક મુનાકબો પણ જમમશહુર છે, પણ તેવી ઈલ્મે રહાની કે મારફતી જ્ઞાની સમજણ શરીયતીઓના મગજમાં કદી ઉતરી શકે તેમ નહી હોવાથી, તે બાબતનો વાદવિવાદ નકામો છે. ઈલ્મે રહાની વાળા કે મારફતી જ્ઞાન ધરાવનારાઓ મ કુર આબતનો એજ અર્થ કરે કે:-

“ખુદા રસુલ અને ઉલલઅમ્મ જુજવા નામે ને રૂપે એકજ છે.”

અને તે ગણનારાઓને અમે હકાકતી કે મારફતી ધરલામી ગણીએ છીએ.”

તેવું જ્ઞાન ધરાવનાર કેવા મુસલમીન છે? અને તેઓ ખુદાના હુકમ વિરૂધ્ધ વર્તન કરનારા છે કે નહી? તે બાબતમાં એક શરીયતી કાંઈ કદી ન શકે; કારણ કે તે બાબત તેના જ્ઞાન અને સમજણથી પર છે અને તે માટે તેણે તે બાબતમાં માથું મારવાનું મોકુફ રાખવું જોઈએ.

અવાજ રહ મો.

મજકુર પુસ્તક પેજ ૫૦ માં તમોએ અટલાદીના પેજ ૫૩ ના ઉતારાથી વમાયા અલમો તઆવીલહુ ઇટલાહે। વરા શેખુન ફીલ ઇટમ વાલી હદીસ દરજ કરેલ છે, મજકુર હદીસો બહેર ઇમામની જરૂરતના પ્રકરણમાં તમો લખેલ છે તો એટલુ તો જરૂરી છે કે (તેજ હદીસ ઉપરથી) મોજુદ ઇમામ હોય તે પાક કલામે શરીફના ગુલ્લ ભેદવ ણા કલામની તઆવીલ પુરેપુરી જ.ણતા હોવા બેદએ, તેમ ઇમામે મોજુદ સાબીત કરવાના વારતે વધુ કંઈપણ ડાળા ડાળી ન કરતા ફકત પાક કુઆન શરીફના ઇટમી ખાખતમાંજ તમો માની લીધેલ મોજુદે ઇમામની ફઝીલત સ ખીત કરી આપો- ને ? કે જેથી સર્વ મુસલમાનો એક મત થઈ જાય અને પખલીક ઉપર આપનો મોટો ઉપ- કાર થાય.

જવાબ ૨૬ મો.

આ સવાલ ઘણીજ અજ્ઞયથી ઉત્પન્ન કરનારો છે. જેમ હ૦ મુસાની કામે ખુદાની હસ્તીનો સ્વીકાર કરવાની સાબેતીમાં ખુદાવન્દ તઆલાના દિદાર કરવાની માંગણી કરી તેવીજ બેહુદી માંગણી ઇમામે ઝમાનની સાબેતી માટે આપ અત્યારે કરો છો. શું અમાઊના ઇમામે કે જેઓને આખી શીયા કામ ઇમામ તરીકે કબુલ રાખતી હોય તેમાંના કાઇએ એવો પ્રયાસ કર્યો હતો? કે જે ઉપરથી તમામ શીયા સુન્ની ઉલમાઓએ એક મતે કબુલ કરેલ હોય? જે આમજ થતું હતે તે તેઓએ શા માટે તેમ ન કર્યું? શું તેઓ પાસે તેવી માંગણી કાઇએ નહિં કરી હોય? મતલબમાં ઇમામ તેવી ફઝીલત ખતાવે તેજ ઝઘડો પતે એમ કહેવું એ નાદાની છે કારણ કે—

તરવર ફળ દેવા ન જાય,

અખા આવી જાયે તે ખાય.

એ મુજબ જેઓને હીદાયતની જરૂર છે અને ઇમામની શનાખત મેળવવાની ઇચ્છા છે, તેઓ ઇલમથી તપાસી ઇમામના દર આગળ ઝુરે છે અને ખરી મહોખતથી યાયે છે ત્યારેજ તે પાક જાત તેના પર હિદાયતની નવાજેશ કરે છે. આ સવાલનો વધારે ખુલાસો અમારા જવાબ ૨૩ થી થાય છે તે ફરીથી વાંચી જવા કૃપા કરવી.

સવાલ ૩૦ મો.

મજકુર પુસ્તક પેજ પર માં તમોએ ઈસ્લામી સર્વ માન્ય હદીસ અન્ના મદીનતુલ ઇદમ વ અલીયુન ખાબોહા જણાવેલ છે તો મજકુર હદીસથી સાફ જણાય છે કે પયગમ્બર સં ઇદમના શહેર છે અને હજરત અલી અં ઇદમના શહેરના દરવાજા છે, તો શહેર મોટા કે દરવાજા તે જણાવો? ઉપરાંત એથી એટલું તો ચોકકસ થાય છે કે હજરત અલી અં તે જમાનાના સર્વ હાજર લોકો કરતાં ઇદમમાં પયગમ્બરે ખુદા સંની બાદ સર્વથી ચડી-યાતા હતા તો જે જમાનાનો જે ઈમામ હોય, તે વખતના સર્વ આલમાઓ કરતાં ઇદમમાં પ્રવીણ હોવા જોઈએ, તો ચાલુ જમાનામાં ઈસ્લામી કેમમાં સુન્નત જમાઅતમાં મહાન આલમાઓ છે, તેમ શીઆહુઓ પણ ધણા આલીમા મોજુદ છે, તો તેઓ સર્વે ઉપરે તમારા માની લીધેલા મોજુદ ઈમામની શ્રેષ્ઠતા સાબીત કરવી જોઈએ કે નહીં ?

જવાબ ૩૦ મો.

ભાઈ અચ્ચેન! આપ “અન્તા મદીનતુલ એહમ”
વાળા હદીસથી શહેર મોટું કે દરવાજાં પુછો છો તો ઇદમે
રહાની ને મારફતી જાણનારા માટે આ સવાલ નકામો
છે. કારણ કે આપે સાંભળ્યું તો હશે કે:—

“મીમ કે પરદે કે અંદર ખુદા બોલ રહ્યા હો!”
વગેરે.

રહીનક જેવા મહાન સુરીની હજારો અલી માટેની
મુંનાકબો પણ આપે સાંભળી હશે તે સર્વ આખત તંપા-
સતાં ઇદમે રહાનીવાળાઓ હ૦ રસુલિલાહ, હ૦ અલી
અને ખુદાવન્દ તઆલાનો મરતબો એક સરબો ગણે
છે તેમાં કાંઈ પણ ભીન્નભાવ ગણુતા નથી પણ દુન્યવી
રીતે જેતાં એ જેમાં કાનો દરજ્જો મોટો તે જાણવા
માટે એક શખસે ચાલુ વખતના એક પ્રખ્યાત સુરી
લેખકને આવોજ પ્રશ્ન કરેલો તેનો જવાબ તેણે ટુંકમાં
આપ્યો કે “ઉપરની હદીસ મુજબ જીવંત વહી લાવતી
વખતે જ્યારે હ૦ રસુલિલાહ પાસે એક વખત આવતા
ત્યારે હ૦ અલી પાસે જે વખત આવતા એટલે કે
જીવંતને એહમના શહેરમાં જવા માટે દરવાજાંને મળવું
પડતું અને પાછા બહાર નીકળતી વખતે પણ દરવાજાંને
મળવું પડતું અને તેથી હ૦ અલીનો દરજ્જો સમજી
લેવો.” આ જવાબ અમે પણ આપને આપીએ છીએ

અને આપને તે પર સંતોષ થશેજ વધારે વીગતવાર ખુલાસો ૨૩ તથા ૨૯ માં આપેલ છે તે જોઈ લેવા તકલીફ લેવી.

મી૦ અએનના પત્રનો છેવટનો ભાગ.

સુઝ સાહેબ ! ઉપર દર્શાવેલ પત્રનો ૩૦ ફક્ત આપ તરફથી પ્રકાશમાં આવેલ ઇમાને મોબુદમાંથી કેટલીક શંકાઓ થતાં તે નીરવાણુ કરવાનેજ પ્રયાસ કરેલ છે, અને તેવીજ રીતે અન્યોને પણ કંઈને કંઈ શંકાઓ થતી હોવી જોઈએ એમ ધારું છું, હવે જો આપ પત્રનો સાથ ઉતરો પુસ્તક રૂપે પ્રગટ કરશો તો જરૂર ઈસ્લામી આલમમાં ઘણાજ પ્રકાશ થઈ શકશે ?

આપ ઈસ્માઈલી કોમમાં ઘણી મુદત થઈ ધાર્મિક પ્રકાશ કરવા કોશીશ કર્યા કરો છો, છતાં જોઈતું અજવાણું પાડી શક્યા નથી તેનો દુઃક ઠાપલો. કોઈપણ ઈસ્માઈલી બંધુ ઉપર કોર્ટમાં ધાર્મિક કેસ થતાં, ત્યાં ભરકોર્ટમાં કુર-આનનો ઇનકાર કરે છે, (જુઓ હાજી બીબી તથા ગુરબાઈ કેસો વીગરે) તે કેટલી દીલગીરીની વાત છે અને આપ ઇમાને મોબુદ પણ પાક કુરઆને શરીફ ઉપરથી અન્યો (કે જે અરબીક ભાષામાં જેને એક ત્વલીફનો પણ

જ્ઞાન ન હોય તેવાંયે.) ની શીખામણો ઉપરે લક્ષ આપી બહાર પાડેલ છે, તે અરેજ વીચાર શીલ પુરપને આજુ નથી.

આપ જ્યારે પણ પ્રશ્નો સાથના ઉત્તરો પ્રગટ કરો ત્યારે આપ અરેખીક કેટલું જ્ઞાન ધરાવો છો અને કેટલી ડીગ્રી મેળવેલ આલીમ છે, તેપણ બહુર આલમને જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉપરના પ્રશ્નો કાંઈપણ અહેખાઈ અથવા દુશ્મનાઈથી કરેલ નથી એટલું ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે!

પ્રશ્નોનાં ભાષાદોષ અથવા વ્યાકરણ દોષ જ્યાં હોય ત્યાં સુધારવા કૃપા કરશો, મેં વકલા તરીકે અથવા લેખક તરીકેના અભ્યાસ કરેલ નથી, તેમ આ પ્રયાસ બહાવો પાડેલોજ હોવાના સખમે કંઈ ભુલ થઈ ગઈ હોવી જોઈએ તો તે માટે ક્ષમા ચાહુ છું. તા. ૧૧-૧૨-૧૯

હીં છું આપને સદા સુમાળી ઉપ-
દેશક તરીકે જોવા ઇચ્છનાર આકાંક્ષી

“અબોન”

અમારો ખુલાસો.

પ્રિય બંધુ અએન! આપના ત્રીસે સવાલોના જવાબ આપવા ઉપર મુજબ યથાશક્તિ કાશેશ કરેલી છે, તે આપને રૂચે અગર નહી રૂચે તે જોવાનું એક બાબુ રાખતાં આપના અતઃકરણમાં રહેલા નીઃપક્ષપાત-પક્ષાનાં કાંટામાં અનારા જવાબોને તોળી જોશો તો અમારા જવાબનું ખરાપણું આપ જાણી શકશો.

આપે સવાલો પુછવામાં જે સબ્યતા વાપરી છે તે માટે આપનો ઉપકાર માનું છું. હું કેટલું અરખી જાણું છું અને હું કેટલું એલમ ધરાવું છું વગેરે ખુલાસો મેં વગાઉ આપેલ છે. એક અરખી અક્ષર નહી જાણનારની સુચના ઉપરથી મેં બુક ઈમામે મોબુદ લખી છે, એવું અનુમાન બાંધવામાં આપે જરા ઉતાવળ કરી છે. ખરૂં આપની સમ.માં જેમ આવ્યું તેમ માનવાને આપ મુ. તયાર છો, તે માટે હું વધારે કાંઈ પણ કહી શકું નહીં!

આપે મજકુર સવાલો કાંઈપણુ જાતની અદેખાઈ કે દુશ્મનાઈ વગર પુછેલા જણાવો છો તો તે માટે આપને ધન્યવાદ ધટે છે અને આપની વૃત્તી તેવીજ સર્વાં રહે એવું હૃદયુ છું.

ઉવટમાં સવાલોના જવાબો આપવામાં જો કે દરેક પ્રકારની સભ્યતા અને માન જળાવવા કાગલ રાખેલી છે છતાં કાંઈ જગોએ આપની લાગણી દુખાવાનું કાંઈ કારણ શ્યાય તો તે માટે દરગુજરની દ્રષ્ટિથી જોશો એવું આજીજીથી માંગી લઉં છું.

એજ અરજ.

લી. આદીમે દીન.

ગુલામે ઈમામે મહિબુલ.

૯. લીલાઈ નાનલ હુલ.

મીં આકાંક્ષીનો પત્ર અને તેનો ખુલાસો.

અમે મીં અએનના જવાબો લખી રહ્યા અને તેને પ્રેસમાં મોકલવાની તકરારીમાં હતા, એવામાં મીં આકાંક્ષી નામના કાઈ જણાસુનો અમાને પત્ર મળ્યો તેમની ઈચ્છા અનુસાર અમાએ આજ જગ્યાએ નિવેડો કરી નાંખવાનું વાગ્યું છે અને તેથી તેમનો આપો પત્ર નીચે આપીએ છીએ.

મીં આકાંક્ષીના પત્ર.

મહેરબાન સુવક્તા અને સુઝ ઉપદેશક સાહેબ,

વલીમાઈ નાનજી હુદા બંગ-મુખઈ.

આપના તરફથી ઈમામે મોબુદ ભા. ૨ જે પ્રગટ થવાની જાહેર ખબર ઇસ્માઈલી સતપ થ પ્રકાશ પુસ્તક ઈ આ અંક ૩ જ માં વાંચી અત્યંત આનંદ થયો છે, તે કાર્ય ખરેખર રતુતિ પાત્ર છે પરંતુ તે પ્રેસમાં મોકલાવ્યા પહેલાં આ એક ખાખત ઉપર જરૂર લક્ષ આપવા મહેરબાની કરશે તે વારંવાર નવા ભાગો છપાવવાની કડાકુટ કઈક અશે આજી થવા સંભવ છે.

હકીકત નીચે મુજબ.

- (૧) ઇમામ એટલે શું ? અને તેની આવશ્યકતા શું છે ?
- (૨) ઇમામનું ચરીત્ર કેવું હોવું જોઈએ ?
- (૩) પ્રાચીન ઇમામ અને અર્વાચીન ઇમામમાં કાંઈ ભેદ છે કે નહીં ? જો હોય તો તે શું તે જણાવો !
- (૪) પ્રાચીન ઇમામો અર્વાચીન ઇમામો મ્વા-ફીક દુન્યવી માયા સંબંધિતા હતા કે કેમ ?
- (૫) દરેક ઇમામ પોતાના સમયમાં પોતાના ટોળાને પોતાની પછવાડે પુઠાની ઇમાદત કરાવવા હતા, અને હમણા તે રીવાજ કેમ બંધ પડ્યો છે ?
- (૬) ઇમામમાં નમ્રતા કેટલી હદ સુધી હોવી જોઈએ ?
- (૭) ઇમામને ઇશકે અટલાહમાંજ વક્ત વીતવો જોઈએ કે અયાશીમાં ?
- (૮) હજરત અલી અબ પોતાના જમાનામાં પોતે જવની સુકી ગેટલીઓ ખાધ મહિવત મજૂરી કરી ગરીબોને ખવડા-

વતાં અને દુન્યવી માયાનો સંબંધ
નહોતા કરતા અને આજ તે જમાનાથી
વિરૂદ્ધ વર્તન થાય છે તો તે અને આ
જમાનામાં ફેર શું ?

- (૯) ઈમામોની સ્થિતિ કેવી હોવી જોઈએ ?
- (૧૦) ઈમામ અને દુનીયાદારીમાં શું
ફરક છે ?
- (૧૧) આગલા ઈમામોની સ્વતંત્રતા અને
પરતંત્રાનો સંબંધ કેાની સાથે હતો
અને હાલનાનો કેાની સાથે છે ?
- (૧૨) જેમ ઈસ્માઇલી શાહીમાં ઈમામ છે,
તેમ કેાઇ બીજા મહાહુબમાંથી કેાઈ
રાખસ પરહેઝગાર થઈ પોતાને ઈમામ
તરીકે ગણાવે તો તેને માન્ય રાખવો
કે કેમ ? ઈમામને ઓળખવા શી રીતે ?
- (૧૩) દુન્યામાં દુન્યવી અયાશી છંદગી કેાણ
ભોગવે ? ઈમામ કે દુનીયાદાર ?
- (૧૪) આખેરતમાં દુન્યવી પરહેઝગાર રાખસ
ને આરામ મળશે કે અયાસી ઈમામને ?
- (૧૫) પયગમ્બર સંલેખના અરબીક ભાષાનું
ઈલ્મ ધરાવી શાન મળવો નીતિશ
ગણાયા અને તેમના તરફથી વંશપર-

પરં ઇમામની ગાદીએ બેસનાર એજ વર્તનથી ચાલ્યા આવ્યા બ્યારે આજે દરેક ભાષા શીખી નીતિજ ગણાય છે અને અરેબીક ભાષા તરછોડી દેવાય છે, તે અરેબીક ભાષા ઉચ્ચ છે કે હાલની અન્ય ભાષા ?

- (૧૬) પયગમ્બર સાહેબ અને ત્યારપછી હજરત અલી અઃ પેતાની છાંદગી પર્યંત કેવી રીતે વર્તયા ? અને તે દીવસથી આજ લગીમાં ક્યારથી ફેર પડી ગયો કે જેથી આજે અરેબીક ભાષાથી સહન્ટર દુર રહેવું પડે છે.
- (૧૭) ગત ઇમામેના ચારીત્રો અને સહન-શીલગાની પ્રશશા કરવી જોઈએ કે નહીં ?
- (૧૮) ગત ઇમામેના ચારીત્રો પડવા અને સાંભળવા ? કે વીતી ગએલ ઇમામેની નસીહતો અહણુ કરવી ?
- (૧૯) હીન્દુ દેવતાઓ પણ શું ગત ઇમામે કરતાં શ્રેષ્ઠ હતા ? કે બ્યારે તેઓના દુષાંતો અપાય છે, અને ઇમામેના દુષાંતો બંધ થાય છે.

(૨૦) ગત ઇમામે ઇતીહાસીક પુરાવાથી
 પોતાના જમાનામાં દરેક મનુષ્ય કરતાં
 ઇતિહાસમાં શ્રેષ્ઠ હતા તે ચાલુ જમાનામાં
 જેને ઇમામ ગણવામાં આવે છે તે
 ચાલુ જમાનાનાં સવ ઇતિહાસ ધરાવનાર
 કરતાં શ્રેષ્ઠ હોવા જોઈએ કે નહીં ?

ઉપર મવાડીક કેટલીક શંકાઓ
 ઇસ્માઇલીઓ સીવાય અન્ય મુસ્લમાનો
 સાથે સમાજમ થતાં ગએ વાર વાર
 કરી જણાવે છે, ત્યારે હિતરો કાંઈપણ
 આપી શકાતા નથી જેથી આપ ઇમા-
 મની થાખવટ કરવા પ્રકાશી નીકળેલા
 હોવાથી આપને સુચના આપી ચોગ્ય
 જણાઈ છે જેથી ઇસ્માઇલી સતપંથ
 પ્રકાશદાર આપને આપી છે, મારે
 આ શંકાઓ અને અન્ય એવી બીજી
 શંકાઓનો તોડ કરી ઇસ્માઇલીઓ
 સાથે અન્ય ઇસ્લામ ટકી શકે નહી
 તેવી મજબુત દલીલો સાથે ઇમામે
 મોમ્બુહ ભાગ બીજો જાહેરાતમાં
 લાવશે તે અરેખર ધણેજ પ્રકાશ
 પડી શકશે.

૧૨૬

હાલ આપ કંઈ પદ્ધતિસર શરૂ કરેલ છે, તેથી હું અજ્ઞાન છું માટે આપને યાદી આપેલ છે, ધર્મની બાબતમાં મુમુક્ષુને જે કંઈ પુછવું હોય તેની છુટ હોય છે જેથી દોષ ક્ષમા કરી નમ્ર હૃદયે વીચાર કરી દરગુજર કરશો.

તા. ૧૧-૧-૧૯૨૦

લી. “ આંકાંક્ષી ”

ના યોગ્ય સ્વીકારશો.

અમારો ખુલાસો.

ભાઈ આંકાંક્ષી! આપના પત્રમાંના વીશ સવાલોમાંના ધણાંખરા સવાલોના જવાબો અમેાએ મી. અએનને આપેલ ત્રીસ જવાબમાં આવી જતા હોવાથી, તેની પુનરવર્તી કરવાની જરૂર જણાતી નથી અને તેથી તેના જવાબમાં ફક્ત મજા કરે જવાબોના હવાલાએાજ આપેલા છે, તે આપ વાંચી મનન કરી જોશો, તો આપ પરાંખર જવાબ મેળવી શંકાઓનું સમાધાન કરી શકશો.

જવાબ ૧ લો-“ ધર્મામ ”નો અર્થ “ એલેલ અમ્મિનકુમ ”વાળા આયત જે જવાબ ૨૮ માં આપવામાં આવેલ છે અને જેનો ખુલાસો સુખાણથી તે જગોએ કરવામાં આવેલ છે તે જોઈ લેવા કૃપા કરશો.

જવાબ ૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯-૧૦-૧૧-૧૩-૧૪ = આ સવાલ તો ઇમામના કાર્યો માટે હદ બાંધવા આવતના છે એ માટે અમારા જવાબ ૭-૮ તથા અન્ય જો જો જગીએ તે આવતનો ખુલાસો હોય તે તે વાંચી લેવા કૃપા કરવી.

જવાબ ૧૨ મો-આ માટે અમારો જવાબ ૫ મા પુરતા ધ્યાનથી વાંચી જવા મહેરબાની કરવી.

જવાબ ૧૫ મો ૧૬ મો-આપ ભાષા ઉપર વધારે વજન આપો છો પણ ભાષા એ કંઈ મુકતીનું સાધન નથી એમ એક નાનું બચ્ચું પણ સમજી શકે છે અને એ માટે આપ સવાલ કરો છો એ જોઈ અમોને તાજુખી ઉપજે છે. ખુદાવન્દ તઆલાએ તો ફરમાવ્યું છે કે-

“અમે કાઈ પયગમ્બરને પોતાની કામની ભાષા સીવાય મોકલ્યો નથી (તે ભાષા સહીત મોકલ્યો છે) એટલા માટે કે તે ધર્મ-નિયમોનું તેઓને માટે વર્ણન આપે. પછી જેને ખુદા આહે છે તેને તે આડે રસ્તે લઈ જાય છે અને જેને ચહાએ તેને સીધો રસ્તો ખતાવે છે, અને તે શક્તીવાન અને સત્ય કરનાર છે.”

(સુરતો-એષ્ઠાહિમ આં ૪ થી)

એ મુજબ અરબસ્તાનનાં હ૦ રસુલિલાહ રહે-વાસી હોવાથીજ અરબી ભાષામાં કુરઆન ઉતર્યું અને તેજ મુલકની ભાષા સાથે પયગમ્બર આવ્યા પણ જમ આપ લાંબો ખ્યાલ કરો કે ઉપરની આવત મુજબ જે હિન્દુસ્તાનમાં પયગમ્બર ઉતર્યા હોત તો કઈ ભાષા સાથે હોત ? મતલબમાં ભાષા સાથે ધર્મને કે ખુદાવન્દ તઆલાને કાંઈ લાગતું વળગતું નથી, ખુદાવન્દ તઆલા ફરમાવ્યું છે

સમજવાની તાકત ધરાવે છે. તેની પાસે દરેક ભાષાઓ સરખીજ છે અને તેથીજ ખુદાવન્દ તઆલાએ એજ આયતમાં એખે એખું ફરમાવ્યું છે કે—

ખુદા જેને ચ્હાય છે, તેને સીધો રસ્તો ખતાવે છે. (ભાષાનું જ્ઞાન નહીં.)

જવાબ ૧૭ મો—ગત રાજાઓના ચરીત્રો ચાલુ જમાનાના રાજાના વખતમાં વાંચવા અને વખાણવા જેટલા જરૂરના, ઉપયોગી અને ફાયદાકર્તા છે. એકલાજ ગત ઇમામોના ચારીત્ર વગેરે હાલતા જમાનાના ઇમામના વખતમાં વાંચવા, વખાણવા, જરૂરના ઉપયોગી અને ફાયદાકર્તા છે.

જવાબ ૧૮ મો—ગત અને વાતી ગયેલાનો અર્થ એકજ છે. “વારો તેની આણુ” એ કહેવત જગમશહુર છે. ગત કે વાતી ગયેલા રાજાઓના હુકમ અને કાયદા ઉપર અમલ કરનાર અને ચાલુ રાજાના હુકમો અને કાયદાની દરકાર નહીં કરનાર જેવીજ સ્થિતી ગત ઇમામની નસીહતો પર અમલ કરનાર અને ચાલુ જમાનાના ઇમામના હુકમ અને કાયદાની નહીં દરકાર કરનારની છે.

જવાબ ૧૯ મો—હિન્દુ દેવતાઓ યાને હિન્દુસ્તાનના મહાન પુરખો પણ અગાઉના જમાનાના હિન્દુસ્તાનના લોકોના રાહનુમા (હાદી), હતા અને તેઓને પણ ખુદાવન્દ તઆલાએ મોકલ્યા હતા જેમ ખુદાવન્દ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે—

“નથી કાઈ એવી કામ કે જેના પર હાદી મોકલવામાં આવ્યો નહિ હોય!”

તો હિન્દુસ્તાનના વતનીઓ અતી પ્રાચીન કામ છે, તેમના પર પણ ખુદાવન્દના કહિલ મુજબ હાદી યાને પયગમ્બરો મોકલવામાં આબ્યા હતા અને તેઓજ તે મહાન પુરૂષો છે અને એક લાખ અને ચોવીસ હજાર પેગમ્બરોમાંના તેઓ પણ હોવા જોઈએ, એમ ખુદાવન્દતઆલાના મજકુર કહિલથી સાબીત થાય છે, તો ઇસ્લામી ગણાવનારે તે પેગમ્બરોના દરેકને બરહક સમજવાજ જોઈએ અને જો બરહક સમજે તો ઇમામો કે પેગમ્બરોથી તેમનો ઉતરતો દર-જમે ગણવાની મુખાઈ અને જેવ્યદથી નહીજ કરવી જોઈએ અને તેથી તમારા ૧૮ માં સવાલના જવાબ મુજબ તેઓને પણ ગત ઇમામો જેવાજ ગણવા જોઈએ અને તે મુજબ તેમની પ્રસંશા વગેરે થાય તે વાસ્તવીક અને વ્યાજબી છે.

જવાબ ૨૦ મો-આ માટે અમારો જવાબ ૨૩-૨૬-૩૦ વાંચી જવા તેકલીક લેવી,

એજ અરજ:

લી૦

વલીલાઇ નાનજ હુદા.

મી૦ ગુલામહુસેનભાઈ જંગખારવાળાને જવાબ.

ધમામે મોબ્લુક મુદ્દું જવતું કરી શકે છે.

સાવનગર (કાઠીયાવાડ) મુકામે પ્રગટ થતું ઇશના અશરી માસિક શહેનજત કિતાબ ૨૮ મી હિસ્સો ૧૧ પાને ૩૪૧ માં મી૦ ગુલામહુસેનભાઈ “ધમામે મોબ્લુકનું રેવ્યુ”ના હેડીંગ હેઠળ જે લખાણ કરે છે તેમાં ખાસ મુદા તરીકે “ધમામે મોબ્લુક મુદ્દું જવતું કરી શકે” એ દલીલ પેશ કરે છે. આ દલીલનો જવાબ આજ બુકમાં સમાઈ જાય એવા હેતુસર તખયાર થયેલ આ બુકને બાઈન્ડીંગમાં જતી અટકાવી, આ બાબત દાખલ કરવાનું વાજબી ધાર્યું છે.

મી૦ ગુલામહુસેનભાઈ જંગખારવાળા
જવાબે છે કે:—

ચર્ચા ઉપરથી ઉપજતો વિચાર અને
મુખ્ય મુદ્દો.

“ મીં અલીબનના જવાબમાં હાજી નાજી સાહેબે જે ટુંકમાં ખુલાસો આપ્યો હતો તેમાં આ નીચલી વિગત સાથે જોડી લેવામાં આવત તો આ ચર્ચા લંબાવવાને મીં એડીટર સાચેજ હિમ્મત કરત, ઇમામની સીફતોમાંથી મુરદાને જીવતું કરવું ઇત્યાદી સામાન્ય માણસોથી નહીં થઈ શકે તેવાં કામો વડે ઇમામની સચ્ચાઈની ક્ષીલ હાજી નાજી સાહેબે ગણાવી છે તો તે ક્ષીલવડે ઇમામે ઝમાનના ઠાવા કરનારાઓ જે મોઅજ્જા ખતાવી શકતા હોય તો તેમને માનવા હાજી નાજી સાહેબ તઇયાર છે, એવાં હાજી નાજી સાહેબનાં લખાણના જવાબમાં મીં અલીબને ખરો જવાબ ન આપતાં વાતને આડી મરડી નાંખી છે, કે હું હસા તથા યુઝર્ગ શમ્સ તમ્બેઝ મુરદાને જીવતું કરેલ છે, એમને ઇશાના અશરીઓ ઇમામ તરીકે ગણશે કે? હાજી નાજી સાહેબના મીં અલીબનને આપેલા જવાબમાં

આ વાક્ય જોડવાને હું દુસ્ત લેખું છું કે “માસ કરેલા સવાલનો મીઠ અક્ષીજન સીધો જવાબ આપતા નથી, હું એમ કહું છું કે મારી માન્યતા મુજબ ઇમામે ઝમાન ગાયબ છે, જ્યારે મીઠ અક્ષીજન ઇમામે ઝમાનને હાજર મનાવે છે, અત્રે તો મારો અગાઉનો સવાલ આખાદ વગર જવાબ મળ્યે કાયમ છે કે જેઓ ઇમામે ઝમાન હાજર હોવાનો દાવો કરે છે તેઓ મુરદાને જીવતું કરી શકે છે? જો તેવા ઇમામે મુરદાને જીવતું કરી શકતા હોય તો હું તેવા ઇમામેને માનવા તઈયાર છું” મીઠ અક્ષીજન, અને તેની સાથે મીઠ એડીટર એવી સાબેતી આપી શકતા હોય કે તેમણે માનેલા ઇમામની અંદર એવી કુદરત છે કે તે મુરદાઓને જીવતાં કરી શકે છે તો માત્ર હાજી નાજી સાહેબ તો શું તમામ મુસલમાનો તેમને ખુદાનો પ્રતિનિધી ગણવા તઈયાર થશે અને મુસલમાનો સીવાય બીજા લોકો તેને દર્ઘવી મુરૂપ ગણશે, પણ આજ દીન સુધી ઇમામે ઝમાન

નના દાવો કરનારાઓએ કોઈ મુરદાને જીવતાં કરવાની ખબર આપી દુન્યામાં આહિર આવી નથી.”

અમારો ખુલાસો.

“ઈમામે મોહુદ”ની સીકાતોમાંની એક મુખ્ય સીકાત મુરદાને જીવતું કરવું તે છે “એમ મીં ગુલામ-હુસેનભાઈ જંગખારવાળા જણાવે છે. અમો તો એટલે હદ સુધી કહીએ છીએ કે ઈમામ મુરદું જીવતું કરી શકે છે એટલું જ નહિ પણ ઈમામથી નીચેના દરજ્જાના પીર પણ તેવી રીતે મુરદું જીવતું કરી શકે છે જે માટે મદ્યન પીર શમ્સ તબ્રેક કે જે હસમાઈલી પીરોમાંના એક છે, તેઓએ પણ મુરદું જીવતું કરેલ હોવાનું સાબેત છે.

વળી મીં હાજી ગુલામઅલીને તેઓ જવાબ આપવા માટે શીખામણ હતા લખે છે કે “જો તેવા ઈમામો મુરદાને જીવતું કરી શકતા હોય તો હું તેવી ઈમામોને - મામલુ જાહુમાર કહું.”

ત્યાર બાદ તેઓ જણાવે છે કે “પણ આજ દીન સુધી ઈમામે ઝમાનમાં દાવો કરનારાઓએ કેાઇ મુરદાને જીવતાં કરવા િ ખબર આપી દુન્યામાં બહાર આવી નથી.” તો જણાવવાનું કે જેઓને હિદાયત લેવાની ગરજ છે અને હાદીની શનાખત મેળવવા ઇનતેઝાર છે. તેઓને તેવા સાચા હાદીની હિદાયત તુરત મળી શકે છે અને નહાની જણાતી ખાખતમાંથી મહાન બોધ મેળવી શકે છે.

આજનો ચાલુ ઝમાનો બહેમનો નથી. ચાલુ ઝમાનામાં મુરદાને જીવતું કરવું એટલે મરી ગયેલા માણસને જીવતું કરવું એ કેટલું બહેમ ભરેલું ગણવામાં આવે? તે આજના ઝમાનાનો અભ્યાસક સારી રીતે સમજી શકે છે. અમારો ઇસમાઇલી દીન શીલોસોશીયી ભરેલો છે. અમે હિઝ હાઇનેસ નાં આગાખાનને ચાલુ ઝમાનાના ઈમામે મહિબુદ તરીકે માનીએ છીએ. તેઓ નામદારમાં એક સાચા ઈમામની દરેક સીકાતો બેધએ છીએ, અમારા એ નામદારે એક મુરદું તો શું પણ એક આખી મુરદાલ કામને સંભાળ કરી છે. તેઓને ‘નામદારનાં’

પુરીદિના બોલથી સાબીત કરવા નથી માંગતા, પણ
ધરણી આગેવાનોના શબ્દોથી સાબીત કરવા માંગીએ
છીએ જેનો પુરાવો નીચે આપીએ છીએ.

ધમામે મોજુદ સુરદું છવતું કરી શકે છે.

ત્યારે નાં આગાખાન તાં ૧૧ મી જાનેવારી
૧૯૧૩ ના રોજ સુરત મુકામે પધાર્યા ત્યારે ઓનરેબલ
સરદાર સમયદઅલી એહરસે પોતાને ત્યાં તેઓ નામદારને
ખાસ આમંત્રણ કરી બોલાવ્યા હતા જે પ્રસંગે સુરતના
આગેવાન શહેરીઓ ઉપરાંત સુરતના કલેક્ટર સાહેબ
મીં એડવકાન, આસીસ્ટન્ટ કલેક્ટર મીં રોજવીક
પોલીસ સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ મીં મેકડોનલ્ડ, જલ્લા જજ મીં
એડવકાની, નગરશેઠ મીં ભગુભાઈ, ખાં ખાં મીં ખમ-
નજ એલજી મોદી, ખાં સાં મોલવી મીં અબ્દુલ
કાદર, તઈયબખાઈ, મુલ્તાં મહમદઅલી મશકતી તથા
મીં નુરમહમદ શેખ વગેરે આગેવાન સંબંધીત મહંમદીયા
દાજર હતા.

શરૂઆતમાં ઓં સર સમયદઅલી એમ. એહરસે
મીં આગાખાન સાહેબને ઉપર બોલે છે.

બાદ અન્નુમને ઇસલામ તરફનું માનપત્ર સહયદ અણુપકરે વાંચી સંભળાવ્યું હતું, જેમાં નાં આગળ ખાન સાહેબની જબબ તારીફ કરવામાં આવી હતી, જેમાં ખીબ પેરામાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે:-

**અન્નુમને ઇસલામના માનપત્રનો
થોડોક ભાગ.**

આપ શેહનશાહી ખાનદાનના આલી નામખ હોય છતાં હામીએ, ઇલમ અને મુસલમાનોના હકોના સરપરત કરનાર એક પાહોશ ફર્યાદ, હીંદના સખળા મુસલમાનો માટે કામી અને મુલકી ખીદમત ખબરી કાવવામાં સુખ માદક પ્રકાશીત છે, અને સર સહયદ સાહેબના મનમાં જે ખ્યાલો અને ઇરાદા હતા, તે સરવે આપે સાંભળેલા સીધ્ધ કરી ખતાવ્યા છે અને સર સહયદના ગુજરવા પછી—

મુરદા સુમાન અવસ્થામાં પડેલી (મુસલમાન, જેને સહયદ કરી ખતાવી—

સર સહયદ સાહેબની ભરીશ્વ વાણી ખરી કરી ખતાવી છે; જેમકે “મરદી અઝ કલખ ખીદન આયદ

વ કાર બહુનહ ” એટલે અણધારી એક પુરુષ બહાર આવી કામ સંપૂર્ણ કરી બતાવશે અને જે હમદદી અને ઉદારતા બાલકન લડાઈના ઝખમી ગાઝીઓ તથા યતીમ બચ્ચાંઓ તથા વીધવાઓની અંતઃકરણથી કાઠી હતી તે માટે ઇસ્લામીઓમાં સંતોષ અને ખુશાલી વ્યાપી રહી છે. ટુંકમાં આપ નામદાર પુણ કળાએ ચહેલા પ્રકાશ રૂપ છે. વગેરે.”

લાઇ ગુલામ હુસેન! ઉપરના માનપત્રમાં સમાયેલા શબ્દો આપ જે ઇમામે મોજુદની શોધ ખરા અંતઃકરણથી કરવા નીકળો તો, રસ્તો બતાવનારા માલુમ પડશે. ઉપરના માનપત્રનાજ કેટલાક બોલો જે અમારા નાં આગાખાન માટે એક ઇસ્લામી સંસ્થા તરફથી ઉચારવામાં આવેલ છે તેમાં, અમે તે નામદારના ખાકશાર મુરીદો એક સાચા ઇમામમાં હોવી જોઈતી સખળી સીદ્ધાતો જોઈ શકીએ છીએ જેમકે—

૧. તેઓ નામદાર શહેનાહી ખાનદાનના આલીનસખ છે.
૨. તેઓ નામદાર હામીએ ઇદમ અને મુસલમાનોના હકોના સરખરત કરનારા એક આહોશ રૂપયાજ છે.

૩. તેઓ નામદાર ઇસ્લામી કામી અને મુસ્લી ખીદ-
મત ખગ્ગવી લાવવામાં સુર્ય માફક પ્રકાશીત છે.

૪. તેઓ નામદાર મુરદા (સમાન અવસ્થામાં પડેલી
કામને) સજીવન કરનાર છે.

૫. તેઓ નામદાર અણુધાર્યા એક મહાન ઇસ્લામી
નર તરીકે ઇસ્લામી ઇદમી કાર્યને સંપુર્ણ કરનાર છે.

૬. તેઓ નામદાર ઇસ્લામીઓને સંતોષ આપે અને
ખુશાલી ઉત્પન્ન કરે એવી ઉદારતા અને હમદદી
ધરાવનારા નર છે.

૭. તેઓ નામદાર પુર્ણ કળાએ ચઢેલા સુર્યના પ્રકાશ
રૂપ છે.

ઉપરની સાત બાબતો જે ઇસ્લામના ખરા પેશ-
વામાં યાને એક સાચા ઇમામમાં હોવી જોઈએ તે
સઘળી તેઓ નામદારમાં મોજુદ છે, એમ ઉપર મુજબ
સાબેત થાય છે. તે સીવાય એક સાચા ઇમામમાં હોવી
જોઈતી અન્ય સીકાતો તેઓ સંપુર્ણ રીતે ધરાવે
એમ અમો તેઓના કાર્યોથી અનેક વખત જોઈ શકીએ
છીએ પણ—

“એ વધુ સુયની શેરાની બેઠ ન શકે
તો સુયનો વાંક નથી.”

એ સીવાય આપ માટે અમો વધુ શું કહીએ ?
વળી મીં ગુલામ હુસેનભાઈ! આપ તે બાદ
જણાવો છો કે:—

“મીં અલીબનનાં લખવા મુજબ હં ઇસા
અલમ હિસ્સલામ તથા બુબુર્ગ શમ્સ તખ્તે મુરદા
જીવતાં ક્યાં હતાં. હં ઇસા અન્ના બારામાં તો કુરાન
સાક્ષી પુરે છે કે તે હજરતે આવો મોજીઓ બતાવ્યો
હતો; જ્યારે બુબુર્ગ શમ્સ તખ્તના બારામાં મીં અલી-
બને કોઈ સાબેતી આપી નથી. વગેરે.”

ઉપર મુજબ આપ બુબુર્ગ શમ્સ તખ્તે મુરદાને
જીવતું કરવા બાબતમાં મીં અલીબન પાસે સાબેતી
માંગો છો પણ એ બાબત સુયની હસ્તી જેવી સાબેત
છે. હિન્દુ આલેમો પણ આ બાબત સત્ય માને
છે, જ્યારે આપ એક ઇસ્લામી હોવા છતાં, એક ઇસ્લામી
મહાન પુરૂષના બહેર કાંઈથી નાવાકેફ છો તે બેઠ
તાજીબ થઈએ છીએ.

૬૦ શમ્સ તમિઝે મુરદું જીવતું કર્યાં બાબતમાં
મી૦ મહાસુખભાઈ તુનીલાલ વિસનગરવાળા અનવર
કાવ્ય આવૃત્તી પાંચમી નામની મશહુર કીતાબના દીખા-
ચામાં પાત્રે ૨૭ માં જણાવે છે કે:-

કીતાબ અનવર કાવ્યમાંથી ઉતારો.

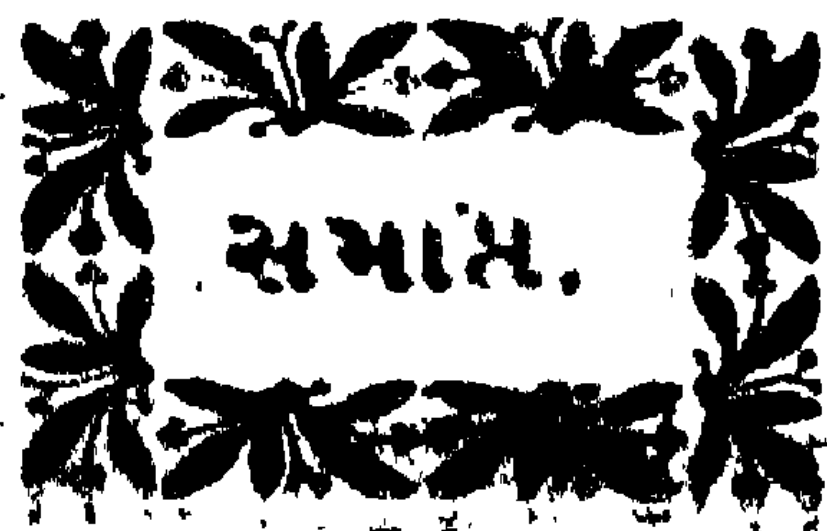
“ શમ્સ તમિઝ પરમેશ્વરનો ખરો આશક ફકીર
હતો, તે કબ્રસ્તાનમાં પડી રહેતો હતો. એક દીવસે
બાદશાહનો છોકરો મરી ગયો તેથી બાદશાહે તમામ
શાસ્ત્રકારોને બેગા કરી હુકમ કર્યો કે “તેને જીવતો કરો
નહી તો બધાને મારી નાખીશ.” આવા હુકમથી શાસ્ત્ર-
કારો મુવાને જીવતો કરે એવા માણસની શોધ કરવા
લાગ્યા તો કબ્રસ્તાનમાંથી આ શમ્સ તમિઝ મળી આવ્યો
અને તેને બાદશાહ આગળ ખડો કર્યો. શમ્સ તમિઝે
શરૂઆતમાં જાહેર કર્યું કે “હું આ છોકરાને જીવતો
કરીશ અને આ બધા શાસ્ત્રકારોને મરતા બચાવીશ
પણ મને ખાતરી છે કે તમે બધા શાસ્ત્રકારો મને
મારશો.” બધાએ કહ્યું કે “અમે તને કંઈ નહીં કરીયે”
ત્યારે શમ્સ તમિઝે બેગા કરવાને કહ્યું “હું

એઈની" (ઉઠ મારા હુકમથી) આ શબ્દોથી છોકરો જીવતો થયો."

એ સીમાય અન્ય પુસ્તકોમાં પણ ઉપરની વાત મળી આવે છે અને અમારા હસમાઈલી શાસ્ત્રોમાં તે આ બાબત ઠેક ઠેકાણે નજરે પડે છે.

મીં ગુલામ હુસેનભાઈ ! જેવટમાં આપ નામદારને અર્થ ગુજરવાની રજા લઉં છું કે, આપનો મુદ્દો મુરદાને જીવતું કરવાનો જવાબ અમોએ ઉપર આપ્યો છે તેથી સંતોષ થશે છતાં આપ શરીયતી પાઈરીથી આગળ વધેલા નહિ હોવાથી એ બાબત આપના ધ્યાનમાં કદી નહીં ઉતરે તે માટે આપે આગળ વધવું અને શીલસુશીનો અભ્યાસ કરવો કે જેથી આવી ગુઠ બાબતો સમજવા આપ શક્તીવાન બને.

પુદાવન્દ તઆલા આપ અને આપ જેવા ખરા જીજ્ઞાસુઓને હિદાયત પ્રસે એવી દુઆ ગુજરી આ નાનકડું પુસ્તક ખતમ કરીએ છીએ. વસ્સલામ.

तदन भङ्ग !

तदन भङ्ग ! !

आ कितान

दाडिनी बहारा तथा छम्नाअशरी अदस्थाने पोस्टेन

भाटे अर्धो आना मलवाथी भङ्ग मोडलवामां आवशे.

